

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

วิทยานิพนธ์

ของ

ธนากร อุมะวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

วิทยานิพนธ์

ของ

ธนากร อุมะวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

SELECTED FACTORS AFFECTING THE OPERATIONAL EFFECTIVENESS
OF STUDENT ASSISTANCE SYSTEM IN SECONDARY SCHOOLS
UNDER NAKHON PHANOM SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE

BY

TANAKORN UMAWAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2022

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ธนากร อุมะวรรณ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์) (ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ภิญโญ ทองเหลา) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 31 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจาก ดร.เขาวลัทธิ สุตตะโคตร ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์แนะนำการทำวิทยานิพนธ์ ช่วยเหลือ ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ เป็นอย่างยิ่ง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ เรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.สายนต์ บุญใบ ดร.กนก ยนต์ชัย ดร.พรณภัทร์ เอกนิพนธ์คงเสน และนายยอดชาย พ่อหลอน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและผู้เชี่ยวชาญเสนอ แนวทางการพัฒนา รวมถึงไป ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ นายศักดิ์ดา ชัยภัย นายกิตติศักดิ์ โสิตาภา นายยอดชาย พ่อหลอน นายมิตรชัย ไชยนาน นายสินธุ์ สิงห์ศรี นางเสาวนีย์ ภูซุม นายปรกาการ สีชมภู นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม และ นายโกทอง มุศตผากิตติเดช ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา ให้การวิจัย ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนครทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ หลักการและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้ง ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ศึกษาานิเทศก์กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมทุกท่าน ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยและอำนวยความสะดวกในการ เก็บข้อมูลวิจัย จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน คอยดูแล และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัย สามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ผู้วิจัย	ธนากร อุมะวรรณ
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.เขาวลัษณ์ สุตะโคตร รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์
ปริญญา	ค.ม.(การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ อำนาจพยากรณ์และหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 348 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน และครูผู้สอน 246 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยคัดสรร มีค่าอำนาจจำแนก .616 – .867 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .979 แบบสอบถามประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนก .620 – .889 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988 และแบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและขนาดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ
4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ
5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.962$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล(X_5) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.16674
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นนครพนมเสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TITLE	Selected Factors Affecting the Operational Effectiveness of Student Assistance System in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom
AUTHOR	Tanakorn Umawan
ADVISORS	Dr. Yaovalak Sutacort Assoc. Prof. Dr. Sikan Pienthunyakorn
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine, compare, identify the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing the selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system. The sample consisted of 51 school administrators, 51 teachers in charge of the student assistance system, and 246 teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom, yielding a total of 348 participants in the academic year 2021. The sample size was calculated by using Krejcie and Morgan Table, and the stratified random sampling. The tools for data collection were sets of 5-rating scale questionnaires, including a set on the selected factors with the discriminative power ranging from .616 to .867 and the reliability of .979, and a set on the operational effectiveness of the student assistance system with the discriminative power ranging from .620 to .889, and the reliability of .988, and interview forms on guidelines for developing selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The selected factors for operating the student assistance system were overall at a high level.

2. The operational effectiveness of the student support system was overall at a high level.

3. The comparison results revealed that the selected factors for operating the student assistance system, classified by participants' positions overall showed no differences, whereas, overall, in terms of participants' work experience and school sizes, there were differences at the .05 and .01 levels of significance, respectively.

4. The comparison results revealed that the operational effectiveness of the student assistance system showed no differences in terms of participants' positions. Overall, there was a difference in terms of participants' work experience and school sizes at the .05 and .01 levels of significance, respectively.

5. The selected factors for operating the student assistance system and the operational effectiveness of the student support system had a positive relationship with a very high level ($r_{xy}=.962$) at the .01 level of significance.

6. The three selected factors for operating the student assistance system could predict the operational effectiveness of the student support system at the .01 level of significance, including school–community cooperation (X_4), school administrators' leadership (X_1), and supervision, monitoring, and evaluation (X_5), with the predictive power of 94.30 percent and the standard error estimate of ± 0.16674 .

7. The proposed guidelines for developing the selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system in secondary schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom comprised of three aspects: school–community cooperation, school administrators' leadership, and supervision, monitoring, and evaluation.

Keywords: Student Assistance System

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ความสำคัญของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
กรอบแนวคิดการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	20
หลักการแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	20
การสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	24
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	36
ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	36
เจตนา วัตถุประสงค์และหลักการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	38
คุณค่าและความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	38
แนวคิด ทฤษฎี หลักจิตวิทยา เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	39
บทบาทหน้าที่ครูแนะแนวในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	45
องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	48
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บริษัทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	62
ข้อมูลทั่วไป	62
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	62
โครงสร้างการดำเนินงาน	64
ข้อมูลจำนวนนักเรียน โรงเรียน ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรอื่น	65
ทิศทางการจัดการศึกษา	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
งานวิจัยในประเทศ	74
งานวิจัยต่างประเทศ	87
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	91
ตอนที่ 1 ปัจจัยค้ำสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	92
ประชากร	92
กลุ่มตัวอย่าง	92
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	97
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	100
การเก็บรวบรวมข้อมูล	103
การวิเคราะห์ข้อมูล	104
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	104

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	106
คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญแนวทางการพัฒนา	106
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	108
การวิเคราะห์ข้อมูล	108
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	109
ตอนที่ 1 ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	109
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูล	112
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	176
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	195
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	195
สมมติฐานของการวิจัย	196
วิธีดำเนินการวิจัย	197
สรุปผลการวิจัย	200
อภิปรายผลการวิจัย	203
ข้อเสนอแนะ	216

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	219
ภาคผนวก	229
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	231
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	237
ภาคผนวก ค หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	255
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	259
ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	273
ภาคผนวก ฉ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	291
ภาคผนวก ช ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์	299
ภาคผนวก ซ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัย ศัตรูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม	307
ภาคผนวก ฌ ภาพประกอบการวิจัย	313
ประวัติย่อของผู้วิจัย	321

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	25
2 แสดงข้อมูลจำนวนโรงเรียน ขนาดโรงเรียน จำนวนนักเรียนแยกชายหญิง ในสังกัดจำแนกตามอำเภอ	65
3 แสดงข้อมูลจำนวนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรอื่น	66
4 ข้อมูลจำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	67
5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 โรงเรียน ...	94
6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 โรงเรียน	96
7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 โรงเรียน	97
8 การวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน	113
9 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมแต่ ละด้าน	114
10 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านภาวะ ผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน (X ₁)	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านการ ทำงานเป็นทีม (X_2)	117
12 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านการ พัฒนาบุคลากร (X_3)	118
13 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านความ ร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	120
14 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่ รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	122
15 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมแต่ละด้าน	124
16 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	125

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	126
18 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน (Y ₃)	128
19 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y ₄)	129
20 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	131
21 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง	133

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<p>22 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....</p>	135
<p>23 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานเป็นรายคู่.....</p>	137
<p>24 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน</p>	140
<p>25 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่</p>	142
<p>26 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน</p>	146

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน โดยรวมและรายด้าน	147
28 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน เป็นรายคู่	149
29 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน	152
30 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่.....	153
31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม	157

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม (Y_1)	159
33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	160
34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	161
35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน (Y_3).....	162
36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน (Y_4)	163
37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)....	164

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

<p>38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน โดยรวม (Y)</p>	166
<p>39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y₁)</p>	167
<p>40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัด กรองนักเรียน (Y₂)</p>	169
<p>41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการ ส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y₃)</p>	170
<p>42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y₄)</p>	172
<p>43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y₅)</p>	173

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
44	ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม	175
45	การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	189
46	การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา	191
47	การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล	193
48	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถาม ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม.....	275
49	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม.....	293
50	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม.....	295

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
2 แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบ	40
3 แผนภูมิโครงสร้างการดำเนินงานของคณะกรรมการตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	43
4 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	46
5 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครูแนะแนว/ ผู้เกี่ยวข้อง	47
6 โครงสร้างการดำเนินงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	64
7 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร คณบดีคณะครุศาสตร์ และประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตร ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	315
8 สัมภาษณ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตร ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.....	315
9 สัมภาษณ์ นายศักดิ์ดา ชัยภัย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาานครพนม.....	316
10 สัมภาษณ์ นายกิตติศักดิ์ โสตาภา ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	316
11 สัมภาษณ์ นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม.....	317

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
12 สัมภาษณ์ นายยอดชาย พ่อหลอน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	317
13 สัมภาษณ์ นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	318
14 สัมภาษณ์ นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.....	318
15 สัมภาษณ์ นายปราการ สีชมภู ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม.....	319
16 สัมภาษณ์ นางเสาวนีย์ ภูซุม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม.....	319

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็กได้กำหนดไว้ว่า 1) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย 2) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้วย 3) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถ เชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและ ประเทศชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560, หน้า 14) และนอกจากนี้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มาตรา 285 ด้านการศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลและพัฒนาเด็กได้กำหนดไว้ว่า “ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตาม มาตรา 54 วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” สาระสำคัญของกฎหมายดังกล่าวล้วนให้ ความสำคัญกับสิทธิและโอกาสการเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนทุกคนให้เป็นคน ดี คนเก่ง พร้อมทั้งจะเติบโตเป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560, หน้า 79)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 1 มาตรา 6 การ จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถ

อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจาก พัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การรวมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 1)

นอกจากนี้แล้วรัฐบาลได้ให้ความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน จึงมีนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พัฒนาจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น โดยที่ครูและบุคลากรในโรงเรียนล้วนต้อง ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะความสามารถ มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดีคนที่อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็น ปกติสุข ตามเจตนารมณ์และเป้าประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่การที่ครูและบุคลากรของโรงเรียนจะสร้างผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มี คุณภาพได้นั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และปัจจัยหลายอย่าง อาทิ นโยบายและแผนงาน ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ความรู้ความสามารถของครู การให้ความร่วมมือจาก ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมและที่สำคัญคือ ความพร้อมของตัวผู้เรียน เพราะความพร้อม ของผู้เรียนเป็นปัจจัยชี้ขาดว่าการจัดการเรียนรู้จะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นหรือล้มลุก ชลุกขลิก การจัดการเรียนรู้จึงแตกต่างจากการสอน เพราะการสอนนั้นเป็นเพียงแค่การให้ ข้อมูลได้อย่างครอบคลุมตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดก็เป็นอันหมดหน้าที่ของผู้สอนแต่ การจัดการเรียนรู้จะต้องทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดความสนใจ และศักยภาพของ ตนเอง ผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนซึ่งมีจำนวนมากมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ภูมิหลังและ พื้นความสามารถของผู้เรียนมีความหลากหลาย จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่ครูจะจัดการเรียนรู้ และบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการ ทำงานที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกลไกในการพัฒนา ผู้เรียนทั้งในทางส่งเสริมพัฒนาการ ป้องกันแก้ไข และให้ความช่วยเหลืออย่างสอดคล้อง ประสาน เชื่อมโยงผสมกลมกลืนไปกับการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 6)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน
 อย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วม
 ร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่
 คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและคณะครู มีวิธีการและเครื่องมือ
 ที่ชัดเจนมีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ (สำนักวิชาการและ
 มาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 13) กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐาน
 เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยมีแนวทางในการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมทั้งผู้บริหาร
 โรงเรียน ครู ผู้ปกครองนักเรียน มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ชุมชนและ
 ผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีการส่งต่อนักเรียนและรับช่วงการแก้ไข ส่งเสริม
 พัฒนานักเรียนและเยาวชนในรูปแบบสหวิทยาการ โดยในส่วนสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีความมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการรับมือกับสถานการณ์และ
 ภัยพิบัติต่าง ๆ สถานศึกษาต้องกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนให้เกิดความเข้มแข็งเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการดูแลคุ้มครองป้องกันอย่างเป็นระบบ
 ต่อเนื่องและยั่งยืน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 5)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนน
 ปิยะมหาราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีบทบาทและภารกิจหลักในการ
 จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการและ
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีเขตพื้นที่
 บริหารด้านการศึกษาภายในจังหวัดนครพนม จำนวน 51 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษานครพนมเป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
 ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้ (1) จัดทำนโยบาย
 แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย
 มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการ
 ของท้องถิ่น (2) วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและ
 หน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้น
 รับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
 (3) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่
 การศึกษา (4) กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่

การศึกษา (5) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา (6) ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา (7) จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา (8) ประสาน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา (9) ดำเนินการและประสาน ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา (10) ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะกรรมการและคณะทำงานด้านการศึกษา (11) ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา (12) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม, 2564, หน้า 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม (2564, หน้า 4 – 5) ได้มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังต่อไปนี้ คือ

1. จัดทำข้อมูลภาคีเครือข่ายและวิธีการสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1.1) มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชนของสถานศึกษาในสังกัด หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (แล้วแต่กรณี) 1.2) มีสารสนเทศเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1.3) ประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกับเครือข่ายที่สนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1.4) ภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 2. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมสนับสนุน ป้องกัน ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนร่วมกับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 2.1) จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพในการให้ความดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2.2) ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลและวางแผนการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกันช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน 2.3) ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือการเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียน 2.4) เสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ภาคีเครือข่ายการทำงานและร่วมประเมินชื่นชมให้ขวัญและกำลังใจการดำเนินงานดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน 3. กำหนดนโยบายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วมกับเครือข่ายสหวิทยาเขตและสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้ คือ 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการกำหนดแนวทางตามนโยบายที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างชัดเจน 3.2) มีแผนกลยุทธ์ที่ระบุการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3.3) มีแผนปฏิบัติการที่ระบุโครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน 3.4) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนที่ชัดเจน 3.5) มีระเบียบ แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม 4. มีข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้ คือ 4.1) มีการวิเคราะห์สภาพปัญหา นำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงและพัฒนาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน 4.2) มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันและพร้อมนำไปใช้ 4.3) มีสารสนเทศผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ 4.4) มีการสรุปข้อมูลพร้อมทั้งรายงานผลการพัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหาและส่งต่อตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4.5) ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการบริหารและดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงหรือหน่วยงานต้นสังกัด 4.6) ส่งเสริมให้สถานศึกษามีแนวทาง/รูปแบบการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของสถานศึกษา 4.7) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืนและเป็นต้นแบบการเรียนรู้ได้ และ 5. กำหนดการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนในสถานศึกษา ร่วมกับเครือข่ายสหวิทยาเขตเป็นประจำทุกภาคเรียน มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้ คือ 5.1) ร่วมกับภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพ กำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียน ในช่วงเทศกาลสำคัญ

และสถานการณ์ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเล็งด้านความปลอดภัย 5.2) กำหนดรูปแบบ และกระบวนการนิเทศที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน/สถานศึกษา 5.3) ภาควิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาตนเองและได้รับขวัญ กำลังใจจากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องทุกปี

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในโรงเรียนที่ได้รับ มอบหมายในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัย คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ซึ่งการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียนและ 5) การส่งต่อนักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ เป้าหมายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2564 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนมที่ต้องการพัฒนาโรงเรียนให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่าง ทั่วถึง ทันเวลา ด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม สนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดสามารถดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนได้เรียนจนจบหลักสูตรและ ลดอัตราการออกกลางคันตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของ โรงเรียน

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนอยู่ใน ระดับใด

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม นำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาาระดับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ให้ดียิ่งขึ้น

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลการจัดอบรมพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดให้เกิดประสิทธิผลและสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1.1.1 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษา/นักวิชาการ จำนวน 9 คน เลือกค่าความถี่ ตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป (ร้อยละ 40) ได้ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ

1.1.1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.1.2 การทำงานเป็นทีม

1.1.1.3 การพัฒนาบุคลากร

1.1.1.4 ความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน

1.1.1.5 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

1.1.2 ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามขอบข่ายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) จำนวน 5 ด้าน คือ

1.1.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.1.2.2 การคัดกรองนักเรียน

1.1.2.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

1.1.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน

1.1.2.5 การส่งต่อนักเรียน

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 103 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน และครูผู้สอน 1,824 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 51 โรงเรียน ปีการศึกษา 2564 รวมประชากรทั้งหมด 1,978 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คนและครูผู้สอน 246 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 51 โรงเรียน ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เกณฑ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608 – 610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) จำนวน 348 คน และดำเนินการสุ่มผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.1.1.3 ครูผู้สอน

3.1.2 ประสบการณ์ทำงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ระหว่าง 10 – 20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

3.1.3 ขนาดโรงเรียน

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.3.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษา/นักวิชาการ จำนวน 9 คน เลือกค่าความถี่ตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป (ร้อยละ 40) ได้ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ

3.2.1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

3.2.1.2 การทำงานเป็นทีม

3.2.1.3 การพัฒนาบุคลากร

3.2.1.4 ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

3.2.1.5 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

3.2.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตาม
 ขอบข่ายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) จำนวน 5 ด้าน
 คือ

3.2.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.2.2 การคัดกรองนักเรียน

3.2.2.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

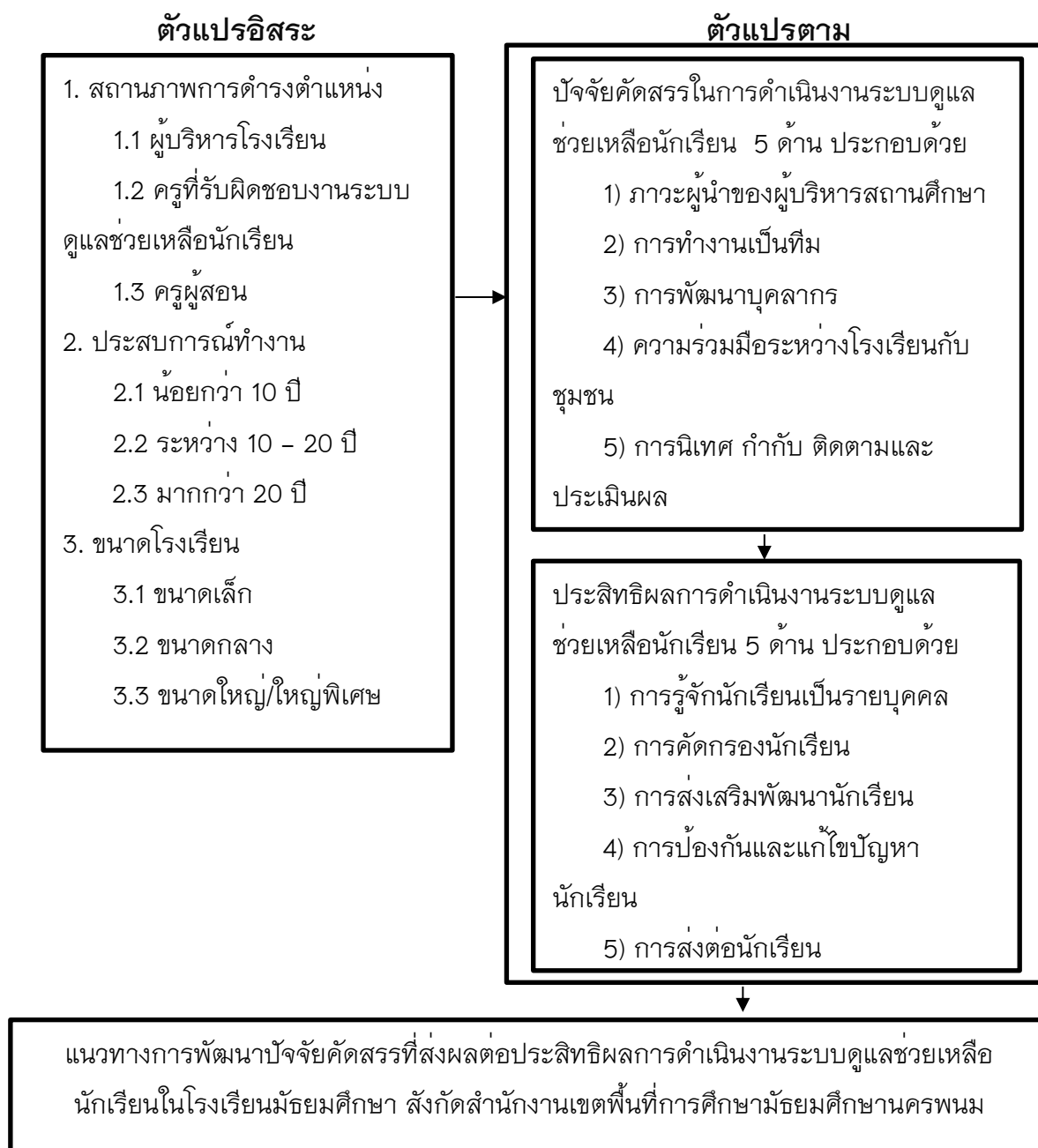
3.2.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน

3.2.2.5 การส่งต่อนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการ (สุจิตรา ช่วงโชติ,
 2556, หน้า 23; สุวรรณ แสงสิริฉาย, 2556, หน้า 383; ชัยมงคล ชัดติยะราช, 2557,
 หน้า 147; ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล, 2557, หน้า 223 – 224; จตุพร ขาวมะลิ, 2557, หน้า
 14; วรรณภา เย็นมนัส, หน้า 111 – 112; ไพโรจน์ เคนวิเศษ, 2558, หน้า 196; Sorochan,
 2011, p. 14; Capelet 2010, p. 33) ประกอบด้วย ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การทำงานเป็น
 ทีม 3) การพัฒนาบุคลากร 4) ความร่วมมือของโรงเรียนกับชุมชน และ 5) การนิเทศ
 กำกับ ติดตามประเมินผล

การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยึดตามกระบวนการ
 ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) ประกอบด้วย 5
 ขั้นตอนคือ 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและ
 พัฒนานักเรียน 4) การป้องกันแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน โดยศึกษาเปรียบเทียบ
 จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน ประสพการณ์ทำงานมีกรอบ
 แนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิตยสารศัพท์เฉพาะใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้จากสังเคราะห์จากแนวคิดนักการศึกษา/นักวิชาการ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประกอบด้วย

1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมในการบริหารที่ไม่บังคับให้ผู้อื่นปฏิบัติตามความต้องการของตน แต่ใช้การดูแลและให้บริการแก่ผู้ร่วมงานโดยเปิดโอกาสให้ผู้ตามได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นรูปแบบการอยู่ร่วมกันริเริ่มการเปลี่ยนแปลง เชื้อถือและช่วยเหลือให้ผู้ตามค้นพบความสามารถของตนเอง สร้างวัฒนธรรมองค์กรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมสู่การบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

1.2 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่ผู้บริหาร ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาร่วมกันประชุม ปรึกษาหารือเพื่อกำหนดนโยบาย โครงสร้าง แนวทางการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยมีเป้าหมายเดียวกันในการปฏิบัติงานเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง หมายถึง กระบวนการที่มุ่งจะเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติของบุคลากรให้เป็นไปทางที่ดีขึ้นเพื่อให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วนั้นปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง การสร้าง เครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร แหล่งเรียนรู้ และทรัพยากรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.5 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา จัดให้มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาตามสภาพจริงและพิจารณาจากเอกสาร

รายงานสรุปผลการปฏิบัติงานให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา นำผลการประเมินที่เป็นจุดเด่น มาส่งเสริม ร่วมกับการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย สร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูที่ปฏิบัติงานอย่าง มีคุณภาพ และเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่ชุมชน

ในการวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์สรรในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง วิธีการที่ครูที่ปรึกษา จะต้องศึกษานักเรียนในความรับผิดชอบของตน และรู้พื้นฐานของเด็กนักเรียน สภาพชีวิต พฤติกรรมที่แสดงออกมีความเข้าใจได้ทุกอย่างแท้จริงทั้งทางด้านความสามารถของนักเรียน ด้านสุขภาพนักเรียน ด้านจิตเจตน์นักเรียน พฤติกรรมด้านร่างกาย ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจของนักเรียน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการหลังจาก ที่ครูที่ปรึกษาได้ศึกษาทำความเข้าใจกับนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผล เพื่อแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ประโยชน์ ของการจัดกลุ่มนักเรียนก็เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา นักเรียนตรงกับปัญหา หรือความต้องการมากที่สุด ทั้งทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพนักเรียน และด้าน ครอบครัว

2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง วิธีการของแต่ละโรงเรียน จะเลือกนำไปใช้ตามความเหมาะสม กิจกรรมสำคัญที่โรงเรียนควรดำเนินการเพื่อเป็นการ ส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นอย่างมาก คือ กิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาควร ร่วมจัดกิจกรรมกับนักเรียน สามารถจัดกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มได้ การจัด กิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่สร้าง สัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน หมายถึง การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาที่ให้ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในความรับผิดชอบแต่ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรให้ความดูแลอย่างใกล้ชิด

ต่อเนื่องเพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งด้านป้องกัน และการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มนี้ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และช่วยเหลือแก้ไข ปัญหาของนักเรียน และการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยใช้นอก เวลาเรียน

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานกับกลุ่ม ที่มีปัญหารุนแรงที่ครูประจำชั้นไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาเองได้ จำเป็นต้องได้รับการ สนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาช่วยเหลือ พัฒนา ตามสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.5.1 การส่งต่อนักเรียนภายใน คือ การส่งต่อนักเรียนภายใน โรงเรียน โดยครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนให้กับครูที่มีความสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนได้ ตามลักษณะของปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาการฝ่ายปกครอง การ ส่งตัวนักเรียนควรมีการดำเนินการจัดทำข้อมูลของนักเรียนที่ผ่านมา วิธีการแก้ไขปัญหา และวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา มีการประสานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนให้ทราบล่วงหน้า ก่อนครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจเหตุผลในการส่งต่อนักเรียนให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการส่งต่อนักเรียน นัดแนะ วัน เวลา ที่ส่งต่อกับครูที่ให้การ ช่วยเหลือและพร้อมที่จะรับนักเรียนกลับคืนเมื่อผ่านการช่วยเหลือให้ดีขึ้นแล้ว

2.5.2 การส่งต่อนักเรียนภายนอก คือ การช่วยเหลือของครูที่รับ นักเรียนส่งต่อภายในมาดูแลช่วยเหลือตามกระบวนการอย่างมีระบบ มีการประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือ จึงจำเป็นต้องส่งต่อ นักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อจะได้ดำเนินการช่วยเหลือต่อไป บุคคลที่ควรเป็นผู้ส่ง ต่อให้นักเรียน ได้แก่ ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง และเมื่อนักเรียนได้รับความช่วยเหลือ ให้กลับคืนสภาพปกติแล้วโรงเรียนต้องรับนักเรียนให้กลับเข้าเรียนตามเดิม

ในการวิจัยครั้งนี้วัดประสิทธิผลในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง บทบาทหน้าที่ของบุคลากรใน โรงเรียนในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง ประกอบด้วย

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.2 ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน

3.3 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย พนักงานราชการ ครูอัตราจ้างที่ทำหน้าที่สอน ในโรงเรียน

4. ประสพการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ในการทำงาน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

4.1 ประสพการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี หมายถึง หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี

4.2 ประสพการณ์ทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี หมายถึง หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานน้อยกว่าระหว่าง 10 – 20 ปี

4.3 ประสพการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี หมายถึง หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานมากกว่า 20 ปี

5. ขนาดโรงเรียน หมายถึง จำนวนนักเรียนตามขนาดของสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามจำนวนนักเรียนแบ่งเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน

5.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 500 – 1,499 คน

5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

6. โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาซึ่งเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำนาจหน้าที่จัดทำนโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษา วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป ประสานส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาหลักสูตร กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

8. แนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม หมายถึง แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้วิจัยจะนำตัวแปรปัจจัยคัดสรรในด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปร่างเป็นคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เสนอแนวทางการพัฒนาตัวแปรในด้านดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.1 หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 การสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 เจตนารมณ์และหลักการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 คุณค่าความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.4 แนวคิด ทฤษฎี จิตวิทยาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.5 บทบาทหน้าที่ครูแนะแนวในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.6 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.7 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

สุจิตรา ชวงโชติ (2556, หน้า 23) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด มีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน

5. อบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสิ่งที่จำเป็นโดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

สุวรรณา แสงสุริฉาย (2556, หน้า 383) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานสายงานบริหารเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน

2) เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และข้อมูลสารสนเทศ

3) ครูแนะแนว ผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และมีความตระหนักรู้

4) การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

5) มีเครือข่ายภายในสถานศึกษา ในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา เครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง สหวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ชัยมงคล ชัตติยะราช (2557, หน้า 147) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 2) ความรับผิดชอบของครู
- 3) การให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง
- 4) การได้รับความร่วมมือจากนักเรียน
- 5) การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงาน

ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล (2557, หน้า 223 – 224) กล่าวถึงปัจจัยที่นำไปสู่ผลการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ยุทธศาสตร์ คือ แม่บทในการบริหารทำให้การดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันให้และบรรลุเป้าหมาย

องค์ประกอบที่ 2 โครงสร้างการบริหารและบทบาทหน้าที่ คือ การกำหนดงานเป้าหมาย กำหนดงบประมาณและกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน

องค์ประกอบที่ 3 การดำเนินงาน คือ การปฏิบัติงานร่วมกันของครูและบุคลากรในโรงเรียนอย่างมีขั้นตอน วิธีการทำงานเป็นทีมและมีการบันทึกในด้านการตรวจสอบแก้ไข

องค์ประกอบที่ 4 การกำกับติดตามผลการดำเนินงาน คือ การตรวจสอบการดำเนินงานด้วยการนิเทศ กำกับ ติดตาม เสนอผลให้ผู้บริหารทราบเป็นระยะ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 5 การประเมินผลและรายงานผล คือ การกำหนดระยะเวลาของการประเมิน การประชุมวางแผนเพื่อพัฒนาการดำเนินงานและมีการรายงานผลการดำเนินงาน

จตุพร ขาวมะลิ (2557, หน้า 14) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพความสำเร็จของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดให้ในปีการศึกษา 2557 - 2558 เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) มีนโยบายแผนงาน โครงการ กิจกรรมอย่างเหมาะสม
- 2) มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ
- 3) มีครูผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน
- 4) มีงบประมาณและทรัพยากรที่เหมาะสม
- 5) มีกระบวนการวิธีการที่เป็นระบบ
- 6) มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- 7) มีเครือข่ายดำเนินการอย่างกว้างขวาง
- 8) มีการถอดบทเรียนความสำเร็จและการสร้าง Best Practice.

วรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 111 - 112) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 พบว่ามี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย

- 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
- 2) ด้านการทำงานเป็นทีม
- 3) ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558, หน้า 196) ได้พัฒนารูปแบบความสัมพันธภาพโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญาและการคำนึงถึงเอกัตถบุคคล
- 2) ปัจจัยสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้เป็นทีม และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้
- 3) ปัจจัยสร้างความร่วมมือกับชุมชน ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเรียนรู้ร่วมกัน และการยึดชุมชนเป็นฐานจากการศึกษาเอกสาร

Capelet (2010, p. 33) กล่าวว่า การสร้างความน่าเชื่อถือในการจัดการการศึกษาให้นักเรียนประสบผลสำเร็จนั้นต้องมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ครู กำกับ ติดตามและประเมินผล นักเรียนอย่างรอบด้านทั้งการเรียนและความประพฤติเน้นการติดต่อสื่อสารกันทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ครูและนักเรียนมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ถ่ายทอดการกำกับและติดตาม จากนั้นจึงทำการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้ภายหลังจากการปฏิบัติการเรียนการสอน การทำกิจกรรม การร่วมโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเดิมและสร้างใหม่ให้ดีกว่าเดิม ตามความเหมาะสมและยืดหยุ่นและกลุ่มที่ 2 คือ ผู้บริหาร กำกับ ติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานของครูเพื่อนำไปสู่การแก้ไขและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ

Sorochan (2011, p. 14) ทำการศึกษาปัจจัยรอบด้านที่มีผลต่อความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยเริ่มพิจารณาจากสภาพแวดล้อมในสังคมที่อยู่อาศัย สภาพ ครอบครัว สภาพบุคคลรอบข้างและลักษณะเฉพาะบุคคลของนักเรียน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งการพัฒนานักเรียนเหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น พบว่า ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลายด้าน ประกอบด้วย 5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) มีความหวังและเชื่อว่านักเรียนสามารถพัฒนาได้
- 2) ผู้นำมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการกำหนดรูปแบบการบริหารงาน

บริหารงาน

3) โรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนการดำเนินงาน

4) พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

5) ประสานความร่วมมือระหว่างครู เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองและชุมชน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามความต้องการ และตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรหรือปัจจัยที่จะส่งผลให้การดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

2. การสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) คัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักการศึกษา/นักวิชาการดังกล่าวข้างต้นมาหาค่าความถี่แสดงให้เห็นดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

ปัจจัยในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	นักการศึกษา/นักวิชาการ										
	สุจิตรา ชวงโชติ (2556)	สุวรรณมา แสงสิริฉาย (2556)	ชัยมงคล ขัตติยะราช (2557)	ชยาภรณ์ ตฤงคารทริกุล (2557)	จุติพร ขาวมะละลิ (2557)	วรรณภา เอ็นเน็ส (2557)	ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558)	Capelet (2010)	Sorochan (2011)	ความถี่	ร้อยละ
1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษา *	✓	✓	✓			✓	✓		✓	6	66.66
2. การทำงานเป็นทีม *	✓		✓	✓		✓	✓			5	55.55
3. การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล *				✓	✓	✓		✓		4	44.44
4. นโยบายการบริหารงาน				✓	✓				✓	3	33.33
5. ความพร้อมด้าน ทรัพยากร					✓					1	11.11
6. การสนับสนุนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓		✓							2	22.22
7. นักเรียนมีส่วนร่วม			✓							1	11.11
8. การพัฒนาบุคลากร *	✓	✓					✓		✓	4	44.44
9. ความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน *		✓	✓				✓		✓	4	44.44

หมายเหตุ * คือ ปัจจัยที่นำมาศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้

จากตาราง 1 การสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จากแนวคิดของนักการศึกษา/นักวิชาการศึกษา จำนวน 9 คน จากปัจจัยที่ได้

สังเคราะห์ทั้งหมด 10 ปัจจัย สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยพิจารณาความสอดคล้องกับบริบทการศึกษา และเลือกความถี่ตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป (ร้อยละ 40) โดยสรุปได้ว่าปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ด้าน ประกอบด้วย

1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา จากตารางสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยคัดสรรที่นักวิชาการหลายท่านเลือกและมีความถี่ในการเลือกมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยคัดสรรดังกล่าวมาศึกษาร่วมกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยกล่าวได้ว่าการศึกษาภาวะผู้นำ เป็นการมุ่งประเด็นเพื่อศึกษาการแสดงทักษะความสามารถในการเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นในการบริหารจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จในการจัดวางระบบแผนงาน สนับสนุน ดูแลให้คำปรึกษา การวางนโยบายและบทบาทในการขับเคลื่อนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 281) กล่าวว่า ในการบริหารกิจการใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นการบริหารรัฐกิจ บริหารธุรกิจและบริหารการศึกษา ผู้บริหารในฐานะเป็นผู้นำองค์กรจะต้องมีภาระหน้าที่ที่จะต้องสร้างความร่วมมือร่วมใจกันเป็นอย่างดีในทางาร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน การบริหารการศึกษาก็เช่นเดียวกันกับการบริหารกิจการอื่น ๆ ผู้บริหารจะต้องสร้างความร่วมมือร่วมใจกันในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน คือ ให้ผู้เรียน เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ผู้บริหารในฐานะเป็นผู้นำสถานศึกษา จะต้องสร้างความร่วมมือในการทำงานให้เกิดขึ้นให้ได้ นั่นหมายถึง ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำ ผู้นำจะต้องมีความเป็นผู้นำหรือภาวะผู้นำจะต้องสร้างขึ้นให้ได้

หทัยา แยมชุตติ (2557, หน้า 571 – 572) กล่าวว่า การเร่งพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนาในเชิงคุณภาพ เป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารที่ต้องมีภาวะผู้นำในการบริหารให้องค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องอาศัยกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการ และทักษะที่เหมาะสมจำเป็นต่อการพัฒนา อย่างไรก็ตามการใช้วิธีการหรือทฤษฎีต่าง ๆ นั้นอาจไม่เกิดประโยชน์ ถ้าผู้นำไม่มีความเข้าใจในตนเองหรือผู้อื่น โดยเฉพาะการสร้าง ความเข้าใจต่อองค์กร ความต้องการจำเป็นของผู้ตามในที่สุดผู้นำอาจไม่มีความสามารถในการสร้าง

คุณค่าให้กับผู้ตามเป็นส่วนช่วยสร้างอนาคตขององค์กรได้ทั้งผู้ตาม ยังขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อความเจริญงอกงามในการพัฒนา ดังนั้น การมีภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา ภาวะผู้นำใ้บริการจึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและบุคลากรในการปลุกฝังและสร้างภาวะผู้นำของแต่ละบุคคล เพื่อร่วมกันพัฒนาตนเองและองค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 21) กล่าวว่า ภาวะผู้นำที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารที่แสดงให้เห็นในการบริหารโรงเรียนโดยมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ 1) การมีความสามารถพิเศษ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเป็นที่น่าเคารพยกย่องมีความสามารถเป็นที่ยอมรับเลื่อมใส ศรัทธา ทำให้ผู้ร่วมงาน ร่วมมือปฏิบัติงานจนประสบผลสำเร็จ มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีความคิดกว้างไกลและทันสมัยต่อการจัดการศึกษา กำหนดเป้าหมายในการทำงานได้อย่างชัดเจน และมีมาตรฐานในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงบันดาลใจและการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่ประโยชน์เพื่อการพัฒนาความสามารถและศักยภาพของโรงเรียน 2) การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการสนับสนุน ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จุดประกายความคิดที่ทำให้ผู้ร่วมงานคิดที่จะช่วยทำงานให้สำเร็จ ใช้ความพยายามเพิ่มขึ้นรวมทั้งทำงานโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งทำโดยการให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชยในการทำงาน สร้างค่านิยมในการทำงาน สร้างเจตคติที่ดี การตั้งมาตรฐานในการทำงานสูงเป็น ผู้มองการณ์ไกลถึงความเป็นไปได้ใหม่ ๆ กล่าวถึงเรื่องอนาคตอย่างคนที่มองโลกในแง่ดี แสดงความเชื่อว่าผู้ร่วมงานจะปฏิบัติงานได้อย่างบรรลุเป้าหมาย 3) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการให้ความสนใจในผู้ร่วมงานแต่ละคนอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมพัฒนาผู้ตามแต่ละคนตามความต้องการตามความสนใจ ตามความสามารถ ตลอดจนปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานอย่างเท่าเทียมกัน การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้ข้อมูลย้อนกลับสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานพัฒนาตนเอง เพื่อบรรลุเป้าหมาย

Pharion (2014, p. 29) กล่าวว่า ภาวะผู้นำในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม จะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลภายใน รวมไปถึงจนถึงบุคคล หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ภายนอกที่มีความสัมพันธ์เป็นเครือข่ายการทำงาน

ร่วมกัน เป็นทีมเดียวกัน โดยการทำงานเป็นทีมนั้นเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานให้เอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้การขับเคลื่อนของผู้นำที่เป็นผู้ชี้แนะ สร้างความเชื่อมั่น สนับสนุน ให้คำปรึกษาในการมีส่วนร่วม โน้มน้าวจิตใจให้ทุ่มเทกับองค์กรและใช้อิทธิพลจูงใจต่อบุคคลอื่น ตามลักษณะภาวะผู้นำ 8 ประการ ดังนี้ 1) ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง 2) อ่อนน้อมถ่อมตน ยกย่อง ให้เกียรติ และเคารพศักดิ์ศรีของบุคคลอื่น 3) ยึดหลักศีลธรรม จริยธรรม มีความชอบธรรมในการดำเนินงาน ภายในทีมอย่างเท่าเทียมกัน 4) มีทัศนคติที่กว้างไกลในการสร้างเครือข่ายและคิดบวก 5) ซื่อตรง จริงใจ 6) กระตุ้นผู้ร่วมทีมก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 7) เข้าถึงและสามารถพบเจอได้ง่าย 8) ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่เจ้าของงานที่รับผิดชอบ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถในการบริหารองค์กรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ มีความคิดกว้างไกล มองอนาคตอย่างคนที่มีโลกในแง่ดี ทันสมัยต่อการจัดการศึกษา ตั้งมาตรฐานในการทำงานสูงมีวิสัยทัศน์ในการปลูกฝังและสร้างภาวะผู้นำของแต่ละบุคคล เพื่อร่วมกันพัฒนาตนเองและองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ด้งความสามารถเฉพาะทางของครูมาใช้ให้ตรงกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตามทักษะที่จำเป็นเพื่อเพิ่มศักยภาพและโน้มน้าวจิตใจให้ทุ่มเทกับองค์กร ด้วยการให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชย สร้างแรงบันดาลใจ สร้างค่านิยม สร้างเจตคติที่ดีในการทำงาน สร้างความเชื่อมั่น ชี้แนะ สนับสนุน ให้คำปรึกษาในการมีส่วนร่วม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กรก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลภายใน รวมไปถึงจนถึงบุคคล หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ภายนอกที่มีความสัมพันธ์เป็นเครือข่ายการทำงานร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นและให้เกียรติผู้อื่นไว้วางใจซึ่งกันและกัน จะส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) การทำงานเป็นทีม เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอันดับต้น ๆ จากตารางการสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนการทำงานเป็นทีม ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่ภายในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคน จะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนดและความสัมพันธ์ของทีมงานที่ดีให้มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเอง

ที่ได้เป็นส่วนร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายของทีมที่ต้องการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการทำงานเป็นทีมไว้ดังนี้

ประโยชน์ คล้ายลักษณะ (2556, หน้า 63) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม ผลงานที่ได้จากทีม จะมากกว่าผลงานของแต่ละคนที่ทำงานคนเดียวมารวมกัน ดังนั้นการทำงานเป็นทีมจึงเป็นวิธีการที่ได้ผลมากที่สุดในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการทำงาน การสร้างพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจในการทำงานเป็นทีมและสามารถนำไปสู่การพัฒนาทีมได้ จะต้องอาศัยเทคนิค วิธีการหลายอย่างที่จะสร้างทีมให้เข้มแข็งและพัฒนาทีมอย่างต่อเนื่องเพื่อองค์กรที่เข้มแข็งต่อไป

วรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 27) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมเป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารที่ยอมรับกันในปัจจุบันนี้ ว่าเป็นการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวบุคคลและหน่วยงานมากที่สุดแบบหนึ่ง เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในทีมได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยผู้ใกล้ชิดปัญหามากที่สุด ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ทำให้คนรักงานผูกพันต่องานมองเห็นอนาคตขององค์การหรือหน่วยงานได้อย่างชัดเจน ซึ่งตนเองมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ต่อปริมาณและคุณภาพที่เกิดขึ้นจะทำให้ผู้ร่วมงาน มีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับความสำเร็จจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชานับว่าเป็นวิธีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานได้อย่างดียิ่ง

ลำเทียน เผ่าอาจ (2559, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของการทำงานเป็นทีม หมายถึง กระบวนการทำงานในองค์การโดยมีสมาชิกตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป มาทำงานร่วมกัน เพื่อร่วมกันไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน บุคลากรในองค์การมีภาระหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน แต่ต้องขับเคลื่อนการทำงานไปพร้อม ๆ กัน การทำงานเป็นทีมจึงต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ ความสามัคคี การพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีมต้องใช้การประสานงานเป็นหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและหน่วยงานภายนอก การปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะเป็นผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดความเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน เมื่อเกิดปัญหาสามารถร่วมกันแก้ไขและตัดสินใจได้ ดังนั้น องค์การใดที่มีผู้ปฏิบัติงานมีศักยภาพในการดำเนินงาน มีจุดมุ่งหมายไปในทิศทางเดียวกันก็สามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้

Burke (2014, p. 34) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าการทำด้วยบุคคล ใดบุคคลหนึ่งหรือทำคนเดียว หากคณะครูทำงานเป็นทีมจะทำให้พัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มที่เชื่อมั่นในกระบวนการโดยผู้บริหารกระตุ้น ครูเป็นผู้ปฏิบัติ ประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อสัมพันธ์อันดีภายในทีม ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วยความเต็มใจ ตั้งวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนมุ่งสู่การปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ประสานงานกันโดยมีแผนเป็นกรอบในการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทันเวลาทันเหตุการณ์ เมื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะภายในโรงเรียนอัน ประกอบไปด้วยผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่และนักเรียนแล้ว จึงทำการขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังทีมภายนอก ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนในการพัฒนานักเรียนอย่างสมานฉันท์และยั่งยืนต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผนและนโยบายโดยเน้นสมาชิกในทีมสร้างพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจในการทำงานเป็นทีม ตระหนักและเห็นความสำคัญของทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วยความเต็มใจ เปิดโอกาสให้สมาชิกในทีมได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาประชุม ปรึกษาหารือกันเพื่อตั้งวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนมุ่งสู่การปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน เสริมสร้างความสามัคคีและการสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย เปิดโอกาสให้สมาชิกในทีมได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผู้ร่วมงานจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ทำให้รักงานผูกพันต่องาน ส่งผลให้สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

3) การพัฒนาบุคลากร บุคลากรเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งหากได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ แล้วยิ่งจะทำให้ในการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ ดังที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรเป็นการเพิ่มความรู้และทักษะให้แก่บุคลากรในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องและหากได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมพัฒนาและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน จะก่อให้เกิดประสบการณ์เสริมสร้างความพร้อมของครูให้ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากรไว้ดังนี้

พงศ์สิทธิ์ พรหมณัฐ (2556, หน้า 25) ได้กล่าวว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการช่วยเสริมสร้างความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ของ บุคลากรให้มีประสิทธิภาพด้วยการฝึกอบรม การให้การศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเพิ่ม คุณภาพผลผลิตให้มากขึ้นทั้งยังรวมไปถึงการพัฒนาองค์การให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ ทรัพยากรบุคคลเป็นส่วนในการพัฒนาบุคลากรไม่ว่า จะเป็นรัฐวิสาหกิจ เอกชน หรือรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนา บุคลากรอย่างมาก เพราะจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรมนุษย์ที่มีอยู่ในองค์กร เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงาน สรุปการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่งที่สามารถทำให้บุคลากรได้รับการพัฒนาจากการดำเนินการนั้น ได้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรเอง

ณัฐพันธุ์ เขจรันท์ (อ้างถึงใน วิธนา พิงวิวัฒน์นิกุล, 2561, หน้า 1) ให้ความหมายว่าเป็นกระบวนการที่ผู้บริหาร ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับงานบุคลากร และ/หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรขององค์กรร่วมกันใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการ สรรหา การคัดเลือก และบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้าปฏิบัติงานในองค์กร พร้อมทั้งดำเนินการรักษาและพัฒนาให้บุคลากรขององค์กรมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ เหมาะสม ตลอดจนเสริมสร้างลักษณะให้แกสมาชิกที่ต้องพ้นจากการร่วมงานกับองค์กร ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขในอนาคต

จากคำกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากร ความสำคัญต่อการพัฒนางานให้ประสบผลสำเร็จ เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผ่าน กระบวนการต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน เป็นต้น กระบวนการ เหล่านี้จะทำให้บุคลากรในโรงเรียน มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) ความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน เป็นปัจจัยคัดสรรที่ผู้วิจัยได้นำมา ศึกษาที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการและผู้วิจัยเห็นว่า เป็นปัจจัยมี ความสำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ดังที่ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

สุวรรณา แสงสุริฉาย (2556, หน้า 383) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อนที่

ปรึกษา เครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง สหวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทาง

สมนึก พงษ์สกุล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยและรูปแบบ ยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัย ยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม การสร้างภาคีเครือข่าย การประชาสัมพันธ์และการบริการชุมชน 2) ปัจจัยการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทุกตัวมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยการมีส่วนร่วม (F1) โดยที่การสร้างภาคีเครือข่าย (F2) การประชาสัมพันธ์ (F3) มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการมีส่วนร่วม (F1) ส่วนการสร้างภาคีเครือข่าย (F2) และการประชาสัมพันธ์ (F3) มีความสัมพันธ์โดยอ้อมต่อการมีส่วนร่วม (F1) โดยส่งผ่านการประชาสัมพันธ์ (F3) ซึ่งรูปแบบที่ปรากฏมีความเหมาะสม เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และมีความถูกต้อง

ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558, หน้า 196) ได้พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญาและการคำนึงถึงเอกัตบุคคล
- 2) ปัจจัยสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้เป็นทีมและสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้
- 3) ปัจจัยสร้างความร่วมมือกับชุมชน ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเรียนรู้ร่วมกัน และการยึดชุมชนเป็นฐานจากการศึกษาเอกสาร

Sorochan (2011, p. 14) ทำการศึกษาปัจจัยรอบด้านที่มีผลต่อความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยเริ่มพิจารณาจากสภาพแวดล้อมในสังคมที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว สภาพบุคคลรอบข้างและลักษณะเฉพาะบุคคลของนักเรียน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งการพัฒนานักเรียนเหล่านี้ให้

ประสบความสำเร็จได้นั้น พบว่า ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลายด้าน ประกอบด้วย 5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) มีความหวังและเชื่อว่านักเรียนสามารถพัฒนาได้
- 2) ผู้นำมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการกำหนดรูปแบบการบริหารงาน

บริหารงาน

- 3) โรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนการดำเนินงาน
- 4) พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- 5) ประสานความร่วมมือระหว่างครู เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองและชุมชน

Anne O'Brien (2012, online) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างชุมชนและโรงเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมของครอบครัวหรือสมาชิกในชุมชนล้วนมีความสำคัญและมีอิทธิพลโดยตรงต่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน และนักเรียนอย่างครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการเรียนรู้ การปฏิบัติตนและการประสบความสำเร็จในชีวิต ยิ่งไปกว่านั้น การศึกษาเพิ่มเติมยังพบว่าปัจจัยบทบาทของชุมชนหรือสภาพแวดล้อมโดยรอบที่อยู่อาศัยของนักเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งควรบูรณาการการทำงานควบคู่ไปพร้อมกับบทบาทของโรงเรียนต่อการพัฒนานักเรียนอย่างยั่งยืน ด้วยผลลัพธ์ความสำเร็จอันเกิดจากความร่วมมือของชุมชน ครอบครัวและนักเรียนที่กล่าวมาในข้างต้น จะกลายเป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาและขับเคลื่อนความร่วมมือให้เกิดผลในระยะยาวอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักในความสำคัญและเป้าหมายของความร่วมมือภายใต้บริบททางสังคมและเศรษฐกิจของตน ทั้งมีความเข้าใจในความต้องการของครอบครัว ชุมชนและโรงเรียนนำข้อมูลที่ได้มาประกอบเข้าด้วยกันผ่านการสื่อสาร การพูดคุยทำความเข้าใจซึ่งกันและกันโดยสิ่งสำคัญคือจะต้องกำหนดเป้าหมายที่ผู้มีส่วนร่วมนั้นมีร่วมกันให้ได้ อีกทั้งเป้าหมายร่วมดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับบริบทและจุดแข็งซึ่งแต่ละชุมชนมีอยู่เป็นทุนเดิมพื้นฐาน เมื่อมีเป้าหมาย มีมุมมองที่เห็นพ้องกัน มีแรงผลักดันและเกิดความใฝ่ฝันที่จะพัฒนาแล้วนั้น การสร้างความร่วมมือให้สำเร็จนั้นจะทำได้ง่ายขึ้น ลักษณะความร่วมมือจะเป็นไปอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน เนื่องจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นเกิดความตระหนักและดำเนินการขับเคลื่อนความร่วมมือจากความต้องการของพวกเขาเอง ไม่ใช่การทำตามคำสั่งหรือการบังคับอย่างผิวเผิน ไม่เกิดการเรียนรู้พัฒนาหรือปรับปรุงหาแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดเดิม ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่ดียิ่งขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือโรงเรียนจะต้องมีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ชุมชนเองก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนทั้งในด้านการจัดการศึกษา การบริการและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จะให้มีความยั่งยืนประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความร่วมมือของทั้งสองฝ่ายในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5) การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล เป็นกระบวนการที่ใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานต่าง ๆ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยการนิเทศ กำกับ ติดตามจะช่วยให้สามารถดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้อง ส่วนการประเมินผลจะทำให้ทราบถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและนำข้อมูลที่ได้มาทำการพัฒนาให้ดีขึ้น ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

อุทัยทิพย์ พัดทอง (2556, หน้า 18 – 78) กล่าวว่าวิธีการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ ต้องมีการนิเทศ กำกับติดตาม โดยการสร้างความตระหนักให้ครูที่ปรึกษาเห็น ความจำเป็นของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมและนำมาเผยแพร่ต่อ มอบเกียรติบัตรผู้ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น ส่งเสริมให้ชุมชน หน่วยงานในท้องถิ่นหรือผู้ปกครองเครือข่ายในระดับชั้นร่วมเป็นกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตามและประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องจัดทำเอกสาร เพื่อการดำเนินการ มีการนิเทศ ติดตามผลเป็นระยะหรือเพื่อความสะดวกควรใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มาช่วยในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลในรูปแบบสารสนเทศ ส่วนในด้านการประเมินนั้นทำได้ โดยการจัดนิทรรศการดูแลช่วยเหลือของครูแต่ละคน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประชาสัมพันธ์ผล การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ปกครอง ให้ชุมชนรับรู้โดยการเผยแพร่ลงเว็บไซต์ การทำรายงานประจำปี การประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องประเมินให้ครบตามกระบวนการและมีการจัดทำสรุปผลงานประจำปี และจัดประชุมผู้เกี่ยวข้องมีการทบทวน การปฏิบัติงาน เพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับงานในหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน มีการประเมิน ทบทวนการดำเนินงานทุกปีการศึกษาและให้ขวัญกำลังใจแก่ครูที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผลสำเร็จ

จตุพร ขาวมะลิ (2557, หน้า 19) กล่าวว่า การนิเทศ กำกับ ติดตามและ ประเมินผล การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปฏิบัติได้ดังนี้ 1) ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) นำเสนอ ข้อมูล ความรู้ เทคนิควิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน 3) ติดตามผลการดำเนินงานของครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4) จัดประเมินการดำเนินงานคุณภาพระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม หลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับสถานศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงส่วนที่เป็นจุดอ่อน และพัฒนา ในส่วนที่ดีเป็นที่ยอมรับให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล (2557, หน้า 222) กล่าวว่า องค์ประกอบด้าน การกำกับติดตาม ผลการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ประกอบด้วย 1) มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้เป็นไปตามแผน 2) เสนอผลการดำเนินงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบเป็นระยะ 3) พัฒนาการ ดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ส่วนองค์ประกอบด้านการประเมินผลและรายงานผลการ ดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้น ประกอบด้วย 1) มีการประเมินผลการ ดำเนินงานภาคเรียนละ 1 ครั้ง ช่วงปลายปีการศึกษา 2) จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง เสนอผล การดำเนินงานเพื่อวางแผนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 3) จัดทำสรุปรายงานผลการ ดำเนินงาน เสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนิเทศ กำกับ ติดตามและ ประเมินผลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การสร้างความ น่าเชื่อถือในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ที่เกี่ยวข้อง นำเสนอข้อมูล ความรู้ เทคนิควิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงาน โดยจัดนิทรรศการดูแลช่วยเหลือของครู แต่ละคน ให้ผู้ปกครอง ให้ชุมชนรับรู้ มีการจัดทำสรุปผลงานประจำปี ทบทวนการ ปฏิบัติงานเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับงานในหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำคำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงาน มีการประเมินทบทวนการดำเนินงานทุกปีการศึกษาและให้ขวัญกำลังใจแก่ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผลสำเร็จ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

วีระพงษ์ วันทา (2555, หน้า 40) กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากยาเสพติด

อรุวรรณ แสนเฮีย (2556, หน้า 14) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานและคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีทักษะการดำเนินชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางภายในและภายนอกสถานศึกษา มีวิธีการเครื่องมือที่ได้มาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน

ดุขฎี ศรีจำปา (2557, หน้า 36) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีขั้นตอน โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุน จากผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองในการพัฒนา ป้องกัน และการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตโดยมีกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครู

ประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคนมีส่วนร่วม

วรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 54) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการ และเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 8) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้

Hardwicke (2006, p. 17) กล่าวว่า ระบบการช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง เครื่องมือในการจัดการปัญหาด้านพฤติกรรมและสุขภาพของนักเรียน โดยมีการคัดเลือกและอบรมทีมงานที่เข้ามาดำเนินการให้ปฏิบัติงานอย่างมีหลักเกณฑ์ แบบแผน และกระบวนการที่ถูกต้องแม่นยำ บรรลุเป้าหมายให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเรียนตามที่โรงเรียนต้องการ

จากความหมายข้างต้นที่กล่าวมาผู้วิจัย สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือ ประกอบการทำงานและขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานประสานความร่วมมือระหว่างบุคคลภายในและนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน

2. เจตนารมณ์และหลักการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 8) ระบุถึงเจตนารมณ์และหลักการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนขั้นตอนชัดเจนในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา ร่วมแก้ปัญหา จากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้เป็นระบบที่มุ่งวางพื้นฐานและแนวทางการดำเนินการในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนบทบาทและเจตคติของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มุ่งไปสู่ความรับผิดชอบต่อในการดูแลพัฒนาการของนักเรียนอย่างเป็นองค์รวม (Educating the Whole Child)
2. การวางระบบที่จะสร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีครู - อาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคนที่จะดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง โดยเชื่อมประสานการดำเนินงานทุกส่วนทั่วทั้งโรงเรียน
3. การสนับสนุนให้ครู - อาจารย์ได้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เพื่อให้การดูแลที่บ้าน โรงเรียนและชุมชนเชื่อมประสานกัน
4. การส่งเสริมให้ผู้ปกครองรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือกัน เผื่อระวัง ดูแลช่วยเหลือ สนับสนุนบุตรหลาน
5. การประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และผู้ชำนาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีการส่งต่อนักเรียนและรับช่วงการแก้ไข ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในรูปแบบสหวิทยาการและสหวิชาชีพ

3. คุณค่าและความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 9) ระบุถึงคุณค่าและความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ ดูแล แก้ไขปัญหาต่าง ๆ และได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ถูกวิธีและทันเวลา ตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. เป็นกลไกสำคัญในการลดปัญหาการออกกลางคัน แต่จะช่วยประคับประคองให้ผู้เรียนอยู่ในระบบการศึกษาได้ตลอดหลักสูตร

3. สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าผู้เรียนแต่ละสถานภาพจะได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน
4. ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ผู้เรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างอบอุ่นด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด
5. ผู้เรียนรักโรงเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างรอบด้าน ก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีทักษะชีวิต สมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
6. ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้มีความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาความเก่ง มีคุณธรรม จริยธรรมมีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค
7. มีเครือข่ายความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ก่อให้เกิดระบบงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความเข้มแข็ง

4. แนวคิด ทฤษฎี หลักจิตวิทยา เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

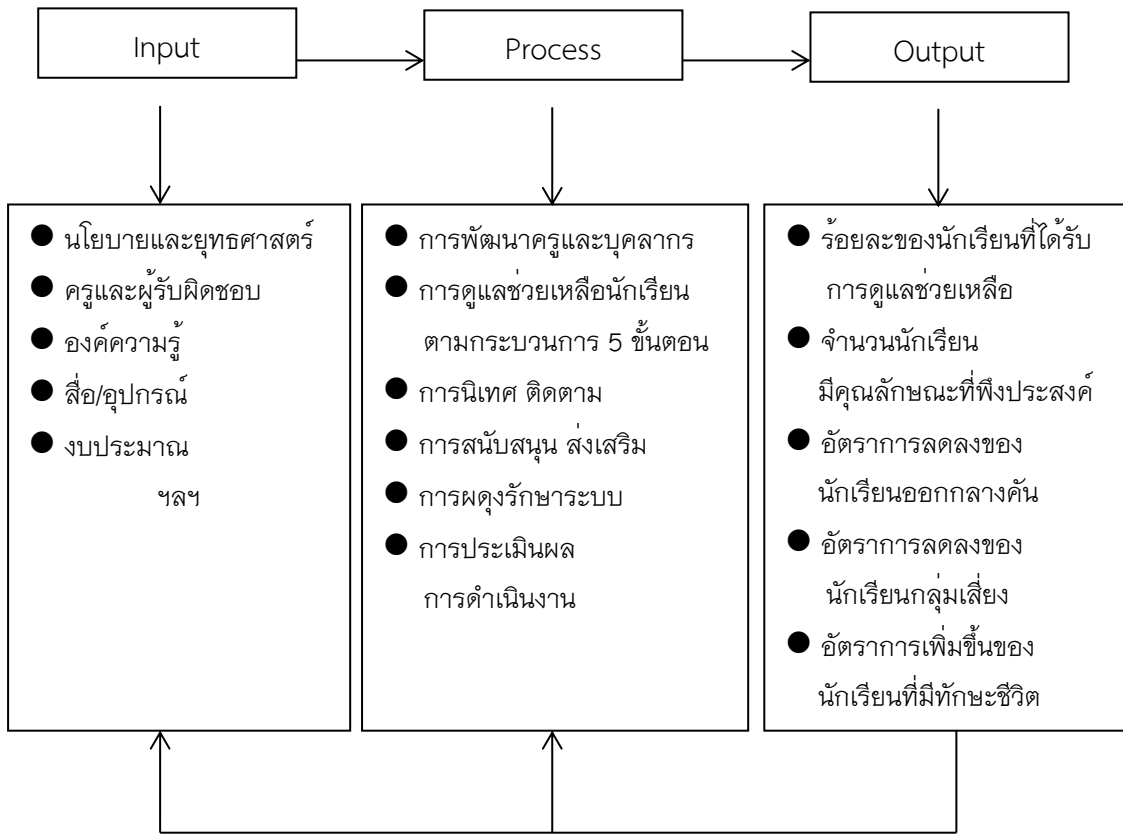
มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิด ทฤษฎี หลักจิตวิทยา เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

วีระพงษ์ วันทา (2555, หน้า 27) กล่าวถึงแนวคิดของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญที่จะพัฒนานักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม และการให้นักเรียนมีความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษา ครูอาจารย์ ชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง ต้องมีความรับผิดชอบ สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาพร้อมกันและในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีแนวทางการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน มีการประสานงานกัน อย่างใกล้ชิดและร่วมมือกันทำงานเป็นทีม

จตุพร ขาวมะลิ (2557, หน้า 6) กล่าวถึง แนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบความสำเร็จได้ ผู้รับผิดชอบต้องมีความเชื่อว่าทุกคนต้องการความรัก ความเข้าใจ การให้อภัยการให้ออกสื่อก อยากรเป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต

เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการแตกต่างกัน และความสำเร็จของงานต้องอาศัยการร่วมมือ
ร่วมคิด ร่วมทำ ของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 9 - 12) นำเสนอ
ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำขึ้นตามแนวคิดการบริหารเชิงระบบที่มี
โครงสร้างสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต
(Output) โดยแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดและมีปฏิสัมพันธ์กัน สามารถให้ข้อมูล
ย้อนกลับเพื่อปรับปรุงและพัฒนาาระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบ
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 10)

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการตามระบบการ
ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องอาศัยพลังความร่วมมือจากครู และ
บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน จึงกำหนดให้มี

คณะกรรมการรับผิดชอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการและขั้นตอน จำนวน 3 คณะ ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการอำนวยการ (ที่ม่นำ) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้า หัวหน้างานแผนงาน หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และหัวหน้างานแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการอำนวยการ (ที่ม่นำ) มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 ส่งเสริม สนับสนุน การขับเคลื่อนและพัฒนาระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน

1.2 สร้างขวัญกำลังใจ และพัฒนาบุคลากร

1.3 เป็นผู้นำในการพัฒนากิจการ บัณฑิตการภารกิจการศึกษารวมของสถานศึกษา

1.4 ประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้ทีมประสาน ทีมทำ และเครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน

1.5 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

2. คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) ประกอบด้วย หัวหน้าระดับชั้นเป็นประธานกรรมการมีกรรมการตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ รองหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนและครูแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง

2.2 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน ประเมินผลและจัดทำรายงานตามระดับชั้น

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4 ประชุมคณะกรรมการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2.5 ดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียน ตามขั้นตอน และกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการที่ผู้บริหารมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งและ

หน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าระดับทุกระดับ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานอนามัย ครูพยาบาล และหัวหน้างานแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

3.1 ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

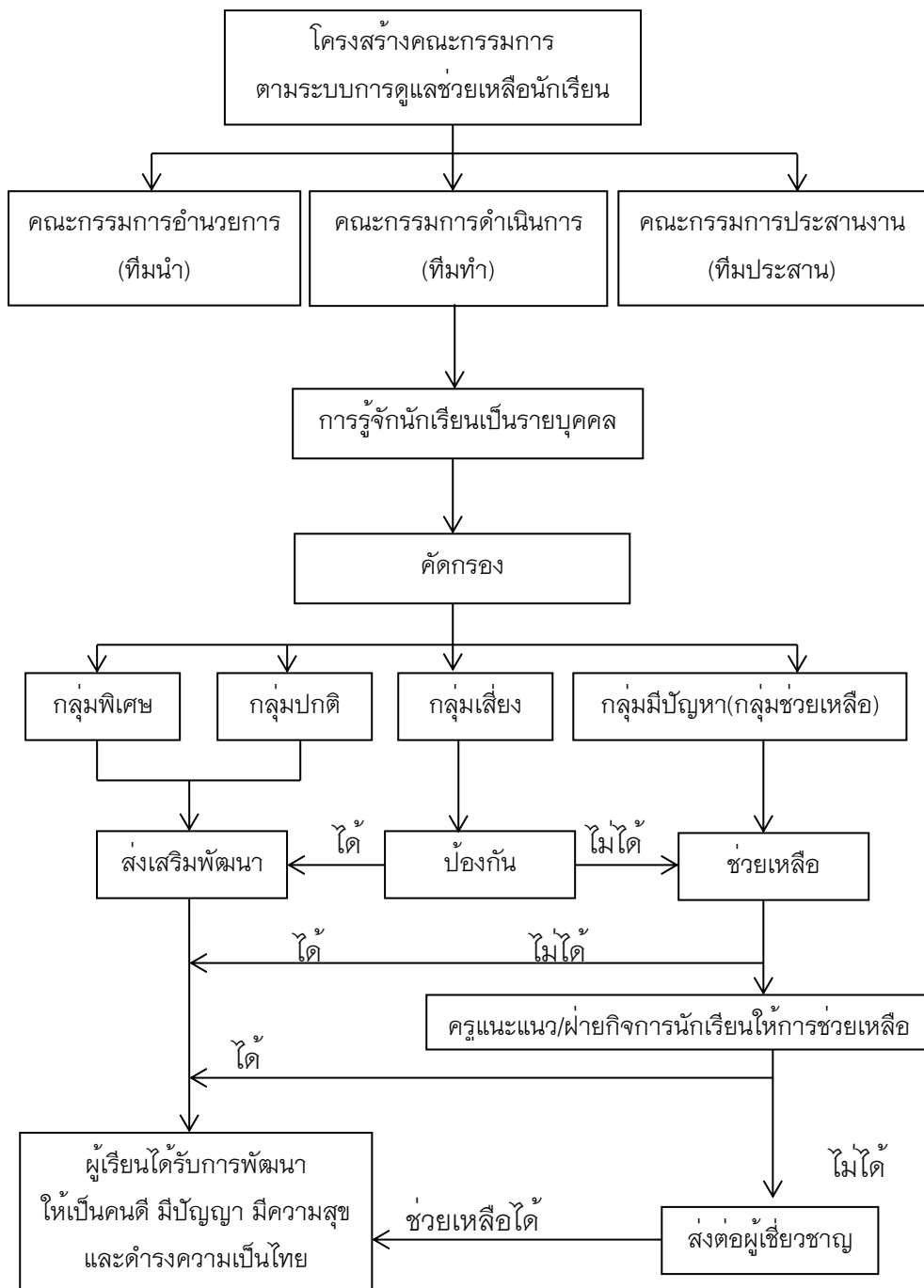
3.2 ประสานงานระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.3 จัดทำเครื่องมือ สื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินงาน และรับผิดชอบในการชี้แจง สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

3.4 จัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อแสวงหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.5 สรุปรายงานผลการดำเนินงานและดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำแผนภูมิแสดงโครงสร้างของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิโครงสร้างการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

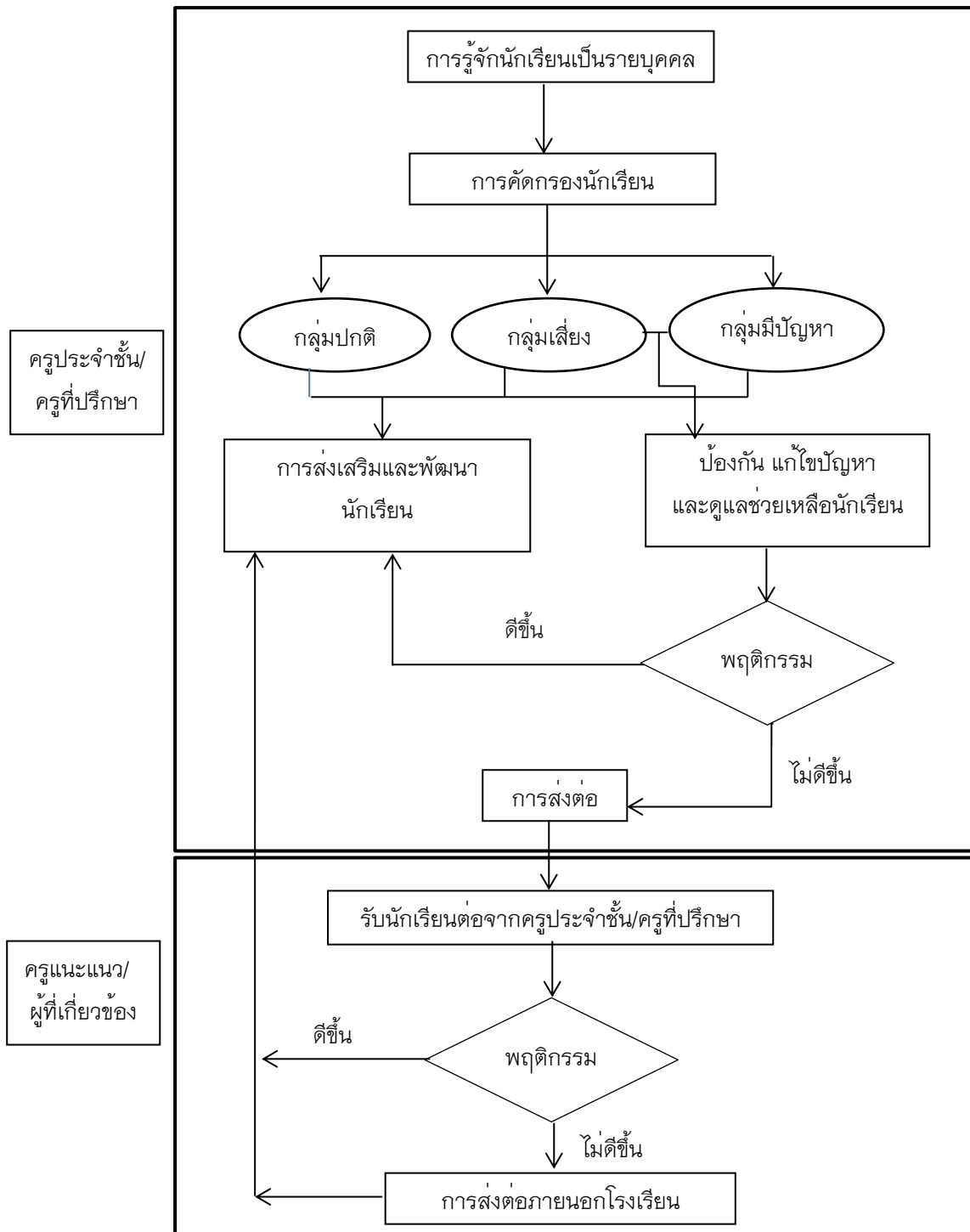
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 13)

กระทรวงศึกษาธิการ (2562, หน้า 1) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดนโยบายสำคัญ ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน
 ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน
 ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็น
 คนดี มีความสุขและปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้อง
 เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ
 คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี
 ความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความ
 สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการ
 จัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
 มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน
 ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การรวมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่
 ไปด้วยกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา
 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเป้าหมายในการ
 ดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดี ได้รับการ
 ดูแล ให้มีพัฒนาการตามวัยและเด็กทุกคนต้องมีหลักประกันความปลอดภัย ได้รับความ
 คุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้องทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่ไม่ประสบปัญหาซึ่งระบุไว้ ดังนี้
 หมวด 2 มาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็น
 สำคัญและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การส่งเสริมความปลอดภัยนักเรียนและ
 นักศึกษา ตามมาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมใน
 การแนะแนวให้ คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองเพื่อส่งเสริม
 ความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียนและ
 นักศึกษา ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตราที่ 64
 นักเรียนนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่
 กำหนดในกฎกระทรวง

สรุปจากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น ต้องมีแนวทางในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้รับผิดชอบงานต้องเชื่อในศักยภาพของผู้ร่วมงานว่ามีศักยภาพที่จะดำเนินงาน ร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

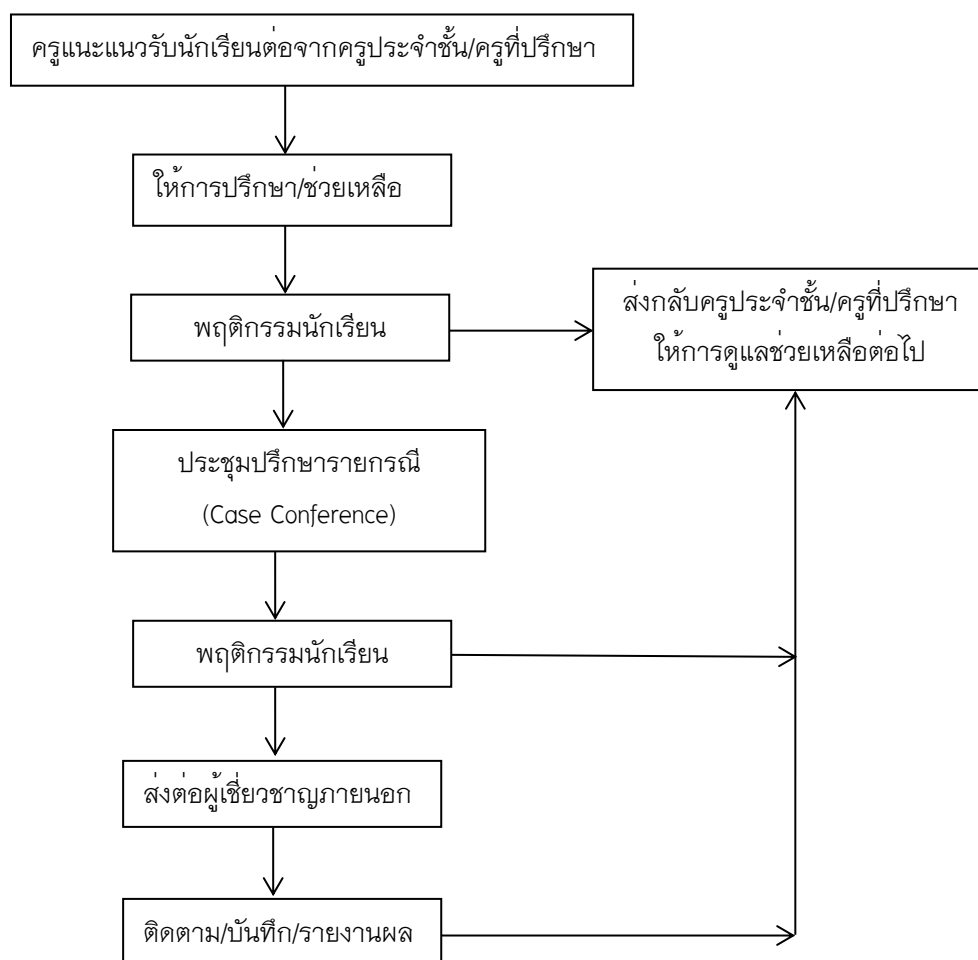
5. บทบาทหน้าที่ครูแนะแนวในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, 18) ระบุว่า การมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแล ส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพมีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ สามารถแก้ปัญหา พัฒนาตนเองและดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีกระบวนการดำเนินงานสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกัน แก้ไขปัญหา และดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การส่งต่อ เริ่มต้นจากครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา แล้วส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มด้วยกิจกรรมโฮมรูมและการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ส่วนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิด และหาวิธีช่วยเหลือเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยใช้กลวิธีพิเศษ แต่ถ้าในกรณีที่ความเสี่ยงหรือปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วยังไม่ได้ผลน่าพอใจก็ต้องส่งต่อ ดังภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 19)

จากภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนครูแนะแนว/ผู้เกี่ยวข้องรับนักเรียนต่อจากครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการ
 ดูแลช่วยเหลือด้วยเทคนิควิธีการทางจิตวิทยาถ้าดีขึ้นก็ส่งกลับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา
 ถ้าไม่ดีขึ้นก็ประสานเพื่อส่งต่อภายนอกบาทบาทของครูแนะแนวจึงเริ่มจริงจังในขั้นรับการ
 ส่งต่อจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยขอเสนอขั้นตอนการดำเนินการ
 ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ครูแนะแนว/ผู้เกี่ยวข้อง

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 20)

จากภาพประกอบ 5 แผนภูมิกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูแนะแนว/ผู้เกี่ยวข้อง การส่งต่อเป็นความร่วมมือกันของครูทุกคน งานกลุ่มสาระการเรียนรู้ฝ่ายและผู้บริหาร โดยมีผู้รับผิดชอบดำเนินการตามบริบทของโรงเรียนและโครงสร้างระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพของแต่ละโรงเรียน การส่งต่อภายในโรงเรียน ควรจะมีศูนย์การส่งต่อเพื่อรวบรวมข้อมูล สามารถติดตามได้ว่ากลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาที่คัดกรองไว้ ได้รับการดูแลแก้ไขในขั้นตอนใด ผู้บริหารจะติดตามได้สะดวก มีข้อมูลครบถ้วนชัดเจน

จากการศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการพัฒนาส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มุ่งพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกัน มีทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง ด้วยกระบวนการขั้นตอนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครู

6. องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน ดังนี้

6.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

6.1.1 ความสำคัญ

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 19 – 20) ได้ระบุถึงความสำคัญของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไว้ว่า การที่ครูที่ปรึกษาทำความรู้จักและเข้าใจนักเรียนอย่างละเอียดลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อน ความเสี่ยง หรือปัญหาของนักเรียนแต่ละคน

จากนั้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ทำการคัดกรอง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งบุคลากรสาธารณสุขควรเป็นที่ปรึกษาและให้การสนับสนุนเครื่องมือในการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแก่ครู

6.1.2 ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน

ครูที่ปรึกษาควรมี อย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ๆ ดังนี้

6.1.2.1 ด้านความสามารถ แยกเป็น

- 1) ด้านการเรียนรู้
- 2) ด้านความสามารถอื่น ๆ

6.1.2.2 ด้านสุขภาพ แยกเป็น

- 1) ด้านร่างกาย
- 2) ด้านจิตใจ - พฤติกรรม

6.1.2.3 ด้านครอบครัว แยกเป็น

- 1) ด้านเศรษฐกิจ
- 2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน

6.1.2.4 ด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนในแต่ละด้านที่ครูที่ปรึกษาจะต้องทราบรายละเอียดและแหล่งของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนและอาจจะต้องประสานความร่วมมือกับครูและบุคลากรอื่น ทั้งในและนอกโรงเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวอันเป็นประโยชน์ต่อการรู้จักนักเรียนดีขึ้น รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาควรทราบ

6.1.3 วิธีการและเครื่องมือ

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 21 – 30) ได้กล่าวถึง วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครู มีดังนี้

6.1.3.1 ระเบียบสนทนา เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสาร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษา นำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสงสัย บางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อนอื่น ๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ เช่น แบบประเมิน

พฤติกรรมเด็กนักเรียน (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และแบบประเมินความฉลาดทางสติปัญญา (IQ) เป็นต้น รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบวาระของแต่ละโรงเรียนหน้า มีความแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียนด้านสุขภาพ และด้านครอบครัวระเบียบวาระ เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี มิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อคนได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียบวาระให้เรียบร้อย ระเบียบวาระ ควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปี การศึกษาและส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

6.1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือทดสอบแต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้นแบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำโดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์ มาตรฐาน (Normal) ของเด็กไทย แบบประเมินพฤติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ

- 1) ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน
- 2) ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินนักเรียน
- 3) ชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง

ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อเท่านั้น ทางโรงเรียน อาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูที่ปรึกษาประเมิน เพื่อความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเอง 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

6.1.3.3 วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่มีข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบวาระและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กไม่พอเพียงหรือเกิดกรณีที่

จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

6.2 การคัดกรองนักเรียน

6.2.1 ความสำคัญ

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 31) ได้ระบุถึงความสำคัญของการคัดกรองนักเรียนว่าการคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ

6.2.1.1 กลุ่มปกติ หมายถึง เด็กทั่วไปที่ไม่มีปัญหาพฤติกรรมใด ๆ แต่อาจมีความยุ่งยากเกิดขึ้นได้ เมื่อต้องเผชิญปัญหาหรือภาวะวิกฤตในชีวิตประจำวัน เด็กกลุ่มนี้ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น

6.2.1.2 กลุ่มเสี่ยง หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัวแสดงออกเกินขอบเขตปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองดื่ม/เสพ/สูบบุหรี่มีปัญหาการเรียน เด็กกลุ่มนี้ควรได้รับการดูแลอย่างเร่งด่วน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงพัฒนาไปเป็นพฤติกรรมที่มีปัญหา

6.2.1.3 กลุ่มมีปัญหา หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน เด็กกลุ่มนี้ควรได้รับการดูแลเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาซึ่งครูที่ปรึกษาควรให้การดูแลอย่างใกล้ชิดและเร่งด่วนในกรณีมีปัญหาเฉพาะอาจส่งปรึกษาต่อกับครูแนะแนว รวมทั้งการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยาพยาบาล เป็นต้น

6.2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 32) ได้ระบุถึงแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน ครูที่ปรึกษาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ เช่น ระเบียบสะสม แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้านและอื่น ๆ ตามดุลพินิจของครูที่ปรึกษา โดยยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้โรงเรียนแต่ละแห่งจำเป็นต้องประชุมครู เพื่อพิจารณาเกณฑ์การคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อให้ครูที่ปรึกษามีหลักในการคัดกรองนักเรียนตรงกันทั้งโรงเรียน

6.2.3 แนวทางการข้อมูลเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 33) ได้ระบุถึงกระบวนการสำคัญที่สุดในการรู้จักและดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้เหล่านั้นมาใช้วางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคลอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะและบริบทของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้ครูที่ปรึกษาต้องเข้าใจข้อมูลของเด็กแต่ละคนอย่างละเอียดรอบด้าน ทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็ก แล้วเชื่อมโยงไปในแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนต่อไปตามความเหมาะสม ทั้งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นโดยครูที่ปรึกษาเอง การส่งปรึกษาครูแนะแนวหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข เช่น แพทย์จิตแพทย์ นักจิตวิทยา เป็นต้น รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริมป้องกันทั้งในรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและอาจแตกต่างกันไปตามบริบทของโรงเรียนและสภาพแวดล้อม

6.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 42 – 43) ได้ระบุถึงความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนานักเรียน วิธีการและเครื่องมือในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ดังนี้

6.3.1 ความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง ปรับตัวเผชิญปัญหา และทำหน้าที่ตามวัยของตนได้อย่างปกติ จะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา

6.3.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมป้องกันปัญหาให้นักเรียนมีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ ดังนี้

6.3.2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อให้นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียน การจัดกิจกรรมโฮมรูมอาจใช้สถานที่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้มีบรรยากาศเหมือนบ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกันมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดังนี้

1) กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม ดังนี้

1.1) สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

1.2) พิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนี้ และเป็นเรื่องทันสมัย

1.3) จัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้ง ควรมีการเนืองงานเป็นหลักฐานทั้งก่อนการดำเนินการและหลังการดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของกรบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่น ๆ รวมทั้งให้สรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนกรกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกแยกออกมาต่างหากก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และความสะดวกในการใช้

1.4) ประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน

2) โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง โดยจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนครูที่ปรึกษาก็กดำเนินการตามนั้น แต่ให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย

3) วิธีการผสมผสาน โดยยึดความต้องการของนักเรียน และนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

4) วิธีอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

6.3.2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองของนักเรียนที่ครูดูแลอยู่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรสาธารณสุข มีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการและความจำเป็นของแต่ละสถานศึกษา ดังนี้

1) ร่วมวางแผนจัดกิจกรรมกับสถานศึกษา โดยพิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการจัดกิจกรรม, จำนวนผู้ปกครอง, เวลาที่ใช้, ปัญหาที่ผู้ปกครองปรึกษาบ่อย ๆ

2) ให้ความรู้และสาธิตการทำกลุ่มด้วยระบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

6.4 การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 44 – 53) ระบุถึงความสำคัญ วิธีการ และเครื่องมือ และข้อพึงตระหนักในการปรับปรุงและแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน ไว้ดังนี้

6.4.1 ความสำคัญของการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาเป็นกระบวนการใช้เทคนิคและทักษะต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงกับกลุ่มที่มีปัญหา เพื่อป้องกันและแก้ไข้ไม่ให้อาการนั้นซับซ้อนยิ่งขึ้น กิจกรรมช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา สำหรับให้ครูที่ปรึกษาพิจารณาเลือกใช้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้มากกว่า 1 กิจกรรม ดังนี้

6.4.2 วิธีการและเครื่องมือ การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการแต่สิ่งทีครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการคือ

6.4.2.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนประสงค์ มีดังนี้

1) ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปรึกษาเบื้องต้นมีภาพในการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานดังนี้

1.1) จิตวิทยาวัยรุ่น

1.2) ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกายและจิตใจที่สำคัญ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถามและการรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก

1.3) กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้น

1.4) แนวทางการแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนในแต่ละลักษณะของปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน การหนีเรียน เป็นต้น

2) แนวทางดำเนินการให้คำปรึกษาครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการศึกษา โดยมีกระบวนการในการปรึกษา คือ การสร้างสัมพันธภาพ

พิจารณาทำความเข้าใจปัญหา กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหา ยุติการปรึกษา
การเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้น ครูที่ปรึกษาควรปฏิบัติดังนี้

2.1) รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาหรือวิธีการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในต่างต่าง 1 ซึ่งอาจจะรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียน
จัดอบรมให้

2.2) หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองพัฒนาการ
หรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3) ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาปัญหาของ
นักเรียนในการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากนี้จะให้คำปรึกษา

6.4.2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขเบื้องต้น
ต้นแล้วการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้
การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคน โดยมีแนว
ดำเนินการคือ ครูที่ปรึกษาสามารถคิดพิจารณากิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียน
ได้หลายแนวทางและที่สำคัญมี 5 แนวทาง ดังนี้

- 1) การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2) การใช้กิจกรรมในห้องเรียน
- 3) การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
- 4) การใช้กิจกรรมชมเสริม
- 5) การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง

สำหรับการใช้กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วย
เพื่อน และกิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครองนั้น ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง
ส่วนการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมชมเสริม จำเป็นต้องมีการประสานงาน
เพื่อขอความร่วมมือจากครูอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน
การพิจารณากิจกรรมครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับลักษณะปัญหา
บุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคนสภาพของชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชน

6.4.3 ข้อพึงตระหนักในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหานักเรียน

6.4.3.1 การรักษาความลับ

1) เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควร
นำไปเปิดเผย เว้นแต่เพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

โดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียน และการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะ ให้เกียรตินักเรียน

2) บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่
เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้

3) การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วน
ที่เปิดเผยได้ โดยให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

6.4.3.2 การแก้ไขปัญหา

1) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องพิจารณา
สาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะ
ปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุ เกี่ยวเนื่อง
สัมพันธ์กัน

2) ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้อง
เกิดจากสาเหตุที่เหมือนกัน และวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง
ก็อาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น การ
ช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะการให้คำแนะนำปรึกษาจึงไม่มีสูตรช่วยเหลือสำเร็จตายตัว
เพียงแต่มีแนวทางการระดมการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้
ฝึกฝน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

6.5 การส่งต่อนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 55 – 58) ระบุถึงความสำคัญของการ
ส่งต่อนักเรียน รูปแบบการส่งต่อนักเรียนไว้ ดังนี้

6.5.1 ความสำคัญของการส่งต่อนักเรียนไว้ว่า ในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้น อาจมีบางที่ปัญหา
มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ ควร
ดำเนินการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับความ
ช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ย่ำแย่เป็นบทบาทหน้าที่ของครู
ที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลาม
กลายเป็นปัญหาใหญ่โต ยากต่อการแก้ไขรับนักเรียนจากครูที่ปรึกษาให้การปรึกษา
ช่วยเหลือ

6.5.2 รูปแบบการส่งต่อนักเรียน แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

6.5.2.1 การส่งต่อนักเรียนภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาวิชาและครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

6.5.2.2 การส่งต่อนักเรียนภายนอก ครูแนะแนวหรือ ครูฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญ การส่งต่อนักเรียนภายใน หากส่งต่อไป ยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องการช่วยเหลืออย่างมีระบบ และประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลืออีกก็ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกพิจารณาในการส่งต่อนักเรียน

6.5.3 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อนักเรียน การส่งนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาส่งต่อ ครูที่ปรึกษาดังนี้

6.5.3.1 นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้นหรือแย่ลงแม้ว่าครูที่ปรึกษาช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ

6.5.3.2 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอให้ทำกิจกรรมหรือการช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ

6.5.3.3 ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น ความรู้สึกความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องพิจารณาส่งต่อผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการช่วยเหลือต่อไป

6.5.4 แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียนของครูที่ปรึกษามีแนวดำเนินการ ดังนี้

6.5.4.1 ประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน เพื่อให้รู้รับนักเรียนต่อไปเตรียมการในการช่วยเหลือนักเรียน

6.5.4.2 สรุปรายชื่อผู้เกี่ยวข้องของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือ และวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นกับการช่วยเหลือนั้นให้ผู้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน หรือแบบประสานงานขอ

ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับช่วยเหลือนักเรียนต่อทราบข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนและการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาที่ผ่านมามีให้สะดวกในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

6.5.4.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึง ความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียนโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวลหรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อนักเรียนและยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสมเพื่อให้นักเรียน เกิดความสบายใจ ยินดีรับการช่วยเหลือจากครูอื่น ๆ เช่น ครูแนะแนวครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา รายวิชา เป็นต้น

6.5.4.4 ครูที่ปรึกษานัดแนะวัน เวลา สถานที่ นัดพบกับครูที่รับการช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย เพื่อนัดวัน เวลา สถานที่ที่พบบัน

6.5.4.5 ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อทราบความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนและความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน

จากการศึกษาองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ประการ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน โดยมีการประสานความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียนมีข้อมูล วิธีการ เครื่องประสิทธิภาพ และช่วยเหลือนักเรียนตรงกับสภาพ และทันการณ์ องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ผู้ที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินงานคือครูที่ปรึกษา โดยประสานความร่วมมือกับครู บุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนโดยเฉพาะผู้บริหารจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ให้การสนับสนุนทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ให้การส่งเสริมทั้งด้านความรู้เทคนิค วิธีการเพื่อให้ครูและบุคลากรมีความรู้ความสามารถเกิดความมั่นใจ มีขวัญและกำลังใจ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน การประกันระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครองชุมชน สังคมเกิดการยอมรับและมีความเชื่อมั่นว่าโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาทั้ง 5 ด้าน จะต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากการ

ดำเนินงานในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ไม่ได้รับการเอาใจใส่หรือมองข้าม ความสำคัญไป การดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะเป็นไปโดยไม่มีทั้งถึงและการแก้ปัญหา นักเรียน อาจไม่ตรงตามสาเหตุการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะไม่ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการจัด กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีวิธีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิด พร้อม เอกสารหลักฐานการทำงานของครูที่ปรึกษาในการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับ ครูที่เกี่ยวข้องพร้อมบุคลากรภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียนเพื่อให้การ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้วัตถุประสงค์ โดยมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงคุณภาพมี โครงสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติและมี ทักษะการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพ ปัญหาที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุขประสบผลสำเร็จตามศักยภาพ

7. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายความหมายของ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

ไพโรจน์ เคนวิเศษ (2558, หน้า 196) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าประสิทธิผลของระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 องค์ประกอบคือ

- 1) เป็นคนดี หมายถึง เป็นคนที่มีรู้จักควบคุมตนเองมีความรู้และทักษะ ในการดูแลตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรเป็น แบบอย่างที่ดีปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนและสังคม
- 2) เป็นคนเก่ง หมายถึง คนที่มีศักยภาพสูงในการดำเนินชีวิต รู้ศักยภาพของตนเอง มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีเจตคติที่ดีและมีทักษะ พื้นฐานในการประกอบอาชีพ
- 3) มีความสุข หมายถึง การมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขนิสัยที่ดี มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกัน สามารถหลีกเลี่ยงป้องกันภัยอันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์ ดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง

ทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมธ และพระครูพิจิตร คุภากร (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า

1) ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก

2) ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามเพศและอายุขนาดของโรงเรียนประสิทธิภาพการทำงานและการฝึกอบรมโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต้องสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทของครูเน้นการทำงานเป็นทีมมีวิธีการที่หลากหลาย 2) ด้านการคัดกรองนักเรียนกำหนดนโยบายแต่งตั้งผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนใช้ระบบเครือข่ายออนไลน์ในการคัดกรองและประเมินผล 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียนเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายพัฒนานักเรียนตามความต้องการและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา กำหนดนโยบายและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมมีการกำกับติดตามสรุปและรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และ 5) ด้านการส่งต่อ กำหนดนโยบายที่ชัดเจนมีการประสานและส่งต่อข้อมูลติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นกับนักเรียนตามขอบข่ายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต (2556, หน้า 18) 5 ด้าน ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ประสิทธิภาพของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ วิธีการที่ครูที่ปรึกษาจะต้องศึกษานักเรียนในความรับผิดชอบของตนและรู้พื้นฐานของเด็กนักเรียน สภาพชีวิต พฤติกรรมที่แสดงออกมีความเข้าใจเด็กอย่างแท้จริงทั้งทางด้านความสามารถของนักเรียน ด้านสุขภาพนักเรียน ด้านจิตใจนักเรียนพฤติกรรม ด้านร่างกาย ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจของนักเรียน

2. การคัดกรองนักเรียน

ประสิทธิผลของการคัดกรองนักเรียน คือ กระบวนการดำเนินการหลังจากที่ครูที่ปรึกษาได้ศึกษาทำความเข้าใจกับนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลเพื่อแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ประโยชน์ของการจัดกลุ่มนักเรียนก็เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา นักเรียนตรงกับปัญหาหรือความต้องการมากที่สุด ทั้งทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพนักเรียน และด้านครอบครัว

3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

ประสิทธิผลของส่งเสริมพัฒนานักเรียน คือ วิธีการของแต่ละโรงเรียนจะเลือกนำไปใช้ตามความเหมาะสม กิจกรรมสำคัญที่โรงเรียนควรดำเนินการเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นอย่างมาก คือ กิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมกับนักเรียน สามารถจัดกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มได้ การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูที่ปรึกษา และผู้ปกครองนักเรียน

4. การส่งเสริมและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน

ประสิทธิผลของการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาที่ให้ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในความรับผิดชอบ แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหานั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ควรให้ความดูแลอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องเพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งด้านป้องกัน และการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มนี้ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน และการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยใช้นอกเวลาเรียน

5. การส่งต่อนักเรียน

ประสิทธิผลของการส่งต่อนักเรียน คือ ขั้นตอนการดำเนินงานกับกลุ่มที่มีปัญหารุนแรงที่ครูประจำชั้นไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาเองได้ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาช่วยเหลือพัฒนา ตามสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน

จากความหมายที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) ด้านการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียนที่เกิดขึ้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทของครูเน้นการทำงานเป็นทีม มีวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีบทบาทและภารกิจหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีเขตพื้นที่บริการด้านการศึกษาคครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครพนม 12 อำเภอ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดนครพนม จำนวน 51 โรงเรียน

2. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมเป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

2.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบรวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

2.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษา

2.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและใน
เขตพื้นที่การศึกษา

2.5 ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาใน
เขตพื้นที่การศึกษา

2.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล
เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษา

2.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา
สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่
การศึกษา

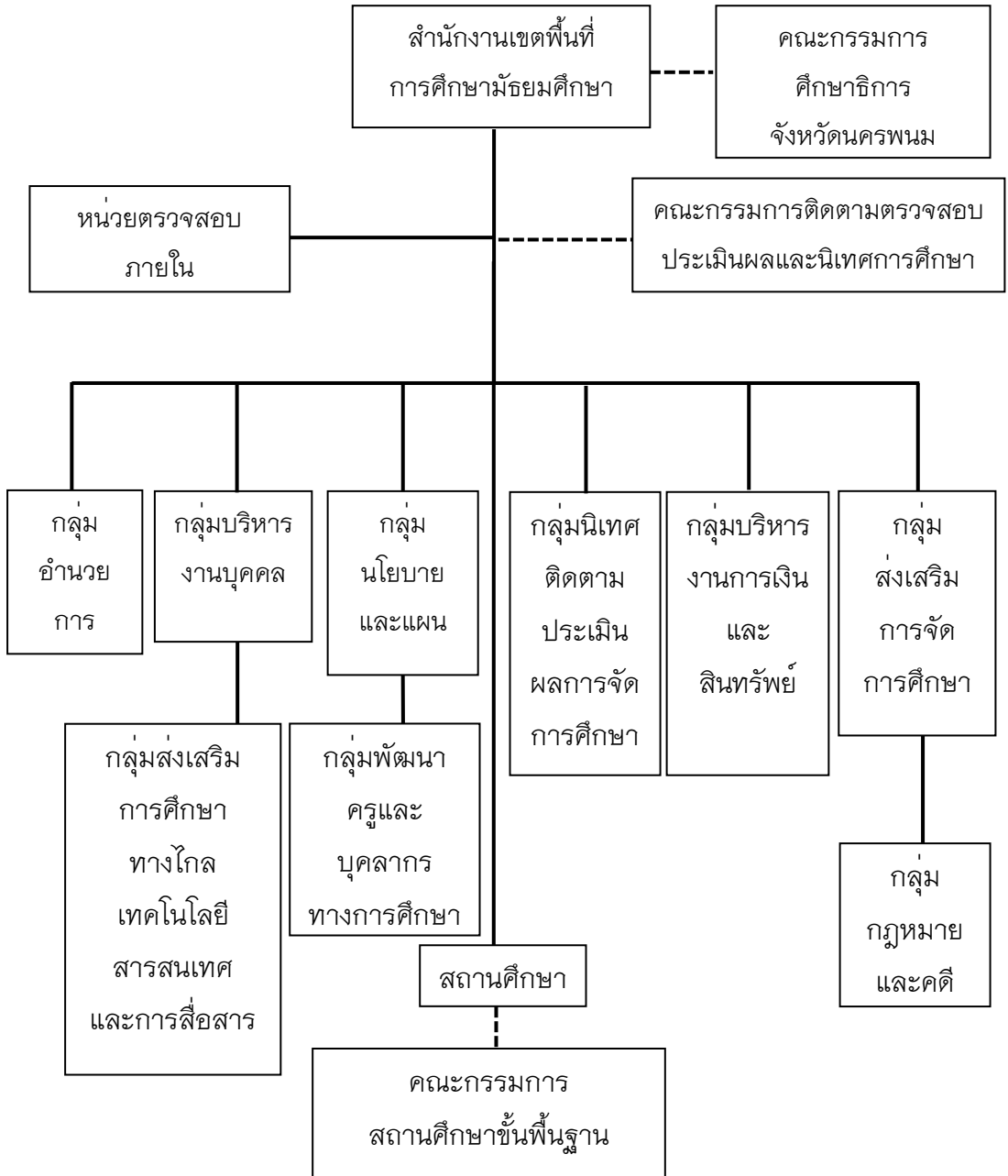
2.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา
การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการและ
คณะทำงานด้านการศึกษา

2.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ
ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

2.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุ
ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

3. โครงสร้างการดำเนินงาน

ภาพประกอบ 6 โครงสร้างการดำเนินงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม)

4. ข้อมูลจำนวนนักเรียน โรงเรียน ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา
และบุคลากรอื่น

4.1 ข้อมูลจำนวนนักเรียนและโรงเรียน

ตาราง 2 แสดงข้อมูลจำนวนโรงเรียน ขนาดโรงเรียน จำนวนนักเรียนแยกชายหญิงในสังกัด
จำแนกตามอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวน โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน				จำนวนนักเรียน (คน)		
			ใหญ่ พิเศษ	ใหญ่	กลาง	เล็ก	ชาย	หญิง	รวม
1	เมือง นครพนม	7	-	2	2	3	2,968	3,844	6,812
2	ปลาปาก	6	-	-	1	5	1,071	1,288	2,359
3	ธาตุพนม	6	-	1	1	4	1,757	2,115	3,872
4	เรณูนคร	2	-	1	-	1	933	1,308	2,241
5	นาแก	5	-	1	1	3	1,607	2,042	3,649
6	ท่าอุเทน	6	-	-	2	4	1,239	1,624	2,863
7	บ้านแพง	3	-	-	1	2	741	961	1,702
8	ศรีสงคราม	6	-	1	-	5	1,278	1,632	2,910
9	นาหว้า	4	-	-	1	3	859	902	1,761
10	โพนสวรรค์	2	-	-	1	1	629	906	1,535
11	นาทม	2	-	-	-	2	269	375	644
12	วังยาง	2	-	-	-	2	190	190	380
	รวม	51	-	6	10	35	13,541	17,187	30,728

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม)

4.2 ข้อมูลจำนวนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรอื่น

ตาราง 3 แสดงข้อมูลจำนวนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรอื่น

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
● บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน	
● ผู้อำนวยการโรงเรียน	46
● รองผู้อำนวยการโรงเรียน	57
● ครู	1,724
● พนักงานราชการ (ครูผู้สอน)	118
● ครูvikฤต	15
● เจ้าหน้าที่ธุรการ	46
● ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ	18
● ลูกจ้างประจำ	42
● ลูกจ้างชั่วคราว (นักการภารโรง)	12
รวม	2,078
บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	
ข้าราชการครู (ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการเขต)	2
บุคลากรทางการศึกษาอื่น (ศึกษานิเทศก์)	8
บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2)	22
พนักงานราชการ	4
ลูกจ้างชั่วคราว	14
รวม	50
รวมทั้งสิ้น	2,128

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม)

4.3 ข้อมูลจำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนครพนม

ตาราง 4 ข้อมูลจำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนครพนม

ที่	โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาขนาดนครพนม	ผู้บริหาร (คน)	ครู (คน)
1	ศรีบัวบานวิทยาคม	2	23
2	ปลาปากวิทยา	3	45
3	นาแกพิทยาคม	3	59
4	พะทายพิทยาคม	2	39
5	บ้านแพงพิทยาคม	4	67
6	สหราษฎร์รังสฤษดิ์	4	88
7	นาหว้าพิทยาคม (ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์)	4	60
8	โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	4	59
9	นาทมวิทยา	2	27
10	ปิยะมหาราชาลัย	5	108
11	นครพนมวิทยาคม	5	116
12	ธาตุพนม	5	106
13	เรณูนครวิทยานุกูล	5	103
14	นาแกสามัคคีวิทยา	5	105
15	อุเทนพัฒนา	5	91
16	ธรรมโฆษิตวิทยา	1	18
17	คำเตยอุปถัมภ์	2	26
18	ศรีโคตรบูรณ์	2	26

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร (คน)	ครู (คน)
19	บ้านผิงวิทยาคม	2	27
20	วังกระแจะวิทยาคม	1	13
21	กุดตาไก้วิทยาคม	1	21
22	มัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม	2	30
23	โคกสว่างประชาสรรค์	1	14
24	มหาชัยวิทยาคม	1	16
25	อุ้มเหมาประชาสรรค์	2	30
26	โพนแพงพิทยาคม	1	20
27	กุดฉิมวิทยาคม	1	18
28	วัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์	1	20
29	นาถอนพัฒนา	1	25
30	ดงดาวแจ่งพัฒนศึกษา	1	21
31	พระทองสามัคคีวิทยา	1	30
32	หนองบ่อวิทยานุกูล	1	13
33	วังยางวิทยาคม	1	17
34	หนองโพธิ์พิทยาคม	1	14
35	ไชยบุรีวิทยาคม	2	25
36	รามราชพิทยาคม	1	23
37	ท่าจำปาวิทยา	1	16
38	เขียงยืนวิทยา	1	15
39	ภูลังกาพิทยาคม	1	22
40	สามผงวิทยาคม	1	20

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม	ผู้บริหาร (คน)	ครู (คน)
41	สนธิราษฎร์วิทยา	1	27
42	นาคำราษฎร์รังสรรค์	1	18
43	นาเดื่อพิทยาคม	1	21
44	บ้านข่าพิทยาคม	1	25
45	นางัวราษฎร์รังสรรค์	1	18
46	ดอนเสี้ยวแดงพิทยาคม	1	19
47	อุดมพัฒนศึกษา	1	19
48	คอวิทยาคม	1	25
49	หนองชนพิทยาคม	1	36
50	หนองแวงวิทยานุกูล	1	19
51	ธรรมมารวิทยานุกูล	1	8
รวม		103	1,824

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม)

5. ทิศทางการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยคณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ได้นำผลการทบทวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม พันธกิจ / ภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) รวมทั้งใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี (Action Plan) และการจัดทำงานงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budgeting) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มุ่งสู่การเป็นองค์กร จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติและก้าวทันอาเซียน
2. สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม
3. พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา ให้ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาหน่วยงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนจัดการศึกษาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและรองรับประชาคมอาเซียนและก้าวสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะพึงประสงค์และค่านิยมหลักคนไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการองค์กรภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. ผู้เรียนทุกคนเป็นผู้ใฝ่ศึกษาหาความรู้ เรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และเป็นเลิศทางวิชาการ

2. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างครอบคลุม เสมอภาค เป็นคนดีและมีความสุขในสังคม
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู และเป็นมืออาชีพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด สถานศึกษาได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งค่านิยม (Values) F-U-N = เป็นสุข สนุกสนาน Forward thinking = หัวก้าวหน้า รักการเรียนรู้ Unity = อยู่อย่างสามัคคี มีความเป็นหนึ่ง ประสานความร่วมมือ Noble minded = พึ่งมีคุณธรรม นำจิตใจ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

- 1) จัดทำข้อมูลภาคีเครือข่ายและวิธีการสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย
 - 1.1) มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ของสถานศึกษาในสังกัด หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ (แล้วแต่กรณี)
 - 1.2) มีสารสนเทศเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3) ประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกับเครือข่ายที่สนับสนุน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.4) ภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่อง
- 2) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมสนับสนุน บัณฑิต ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนร่วมกับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย
 - 2.1) จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน

2.2) ภาคิเครื่องข่ายมีส่วนร่วมประชุมเพื่อให้อข้อมูลและวางแผนการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกันช่วยเหลือและค้มครองนักเรียน

2.3) ภาคิเครื่องข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือการเสริมสร้างทักษะชีวิต และการค้มครองนักเรียน

2.4) เสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ภาคิเครื่องข่ายการทำงาน และรวมประเมินชื่นชมให้อขวัญและกำลังใจการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3) กำหนดนโยบายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วมกับเครื่องข่ายสหวิทยาเขตและสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

3.1) กำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการกำหนดแนวทางตามนโยบายที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการค้มครองนักเรียนอย่างชัดเจน

3.2) มีแผนกลยุทธ์ที่ระบุการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.3) มีแผนปฏิบัติการที่ระบุโครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการค้มครองนักเรียน

3.4) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการค้มครองนักเรียนที่ชัดเจน

3.5) มีระเบียบ แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการค้มครองนักเรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

4) มีข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

4.1) มีการวิเคราะห์สภาพปัญหา นำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงและพัฒนาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการค้มครองนักเรียน

4.2) มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันและพร้อมนำไปใช้

4.3) มีสารสนเทศผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ

4.4) มีการสรุปข้อมูลพร้อมทั้งรายงานผลการพัฒนา ป้องกัน แก้ไข ปัญหาและส่งต่อตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.5) ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการบริหารและดำเนินงานที่สอดคล้อง กับนโยบายของกระทรวงหรือหน่วยงานต้นสังกัด

4.6) ส่งเสริมให้สถานศึกษามีแนวทาง/รูปแบบการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของสถานศึกษา

4.7) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษา การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และเป็นต้นแบบการเรียนรู้ได้

5) กำหนดการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนในสถานศึกษา ร่วมกับเครือข่ายสหวิทยาเขตเป็นประจำทุกภาคเรียน

5.1) ร่วมกับภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพ กำกับติดตามการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและ การคุ้มครองนักเรียนในช่วงเทศกาลสำคัญและสถานการณ์ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความ เสี่ยงด้านความปลอดภัย

5.2) กำหนดรูปแบบ และกระบวนการนิเทศที่เหมาะสมกับบริบทของ โรงเรียน/สถานศึกษา

5.3) ภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทุกคนได้รับการพัฒนาตนเองและได้รับขวัญกำลังใจจากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ทุกปี

สรุปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 51 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็น หน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเป็นองค์กรจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพระบบการ บริหารจัดการมีประสิทธิภาพภายใต้การมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีดังนี้

1.1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

สรารุณี แก้วจรัญ (2555, หน้า 93 – 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

รัตนา หัตถ์ถัง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มย่อย ที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (เชียงราย – พะเยา) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (เชียงราย – พะเยา) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มย่อยที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (เชียงราย – พะเยา) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่ดำเนินการมากที่สุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ด้านการป้องกันช่วยเหลือแก้ไข ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียนตามลำดับ

2. ปัญหาการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มย่อยที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (เชียงราย – พะเยา) ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

ประนอม แก้วสวัสดิ์ (2556, หน้า 100 – 110) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความ

คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มี
 มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวรรณา แสงสุริฉาย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนา
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นมี
 องค์ประกอบของระบบการวิจัย ประกอบด้วย ระบบย่อยซึ่งดำเนินการต่อเนื่องเป็นวงจร
 4 ระบบ ได้แก่ ระบบการวางแผน ระบบการปฏิบัติการ ระบบตรวจสอบ ระบบสะท้อนผล
 ซึ่งทุกระบบมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ
 ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล

2. ผลการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ ส่งผลต่อ
 การพิทักษ์คุ้มครองและดูแลอย่างทั่วถึง การส่งเสริมให้เกิดภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตและ
 ปรับตัว การมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองและสังคม และการพัฒนาอย่างรอบด้าน ระดับ
 มากที่สุด คือ มีการพัฒนาดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีข้อมูลความก้าวหน้าของการ
 พัฒนาระดับความยั่งยืน

ข้อค้นพบจากการวิจัย คือ การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ
 พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนที่เป็นข้อค้นพบใหม่ การพัฒนาความรู้และทักษะในบทบาท
 หน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนัก เกิดการยอมรับและปฏิบัติ
 หน้าที่อย่างเข้มแข็ง

วีระศักดิ์ ไชยดำ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์
 ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์
 ระหว่างภาวะผู้นำครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวม
 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เมื่อวิเคราะห์
 เป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำครูด้านการพัฒนาตนเองและเพื่อนครูมีความสัมพันธ์เชิงบวก
 กับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และภาวะผู้นำ
 ครูด้านการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

นิติเวทย์ จิตรขาม (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาที่มีต่อผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรมีการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารในการจัดเก็บข้อมูลและรายงานพฤติกรรมของนักเรียน ดำเนินการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดและสรุปผลการจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มโรงเรียน ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม เตรียมเครื่องมือสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการให้คำปรึกษาการแนะนำนักเรียน และการช่วยเหลือเบื้องต้นอย่างครอบคลุมต่อเนื่องและเป็นปัจจุบันส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก บุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ศรารุธ แก้วอาจ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโพธิ์ชัยทองพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนโพธิ์ชัยทองพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23
 - 1.1 สภาพการดำเนินงาน พบว่า ครูทุกคนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ และมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 ปัญหาการดำเนินงาน พบว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะใน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและขาดความมั่นใจในการปฏิบัติการดำเนิน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่สามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปสู่การปฏิบัติได้ตามกระบวนการ

2. แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่โรงเรียน วงรอบที่ 1 ใช้แนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 2) การนิเทศภายใน วงรอบที่ 2 ใช้แนวทางพัฒนาโดยการนิเทศแบบให้คำชี้แนะ (Coaching)

3. ผลการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่โรงเรียนพบว่า

3.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มขึ้น

3.2 ครูมีทักษะในการปฏิบัติงานดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน เพิ่มมากขึ้น คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน

อัชฎาอุท โปธิ์นอก (2558, หน้า 113 – 117) ทำวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า

1. สภาพการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้านและอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน

3. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในตำแหน่งหน้าที่ ประสิทธิภาพการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัฐสยาม วงศ์จันทร์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพ การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้าน กระบวนการ ด้านคุณภาพนักเรียนและด้านปัจจัย

2. ปัญหา การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้าน กระบวนการ ด้านปัจจัย และด้านคุณภาพนักเรียน

3. ประสิทธิภาพ การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้านกระบวนการ ด้านคุณภาพนักเรียนและด้านปัจจัย

4. ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามเกณฑ์ มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นจำแนกตามที่มี สถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า สภาพ ปัญหาและประสิทธิผลโดยภาพรวมแล้ว ไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามเกณฑ์ มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็น จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานต่างกัน พบว่า สภาพ ปัญหา โดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน ส่วนประสิทธิผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามเกณฑ์ มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นจำแนกตามปฏิบัติงาน ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน พบว่า สภาพโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาและประสิทธิผล โดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน

7. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่ควรพัฒนา ประกอบด้วย สภาพการดำเนินงาน มี 2 ด้าน คือ ด้าน ปัจจัย และด้านคุณภาพนักเรียน ปัญหาการดำเนินงาน มี 1 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ ส่วนประสิทธิผล มี 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัย และด้านคุณภาพนักเรียน

อมร ปลื้มหอม (2559, หน้า 127 - 128) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพ และปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพ และปัญหาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากและมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูที่มีตำแหน่งและขนาดโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพปัญหา จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้าราชการครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีความตระหนักหรือเอาใจใส่เป็นพิเศษกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนอยู่ตลอดเวลา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นวิธีการและกระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการ โดยใช้ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันมาดำเนินการ ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและจำเป็นต้องประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์คัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน

3.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะ ครูทุกคนในโรงเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน งบประมาณในการดำเนินงาน โดยจัดให้มีกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ในการส่งเสริม และพัฒนาการนักเรียนให้เป็นคนเก่งคนดี มีความสุข และได้แสดงออกตามความรู้ความสามารถ และตามแว้วอัจฉริยะของตนเอง

3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรติดต่อหรือประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกัน ดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป

3.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควร มีการศึกษาเพื่อรับทราบข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียน มาดำเนินการแก้ไขปัญหาและส่งต่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทำการวิจัย เรื่อง การ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง นักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

วุฒิพงษ์ พันทิวา (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,185 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา / ครูประจำชั้น ปีการศึกษา 2561 จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีสภาพ การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 44 – 83 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 98 และปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 56 – 96 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบ สมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ One-Way ANOVA และ t-test ชนิด independent Samples ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 อยู่ในระดับมาก
2. ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 อยู่ในระดับน้อย

3. สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามระยะทางจากโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและจำนวนบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและจังหวัดที่ตั้งที่ตั้งโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและจำนวน บุคลากรในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน จังหวัดที่ตั้งและระยะทางจากโรงเรียนถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 นำเสนอ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดำเนินการโดยกำหนดนโยบาย จัดทำแผนการดำเนินงานหรือปฏิทิน จัดกิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้านนักเรียน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ดำเนินการโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มพิเศษ สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ดำเนินการโดยสร้างความร่วมมือจากบุคลากรและทุกคนที่เกี่ยวข้อง และ 4) ด้านการส่งต่อนักเรียน ดำเนินการโดยการส่งต่อนักเรียนภายในโดยครูที่ปรึกษา ประสาน ครูฝ่ายปกครองและครูแนะแนว การส่งต่อนักเรียนภายนอกการศึกษา สำหรับนักเรียน ที่มีปัญหาเกินกว่าความสามารถของครูจะพัฒนาได้

1.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีดังนี้

สมนึก พงษ์สกุล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยและรูปแบบยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม การสร้างภาคีเครือข่าย การประชาสัมพันธ์และการบริการชุมชน 2) ปัจจัยการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทุกตัวมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยการมีส่วนร่วม (F1) โดยที่การสร้างภาคีเครือข่าย (F2) การประชาสัมพันธ์ (F3) มีความสัมพันธ์

โดยตรงต่อการมีส่วนร่วม (F1) ส่วนการสร้างภาคีเครือข่าย (F2) และการประชาสัมพันธ์ (F3) มีความสัมพันธ์โดยอ้อมต่อการมีส่วนร่วม (F1) โดยส่งผ่านการประชาสัมพันธ์ (F3) ซึ่งรูปแบบที่ปรากฏมีความเหมาะสมเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และมีความถูกต้อง

วรรณภา เย็นมนัส (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนปฏิบัติสูงสุด ได้แก่ การคัดกรองนักเรียน รองลงมา ได้แก่ การรู้จักนักเรียนรายบุคคลส่วนข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ การส่งต่อ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย คือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($Beta = .458$) ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล ($Beta = .243$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($Beta = .192$) สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนต่อผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 69

แพว เฉลิมญาติวงศ์ (2557, หน้า, 118) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารมากกว่าข้าราชการครู จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ใหญ่พิเศษ เป็นโรงเรียนที่ได้รับทรัพยากรในการบริหารและมีปัจจัยทางการบริหารที่มากกว่าและเพียงพอต่อการพัฒนาโรงเรียนสู่ความมีประสิทธิผลทางด้านการจัดการศึกษา

ชฎารัตน์ พลเดช (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ใน ระดับมากทุกปัจจัย

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน

3. ปัจจัยการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 ทุกด้านมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นฤมล กอบแก้ว (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าการทำงานเป็นทีม อยู่ใน ระดับมากที่สุดรองลงมา คือ ความพร้อมของบุคคล การนิเทศ กำกับติดตามและ ประเมินผล และภาวะผู้นำใ้บริการของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก ตามลำดับส่วนระบบ ข้อมูลสารสนเทศ Scan Tool3 อยู่ในระดับปานกลาง

2. การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เรียงตามลำดับ ได้แก่ การทำงานเป็นทีม การนิเทศ กำกับติดตามและ ประเมินผล ภาวะผู้นำใ้บริการของผู้บริหารร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร้อยละ 69.10

ศักรินทร์ โพธิ์เพชร (2559, หน้า 40 – 49) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนว ทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จากการศึกษาสรุปได้ว่า ครูเป็น องค์ประกอบปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติที่มีผลต่อการดำเนินงาน ดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ครูได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งความ ภูมิใจในอาชีพ ศรัทธาในอาชีพ รัฐควรที่จะดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ ที่ดีแก่

ครูเพราะเมื่อสุขภาพจิตของครูดีการปฏิบัติหน้าที่ของครูก็ย่อมดีด้วย หากสิ่งเหล่านี้ได้รับการพิจารณา และดำเนินการจะส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษาของประชากรและการพัฒนาประเทศโดยภาพรวม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้บริหารเป็นปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลอีกผู้หนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการจะต้องมีภาวะผู้นำมีมนุษยสัมพันธ์สูง และมีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรม จริยธรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม ตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ

2. ปัจจัยด้านชุมชน เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในปัจจุบันการมีส่วนร่วมของชุมชนจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและการจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งต้องปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ชุมชนจะดำรงรักษาความเข้มแข็งไว้ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนในชุมชน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาทั้งด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนและคุณลักษณะของนักเรียนที่เกิดจากชุมชนเป็นผู้ให้การสนับสนุนนั่นเอง

3. ปัจจัยด้านนักเรียน นักเรียนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งเป็นผู้รับการช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่จะได้นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน จำเป็นต้องศึกษาพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น วัยเรียน

เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ปัจจัยการบริหารของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ณรงฤทธิ์ นามเหล่า (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มงานและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ประยงค์ ศรีโทมี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ชัยมงคล ชัดติยะราช (2557, หน้า 147) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ความรับผิดชอบของครู 3) การให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง 4) การได้รับความร่วมมือจากนักเรียน 5) การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6) ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงาน

ศุภกรเกษม ประมูล (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงมีความเห็นว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ควรบริหารงานตามระเบียบแบบแผน มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งต่อ ควรให้ครูหรือหน่วยงานภายนอกมีระบบติดตามแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง และ

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ

ทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 จำแนกตามเพศและอายุขนาดของโรงเรียนประสิทธิภาพการทำงานและการฝึกอบรมโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 สรุปได้ดังนี้
 - 3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต้องสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทของครูเน้นการทำงานเป็นทีมมีวิธีการที่หลากหลาย
 - 3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนกำหนดนโยบายแต่งตั้งผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนใช้ระบบเครือข่ายออนไลน์ในการคัดกรองและประเมินผล
 - 3.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายพัฒนานักเรียนตามความต้องการและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
 - 3.4 ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา กำหนดนโยบายและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมมีการกำกับติดตามสรุปและรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและ
 - 3.5 ด้านการส่งต่อนักเรียนกำหนดนโยบายที่ชัดเจนมีการประสานและส่งต่อข้อมูลติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Mackey (2003, p. 114) ได้ศึกษาผลกระทบของอุดมการณ์ในการควบคุมอัตราการออกโรงเรียนกลางคันของนักเรียนตามการรับรู้ของคณะบริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระดับ 4 - A ในรัฐเท็กซัส ผลงานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการปรับบรรยากาศโรงเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความตั้งใจของนักเรียนในการเรียนต่อหรือจะออกกลางคัน การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งหาความสัมพันธ์ของอุดมการณ์ในการควบคุมนักเรียนจากสมาชิกคณะบริหาร จำนวน 14 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระดับ 4 - A จำนวน 22 โรงเรียน ในรัฐเท็กซัสที่มีต่ออัตราการออกโรงเรียนกลางคันในวิทยาเขตเหล่านี้ ผลการศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างอุดมการณ์ในการควบคุมนักเรียนกับอัตราการออกโรงเรียนกลางคันของนักเรียน การรักษาให้นักเรียนยังเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศกับการออกโรงเรียนกลางคันอย่างชัดเจน ผู้บริหารจึงควรเป็นแบบอย่างบทบาทในทางบวก ในการยุติข้อกังขาที่ดูหมิ่นดูแลและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง คณะครูกับนักเรียน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ส่งเสริมชี้แนะโดยใช้การฝึกอบรมครูประจำการประสบการณ์ ฝึกอบรมความสนใจเรื่องมนุษยธรรมให้มากยิ่งขึ้นจะทำให้การปรับปรุงบรรยากาศทางสังคมของโรงเรียนดีขึ้น

William (2008, unpagged) ได้ทำการวิจัยการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาการบริหารจัดการองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่อง สุขภาพของเยาวชน การวิจัยเชิงบรรยายแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ เพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างด้านการบริหารจัดการองค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้การวิจัยครั้งนี้คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานโรงเรียนจากภายนอก จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนข้อมูลคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลาย ๆ กรณี ผลการวิจัยพบว่าความแตกต่างในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์กรประกอบย่อยแต่ละโมเดลและพบว่าความแตกต่างนี้มีความเด่นชัดสุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผลและมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

Childs (2013, p. 17) ได้ศึกษาผลสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้ระบบการให้บริการสนับสนุนนักเรียน (SSS : Student Support Service) พบว่า ระบบการให้บริการสนับสนุน ดังกล่าวเป็นการดำเนินงานที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาจนสามารถประสบความสำเร็จ ด้านการศึกษา พิจารณาได้จากคะแนน GPA และจำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาที่เพิ่มขึ้น โดยต้องมีการศึกษาข้อมูลส่วนตัวลักษณะเฉพาะความต้องการ/ความสามารถพิเศษของนักเรียนเป็นข้อมูลเบื้องต้นร่วมกับปัจจัยแวดล้อมที่ช่วยให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. มีหลักสูตรที่เหมาะสมตามความต้องการ
 2. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร/เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเพื่อสร้างเครือข่ายการให้บริการ
 3. มีความเสมอภาค
 4. มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก
 5. ส่งเสริมให้ใช้ชีวิตอย่างเข้มแข็ง
 6. เน้นการสร้างความรู้ในห้องเรียน
 7. ความร่วมมือระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนักเรียนและโรงเรียน
- จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญที่จะพัฒนานักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม และการให้นักเรียนมีความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ชุมชน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีความรับผิดชอบสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา ปกป้อง และแก้ไขปัญหาพร้อมกัน และในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ควร มี แนวทาง การดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และร่วมมือกันทำงานเป็นทีมซึ่งปัจจัยคัตสรรระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากนักวิชาการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ปัจจัยคัตสรร จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การทำงานเป็นทีม 3) การพัฒนาบุคลากร 4) ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และ 5) การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล สำหรับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนได้นั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบ

สำคัญ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน โดยจะได้นำปัจจัยคัดสรรดังกล่าว มาดำเนินการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาเพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 1,978 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 103 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,824 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 และครูผู้สอน จำนวน 246 คน จากโรงเรียน 51 โรงเรียน วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น ดังนี้

2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 36 โรงเรียน ซึ่งมีผู้อำนวยการโรงเรียน แต่ไม่มีรองผู้อำนวยการโรงเรียน การสุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเจาะจงหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอน โรงเรียนละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 6 คน รวมกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 216 คน

2.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 9 โรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีทั้งผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน มี 6 โรงเรียน และมี 9 โรงเรียนที่มีผู้อำนวยการโรงเรียนแต่ไม่มีรองผู้อำนวยการโรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร

โรงเรียน ผู้วิจัยเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเจาะจงหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอนโรงเรียนละ 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 8 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน ขนาดกลาง 72 คน

2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ จำนวน 6 โรงเรียน การสุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเจาะจงหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอนโรงเรียนละ 8 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ จำนวน 60 คน

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 348 คน แยกเป็นเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 246 คน ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 5 - 7

ตาราง 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดเล็ก	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม
1. ธรรมากรวิทยานุกูล	1	1	16	18	1	1	4	6
2. ธรรมโฆษิตวิทยา	1	1	17	19	1	1	4	6
3. วังกระแสวิทยาคม	1	1	15	17	1	1	4	6
4. กุดาโก้ววิทยาคม	1	1	25	27	1	1	4	6
5. โคกสว่างประชาสรรค์	1	1	18	20	1	1	4	6
6. มหาชัยวิทยาคม	1	1	16	18	1	1	4	6
7. โพนแพงพิทยาคม	1	1	18	20	1	1	4	6
8. กุดฉิมวิทยาคม	1	1	16	18	1	1	4	6
9. วัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์	1	1	16	18	1	1	4	6
10. หนองแวงวิทยานุกูล	1	1	19	21	1	1	4	6
11. ดงดาวแจ่งพัฒนศึกษา	1	1	19	21	1	1	4	6
12. หนองบ่อวิทยานุกูล	1	1	11	13	1	1	4	6
13. วังยาง	1	1	15	17	1	1	4	6
14. หนองโพธิ์พิทยาคม	1	1	11	13	1	1	4	6
15. ไชยบุรีวิทยาคม	2	1	21	24	1	1	4	6
16. รามราชพิทยาคม	1	1	20	22	1	1	4	6
17. ทาจำปาวิทยา	1	1	14	16	1	1	4	6
18. เชียงยืนวิทยา	1	1	13	15	1	1	4	6
19. ภูลังกาพิทยาคม	1	1	19	21	1	1	4	6

ตาราง 5 (ต่อ)

รายชื่อโรงเรียนขนาดเล็ก	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม
20. สามพรังวิทยาคม	1	1	17	19	1	1	4	6
21. นาคำราษฎร์รังสรรค์	1	1	16	18	1	1	4	6
22. นาเดื่อพิทยาคม	1	1	18	20	1	1	4	6
23. บ้านข่าพิทยาคม	1	1	27	29	1	1	4	6
24. นางิ้วราษฎร์รังสรรค์	1	1	16	18	1	1	4	6
25. ดอนเสียวแดง พิทยาคม	1	1	15	17	1	1	4	6
26. อุดมพัฒนศึกษา	1	1	15	17	1	1	4	6
27. หนองชนพิทยาคม	1	1	15	17	1	1	4	6
28. ศรีบัวบานพิทยาคม	2	1	33	36	1	1	4	6
29. นาถอนพัฒนา	1	1	23	25	1	1	4	6
30. มัชฌิมพัชรกิตติยามา ๑ นครพนม	1	1	44	46	1	1	4	6
31. พระซองสามัคคีวิทยา	1	1	34	36	1	1	4	6
32. ค้อพิทยาคม	1	1	27	29	1	1	4	6
33. นาทมวิทยา	1	1	26	28	1	1	4	6
34. สนธิราษฎร์วิทยา	1	1	30	32	1	1	4	6
35. คำเตยอุปถัมภ์	2	1	30	33	1	1	4	6
36. ศรีโคตรบูรณ	1	1	36	38	1	1	4	6
รวม	39	36	725	800	36	36	144	216

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม)

ตาราง 6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม
1. ปลาปากวิทยา	3	1	50	54	1	1	6	8
2. นาแกพิทยาคม	2	1	59	62	1	1	6	8
3. พะทายพิทยาคม	1	1	38	40	1	1	6	8
4. โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	2	1	58	61	1	1	6	8
5. อุเทนพัฒนา	4	1	94	99	1	1	6	8
6. บ้านแพงพิทยาคม	4	1	63	68	1	1	6	8
7. บ้านผึ้งพิทยาคม	1	1	36	38	1	1	6	8
8. อุ่มเหมาประชาสรรค์	2	1	43	46	1	1	6	8
9. นาหวาพิทยาคม(ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์)	2	1	59	62	1	1	6	8
รวม	21	9	500	530	9	9	54	72

ตาราง 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูผู้สอน	รวม
1. สหราษฎร์รังสฤษดิ์	3	1	85	89	1	1	8	10
2. ปิยะมหาราชาลัย	5	1	141	147	1	1	8	10
3. นครพนมวิทยาคม	5	1	149	155	1	1	8	10
4. ธาตุพนม	5	1	119	125	1	1	8	10
5. เรณูนครวิทยานุกูล	5	1	98	104	1	1	8	10
6. นาแกสามัคคีวิทยา	5	1	99	105	1	1	8	10
รวม	28	6	691	725	6	6	48	60

(ที่มา : แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฉบับทบทวน ปี 2565) สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires)
จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการ
ทำงาน และขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงานมีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check list)
มีรายการดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.2 ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 1.3 ครูผู้สอน
2. ขนาดโรงเรียน
 - 2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 2.2 โรงเรียนขนาดกลาง
 - 2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
3. ประสบการณ์ทำงาน
 - 3.1 น้อยกว่า 10 ปี
 - 3.2 ระหว่าง 10 – 20 ปี
 - 3.3 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
2. การทำงานเป็นทีม
3. การพัฒนาบุคลากร
4. ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
5. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน
5. การส่งต่อนักเรียน

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ปัจจัยคัดสรร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับปัจจัยที่คัดสรรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซัสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

4.5.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี ประกอบด้วย

4.5.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร คณบดี คณะครุศาสตร์ ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2 ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ ในการบริหารงานไม่น้อยกว่า 10 ปี คือ ดร.กนก ยนต์ชัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

4.5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ประกอบด้วย

4.5.3.1 ดร.พรณภัทร์ เอกนิพนธ์คงเสน ผู้อำนวยการโรงเรียนราม ราชพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

4.5.3.2 นายยอดชาย พ้อหลอน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

4.7 นำเสนอโครงการวิจัย พร้อมแบบสอบถาม เพื่อขอรับรองจริยธรรมการ วิจัยในมนุษย์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ซึ่งได้รับการ ยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยใน มนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ 161/2564 รับรอง ณ วันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564

4.8 ตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบด้วยการนำเสนอแบบสอบถามไป ทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

และครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 54 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

4.8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 โรงเรียน ทดลองใช้กับผู้บริหาร โรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนละ 1 คน และ ครูผู้สอนโรงเรียนละ 2 คน รวม 12 คน

4.8.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 3 โรงเรียน ทดลองใช้กับผู้บริหาร โรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนละ 1 คน และ ครูผู้สอนโรงเรียนละ 4 คน รวม 18 คน

4.8.2 โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ จำนวน 3 โรงเรียน ทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอนโรงเรียนละ 6 คน รวม 24 คน

4.9 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α –Correlation) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) ได้ค่าคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

4.9.1 แบบสอบถามปัจจัยคัดสรรมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ระหว่าง .616 – .867 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรร เท่ากับ .979 เมื่อพิจารณาทางด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

4.9.1.1 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .666 – .738 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .891

4.9.1.2 ด้านการทำงานเป็นทีม ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .616 – .807 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .934

4.9.1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .704 – .774 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .912

4.9.1.4 ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .710 – .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .961

4.9.1.5 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ค่าอำนาจ
จำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .655 - .866 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .932

4.9.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .620 - .889 และมีค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ
.988 เมื่อพิจารณารายด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

4.9.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
อยู่ระหว่าง .620 - .822 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .936

4.9.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่
ระหว่าง .797 - .888 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .975

4.9.2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
อยู่ระหว่าง .749 - .869 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .944

4.9.2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน ค่าอำนาจจำแนก
รายข้ออยู่ระหว่าง .741 - .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .952

4.9.2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
.803 - .889 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .968

4.10 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
อีกครั้ง

4.11 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนใน
การตอบแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 348 ฉบับ และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
ได้แบบสอบถามกลับคืนมา

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ
ดังนี้

6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง
และความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

6.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตาม
เกณฑ์ที่กำหนด

6.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 6.2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์
ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation)
ของเพียร์สัน (Pearson)

7.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha
coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้านใช้
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 3 และ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐาน
เกี่ยวกับการเปรียบเทียบตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และ

ประสบการณ์การทำงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe-Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

7.3.3 สมมติฐานข้อ 5 ปัจจัยคัตสรรและประสิทธิผลการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์กันทางบวก ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่าแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายตามกัน ถ้าเป็นไปในทิศทางลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามหรือผกผันโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 376 – 377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71 – 0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31 – 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 – 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

7.3.4 สมมติฐานข้อ 6 ปัจจัยคัตสรรสามารถพยากรณ์

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ใช้สถิติวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแต่ละขั้น (Stepwise Multiple regression Analysis)

ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าผลการวิจัยพบว่าปัจจัยคัดสรรด้านใดที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนมได้ก็จะนำปัจจัยคัดสรรด้านนั้นมาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน แล้วสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญแนวทางการพัฒนา มีดังนี้

1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษาหรือมีประสบการณ์ในการสอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

1.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.โซชา ภาวะบุตร คณบดีคณะครุศาสตร์และประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม มีวุฒิการศึกษามากกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คนประกอบด้วย

1.2.1 นายศักดิ์ดา ชัยภัย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม

1.2.2 นายกิตติศักดิ์ โสตาภา ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1.3.1 นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม (รางวัลเกียรติบัตรระดับเงิน โรงเรียนที่มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีเด่น ประจำปี 2561 จากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ)

1.3.2 นายยอดชาย พอหลอน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม (โล่รางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563 ประเภทสถานศึกษามัธยมขนาดกลาง “ระดับยอดเยี่ยม” และเกียรติบัตรระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563 ประเภทสถานศึกษามัธยมขนาดกลาง “ระดับทอง” จากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ)

1.3.3 นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม (รางวัลระดับเหรียญทองแดงผลงานหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม “ระดับภูมิภาค” ประจำปี 2563 ชื่อผลงาน การพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้ PLASOEM MODEL)

1.4 ครูผู้สอนในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

1.4.1 นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1.4.2 นายปรากฏ สีสมภู ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1.4.3 นางสาวนีย์ ภูซุม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้นำปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอคณะ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมแล้ว นำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน	ร้อยละ
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง F (F – distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

X_t	แทน	ผลรวมปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา
X_1	แทน	ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
X_2	แทน	การทำงานเป็นทีม
X_3	แทน	การพัฒนาบุคลากร
X_4	แทน	ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
X_5	แทน	การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล
Y_t	แทน	ผลรวมประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
Y_1	แทน	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
Y_2	แทน	การคัดกรองนักเรียน
Y_3	แทน	การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
Y_4	แทน	การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน
Y_5	แทน	การส่งต่อนักเรียน
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
MS	แทน	คะแนนเฉลี่ยยกกำลังสอง
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพ ในอำนาจพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนน มาตรฐาน
S.E. _b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ ตัวแปรพยากรณ์
S.E. _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
Y'	แทน	ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ
Z'	แทน	ระดับปัจจัยคัดสรรที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป คะแนนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด จำนวน 348 ฉบับ โดยเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 246 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมา และมีความสมบูรณ์จำนวน 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของทั้งหมด จากนั้นได้ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนตามที่กำหนดไว้แล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดของโรงเรียน โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One Way ANOVA Analysis) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD.

2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น สถิติที่ใช้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้

2.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยคัดสรรอย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงานและขนาดโรงเรียน โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ปราบกฏดังตาราง 8

ตาราง 8 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	51	14.66
ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	51	14.66
ครูผู้สอน	246	70.68
รวม	348	100
ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	105	30.17
ระหว่าง 10 – 20 ปี	218	62.64
มากกว่า 20 ปี	25	7.19
รวม	348	100
ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	216	62.07
ขนาดกลาง	72	20.69
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	60	17.24
รวม	348	100

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 และครูผู้สอนจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 70.68 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงานพบว่า ประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17 ประสบการณ์ระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 62.64 และประสบการณ์มากกว่า 20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.19 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนก

ตามขนาดโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 และกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวม ดังตาราง 9

ตาราง 9 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวมแต่ละด้าน

ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X_i)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปลความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	4.27	0.67	มาก	2
ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2)	4.23	0.67	มาก	4
ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3)	4.23	0.69	มาก	5
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	4.29	0.72	มาก	1
ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	4.27	0.71	มาก	3
รวม	4.26	0.67	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า ระดับปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ($\bar{X} = 4.29$) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.27$) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 4.27$) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) และด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.23$)

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนรายด้าน ดังตาราง 10 - 14 ดังนี้

ตาราง 10 ระดับปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน (X_1)

ปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน (X_1)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.43	0.75	มาก	1
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดี ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.22	0.76	มาก	5
3. ผู้บริหารสถานศึกษาศึกษาข้อมูลและ นโยบายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างรอบด้าน	4.26	0.78	มาก	3

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยตัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน (X_1)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
4. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูเข้ามา รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.24	0.77	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.27	0.77	มาก	2
6. ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้ครูดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย	4.21	0.79	มาก	6
รวม	4.27	0.67	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ระดับปัจจัยตัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร
โรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา
เป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) ผู้บริหารสถานศึกษา
ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.27$)
และผู้บริหารสถานศึกษาศึกษาข้อมูลและนโยบายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่าง
รอบด้าน ($\bar{X} = 4.26$)

ตาราง 11 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ
งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2)

ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องสร้างความไว้วางใจและยอมรับนับถือ ระหว่างกัน	4.25	0.75	มาก	1
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง เสริมสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ในการทำงานร่วมกัน	4.23	0.78	มาก	4
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการคิด การทำงาน ประสานกันและรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน	4.25	0.77	มาก	2
4. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับฟังความคิดเห็น และสื่อสารให้ทีมงานทราบในทุกขั้นตอนของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.19	0.79	มาก	5
5. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง ประสานข้อมูลในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกขั้นตอน	4.23	0.75	มาก	3
รวม	4.23	0.67	มาก	

จากตาราง 11 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูที่
รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและ

บุคลากรที่เกี่ยวข้องสร้างความไว้วางใจ และยอมรับนับถือระหว่างกัน ($\bar{X} = 4.25$)
 ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการคิด การทำงาน
 ประสานกันและรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.25$) และผู้บริหารสถานศึกษา ครู
 และบุคลากรที่เกี่ยวข้องประสานข้อมูลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุก
 ขั้นตอน ($\bar{X} = 4.23$)

ตาราง 12 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ
 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3)

ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน ครูและบุคลากร ในโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมให้ได้รับความรู้ เพิ่มทักษะและความสามารถ ในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.26	0.78	มาก	1
2. โรงเรียนมีการสำรวจและวิเคราะห์ความ ต้องการในการพัฒนาบุคลากรเพื่อหาแนวทาง ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	4.24	0.79	มาก	3
3. โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณในการ พัฒนาบุคลากรตามรูปแบบของการจัดสรร งบประมาณตามแผนงานและโครงการอย่าง เหมาะสม	4.18	0.78	มาก	5
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมทักษะ ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบได้ดี ยิ่งขึ้น	4.22	0.79	มาก	4

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
5. ผู้บริหารมีการติดตามประเมินผลการ ฝึกอบรมสัมมนาของบุคลากรที่รับผิดชอบการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำ ผลมาพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานในฝ่ายงาน ดังกล่าว	4.25	0.76	มาก	2
รวม	4.23	0.69	มาก	

จากตาราง 12 พบว่า ระดับปัจจัยคัตสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการพัฒนาบุคลากร
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน ครู
และบุคลากรในโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมให้ได้รับความรู้ เพิ่มทักษะและความสามารถ
ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.26$) ผู้บริหารมีการติดตาม
ประเมินผลการฝึกอบรมสัมมนาของบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานในฝ่ายงานดังกล่าว
($\bar{X} = 4.25$) และโรงเรียนมีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาบุคลากร
เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.24$)

ตาราง 13 ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ
งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านความร่วมมือระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชน (X₄)

ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X ₄)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจาก คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านงบประมาณ บุคลากร แหล่งเรียนรู้ และทรัพยากร ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.23	0.79	มาก	9
2. โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.27	0.81	มาก	6
3. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรส่งเสริม ความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนใน การจัดและพัฒนาการศึกษา	4.25	0.83	มาก	7
4. โรงเรียนมีการจัดบุคลากร หรือวิทยากร ช่วยเหลือและให้คำแนะนำทางด้านวิชาการแก่ ชุมชน เช่น ด้านโภชนาการ ความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพ เป็นต้น	4.29	0.79	มาก	3
5. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียน มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นระยะ	4.32	0.79	มาก	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
6. โรงเรียนให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม เรื่อง ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม ของท้องถิ่น	4.25	0.81	มาก	8
7. โรงเรียนจัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน เช่น การให้นักเรียนร่วมพัฒนาทำความสะอาด ในเขตชุมชนบริเวณโรงเรียน	4.28	0.78	มาก	5
8. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมวันสำคัญทางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียน ได้จัดขึ้น	4.28	0.80	มาก	4
9. การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้าง ความเข้าใจร่วมกันและชี้แจงการปฏิบัติงาน ของโรงเรียนทุกปีการศึกษา	4.31	0.77	มาก	2
รวม	4.29	0.72	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนด้านความร่วมมือระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหาร
ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นระยะ (\bar{X} = 4.32)
การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และชี้แจงการปฏิบัติงานของ
โรงเรียนทุกปีการศึกษา (\bar{X} = 4.31) และโรงเรียนมีการจัดบุคลากรหรือวิทยากรช่วยเหลือ

และให้คำแนะนำทางด้านวิชาการแก่ชุมชน เช่น ด้านโภชนาการ ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.29$)

ตาราง 14 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ
งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม
และประเมินผล (X_5)

ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานหรือ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.29	0.78	มาก	2
2. โรงเรียนได้นำผลการประเมินการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาพัฒนางาน ที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง	4.28	0.79	มาก	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศการ ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา	4.27	0.82	มาก	4
4. ผู้บริหารสถานศึกษาให้คำปรึกษา/ ข้อเสนอแนะ แก่ครูเมื่อการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดปัญหา	4.23	0.80	มาก	6
5. ผู้บริหารสถานศึกษาชื่นชมและมอบรางวัล ให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ทุกคนเมื่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์	4.25	0.79	มาก	5
6. ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการ ปฏิบัติงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบ ทุกภาคเรียน	4.31	0.76	มาก	1
รวม	4.27	0.71	มาก	

จากตาราง 14 พบว่า ระดับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 4.31$) โรงเรียนจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานหรือประชาสัมพันธ์ข่าวสารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.29$) และโรงเรียนได้นำผลการประเมินการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.28$) ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “ระดับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก”

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรายข้อในแต่ละด้าน

2.2.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวม ดังตาราง 15

ตาราง 15 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูผู้สอนโดยรวมแต่ละด้าน

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_i)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	4.26	0.69	มาก	2
ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	4.31	0.69	มาก	1
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน (Y_3)	4.23	0.75	มาก	3
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน (Y_4)	4.22	0.74	มาก	4
ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)	4.21	0.73	มาก	5
รวม	4.24	0.69	มาก	

จากตาราง 15 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ใน
ระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน
($\bar{X} = 4.31$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.26$) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา
นักเรียน ($\bar{X} = 4.23$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.22$) และด้านการ
ส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.21$)

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูผู้สอนรายด้าน ดังตาราง 16 – 20 ดังนี้

ตาราง 16 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูผู้สอนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน 100%	4.42	0.75	มาก	1
2. ครูที่ปรึกษาศึกษาข้อมูลนักเรียนด้านต่าง ๆ เป็นรายบุคคล	4.23	0.80	มาก	2
3. ครูที่ปรึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคลเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จาก เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย	4.23	0.81	มาก	3
4. ครูที่ปรึกษาวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ในด้านต่าง ๆ และสรุปผล	4.21	0.80	มาก	4
5. ครูที่ปรึกษานำข้อมูลของนักเรียนไปใช้ ส่งเสริมพัฒนาหรือช่วยเหลือแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.20	0.80	มาก	5
รวม	4.26	0.69	มาก	

จากตาราง 16 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูผู้สอนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
3 ลำดับแรก คือ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน 100% ($\bar{X} = 4.42$)
ครูที่ปรึกษาศึกษาข้อมูลนักเรียนด้านต่าง ๆ เป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.23$) และครูที่ปรึกษา

รวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.23$)

ตาราง 17 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปลความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินการรวบรวมคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียน	4.41	0.68	มาก	1
2. โรงเรียนได้ประชุมชี้แจงครูที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียนและการแยกนักเรียนเป็นกลุ่มตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.30	0.75	มาก	3
3. โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรอง โดยใช้การประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)	4.32	0.78	มาก	2
4. โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	4.29	0.80	มาก	5
5. ครูที่ปรึกษาจัดเก็บข้อมูลการวิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษาความลับ	4.30	0.77	มาก	4

ตาราง 17 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
6. ครูที่ปรึกษารวบรวมข้อมูลสารสนเทศ มีการ จัดกลุ่มนักเรียน เป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษ	4.28	0.78	มาก	7
7. โรงเรียนนำผลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียน มาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา	4.28	0.77	มาก	6
รวม	4.31	0.69	มาก	

จากตาราง 17 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูผู้สอนด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก
คือ โรงเรียนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินการรวบรวมคัดกรองข้อมูลพื้นฐาน
นักเรียน ($\bar{X} = 4.41$) โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัด
กรอง โดยใช้การประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) ($\bar{X} = 4.32$)
และโรงเรียนได้ประชุมชี้แจงครูที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองข้อมูล
พื้นฐานนักเรียนและการแยกนักเรียนเป็นกลุ่มตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.30$)

ตาราง 18 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (Y_3)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (Y_3)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปลความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ครูที่ปรึกษาวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.22	0.86	มาก	5
2. โรงเรียนจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	4.20	0.83	มาก	6
3. โรงเรียนจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนทุกคน	4.23	0.84	มาก	3
4. โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน	4.26	0.82	มาก	1
5. ครูที่ปรึกษาส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	4.22	0.81	มาก	4
6. ครูผู้สอนติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	4.20	0.87	มาก	5
7. ครูที่ปรึกษาสรุปและรายงานผลการส่งเสริมและพัฒนาต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ	4.25	0.85	มาก	2
รวม	4.23	0.75	มาก	

จากตาราง 18 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.26$) ครูที่ปรึกษาสรุปและรายงานผลการส่งเสริมและพัฒนาต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ ($\bar{X} = 4.25$) และโรงเรียนจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 4.23$)

ตาราง 19 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (Y_4)

ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (Y_4)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปลความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ครูที่ปรึกษาวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	4.26	0.81	มาก	2
2. ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	4.22	0.83	มาก	4
3. ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	4.25	0.82	มาก	3
4. ครูผู้สอนประสานงานกับผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.18	0.85	มาก	8
5. ครูผู้สอนติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.21	0.83	มาก	5

ตาราง 19 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y ₄)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
6. ครูผู้สอนสรุปและรายงานผลการจัด กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนต่อ หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ	4.19	0.82	มาก	7
7. โรงเรียนติดตามช่วยเหลือ นักเรียนที่ติด 0, ร, มส, มพ และนักเรียนที่ไม่ จบพร้อมรุ่น	4.20	0.83	มาก	6
8. โรงเรียนจัดหาทุนการศึกษา ให้นักเรียน ที่มีปัญหาทางบ้านฐานะยากจน	4.26	0.80	มาก	1
รวม	4.22	0.74	มาก	

จากตาราง 19 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
นักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป
หาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มี
ปัญหาทางบ้านฐานะยากจน ($\bar{X} = 4.26$) ครูที่ปรึกษาวางแผนและให้คำปรึกษา
เบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มเสี่ยงและ
กลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.26$) และครูที่ปรึกษา และบุคลากร จัดกิจกรรม
แก้ไขปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.25$)

ตาราง 20 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน
ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y₅)

ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนมีการประสานงานกับบุคลากรหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.25	0.81	มาก	1
2. ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา	4.22	0.83	มาก	2
3. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ และผลการช่วยเหลือที่ดำเนินการแล้วไปพร้อม กับนักเรียน	4.19	0.83	มาก	3
4. ครูที่ปรึกษาติดตามผลการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ได้รับการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง	4.18	0.78	มาก	4
5. ครูที่ปรึกษารายงานผลการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบ ตามลำดับ	4.16	0.79	มาก	8
6. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา เกินความสามารถที่จะแก้ไขไปยังครูแนะแนว	4.18	0.80	มาก	5
7. ครูที่ปรึกษาได้ส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายงานปกครอง/กิจการ นักเรียน	4.18	0.81	มาก	6

ตาราง 20 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	ค่าสถิติ (n = 348)		การแปล ความหมาย	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.		
8. ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปรับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก	4.18	0.83	มาก	7
รวม	4.21	0.73	มาก	

จากตาราง 20 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการประสานงานกับบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.25$) ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.22$) และครูที่ปรึกษามีการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการและผลการช่วยเหลือที่ดำเนินการแล้วไปพร้อมกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.19$)

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก”

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. ตามความเหมาะสม

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.784	2	.392	.869	.420
	ภายในกลุ่ม	155.610	345	.451		
	รวม	156.394	347			
ด้านการทำงานเป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	.127	2	.064	.140	.870
	ภายในกลุ่ม	157.482	345	.456		
	รวม	157.609	347			
ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	.810	2	.405	.857	.425
	ภายในกลุ่ม	162.983	345	.472		
	รวม	163.793	347			
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.080	2	.540	1.054	.350
	ภายในกลุ่ม	176.765	345	.512		
	รวม	175.328	347			

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.565	2	.783	1.572	.209
	ภายในกลุ่ม	171.745	345	.498		
	รวม	173.311	347			
ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.759	2	.380	.884	.414
	ภายในกลุ่ม	148.054	345	.429		
	รวม	148.814	347			

จากตาราง 21 พบว่า การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ปัจจัยคัดสรรปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีความแตกต่างกัน”

ตาราง 22 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่
รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน

ปัจจัยคัดสรรการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหารการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.494	2	2.247	5.104**	0.007
	ภายในกลุ่ม	151.899	345	.440		
	รวม	156.394	347			
ด้านการทำงาน เป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	3.675	2	1.837	4.118*	0.017
	ภายในกลุ่ม	153.934	345	.446		
	รวม	157.609	347			
ด้านการพัฒนา บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3.289	2	1.645	3.535*	0.030
	ภายในกลุ่ม	160.504	345	.465		
	รวม	163.793	347			
ด้านความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียน และชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3.177	2	1.589	3.138*	0.045
	ภายในกลุ่ม	174.668	345	.506		
	รวม	177.845	347			
ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.796	2	1.398	2.829	0.060
	ภายในกลุ่ม	170.514	345	.494		
	รวม	173.311	347			
ปัจจัยคัดสรรการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.361	2	1.680	3.986*	0.019
	ภายในกลุ่ม	145.453	345	.422		
	รวม	148.814	347			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha .05$; $F_{2,345} = 3.03$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\alpha .01$; $F_{2,345} = 4.69$)

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ปัจจัยการบริหารใน โรงเรียนโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน ส่วนด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method) หรือ LSD. ตามความเหมาะสม ดังตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงานเป็นรายคู่

ปัจจัยคัดสรร การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	วิธีการเปรียบเทียบ	ประสบการณ์ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี (n=105)	ระหว่าง 10 – 20 ปี (n=218)	มากกว่า 20 ปี (n=25)
ด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหารการศึกษา	Scheffe's Method		\bar{x}	4.36	4.19	4.58
		น้อยกว่า 10 ปี	4.36	-	0.17*	-0.22
		ระหว่าง 10 – 20 ปี	4.19	-	-	-0.39**
		มากกว่า 20 ปี	4.58	-	-	-
ด้านการทำงานเป็นทีม	LSD.		\bar{x}	4.30	4.16	4.52
		น้อยกว่า 10 ปี	4.30	-	0.14	-0.22
		ระหว่าง 10 – 20 ปี	4.16	-	-	-0.36*
		มากกว่า 20 ปี	4.52	-	-	-
ด้านการพัฒนาบุคลากร	LSD.		\bar{x}	4.25	4.18	4.56
		น้อยกว่า 10 ปี	4.25	-	0.07	-0.31*
		ระหว่าง 10 – 20 ปี	4.18	-	-	-0.38**
		มากกว่า 20 ปี	4.56	-	-	-
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	LSD.		\bar{x}	4.32	4.23	4.60
		น้อยกว่า 10 ปี	4.32	-	0.09	-0.28
		ระหว่าง 10 – 20 ปี	4.23	-	-	-0.37*
		มากกว่า 20 ปี	4.60	-	-	-

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัจจัยตัด สรรกร ในดำเนิน งานระบบ ดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน	วิธีการเปรียบเทียบ	ประสบการณ์ ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อย กว่า 10 ปี (n=105)	ระหว่าง 10 – 20 ปี (n=218)	มากกว่า 20 ปี (n=25)
ปัจจัยตัด สรรกร ดำเนิน งานระบบ ดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	LSD.		\bar{X}	4.30	4.20	4.57
น้อยกว่า 10 ปี		4.30	-	0.10	-0.27	
ระหว่าง 10 – 20 ปี		4.20	-	-	-0.37**	
มากกว่า 20 ปี		4.57	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของ ปัจจัยตัดสรรกร
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ
ครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า ปัจจัยตัดสรรกรในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ
ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน
ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน
ระหว่าง 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่
แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method
พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่มี

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ปัจจัยคัตสรรร ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประเภทการทำงาน มีความแตกต่างกัน”

ตาราง 24 การเปรียบเทียบปัจจัยคัตสรรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ปัจจัยคัตสรรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.517	2	3.259	7.501**	0.01
	ภายในกลุ่ม	149.876	345	.434		
	รวม	156.394	347			
ด้านการทำงานเป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	7.671	2	3.836	8.825**	0.000
	ภายในกลุ่ม	149.938	345	.435		
	รวม	157.609	347			
ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	9.780	2	4.890	10.955**	0.000
	ภายในกลุ่ม	154.012	345	.446		
	รวม	163.793	347			
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	8.467	2	4.234	8.623**	0.000
	ภายในกลุ่ม	169.378	345	.491		
	รวม	177.845	347			

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัจจัยตัดสรรกรการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	8.994	2	4.497	9.442**	0.000
	ภายในกลุ่ม	164.317	345	.476		
	รวม	173.311	347			
ปัจจัยตัดสรรกรการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8.167	2	4.048	10.017**	0.000
	ภายในกลุ่ม	140.646	345	.408		
	รวม	148.814	347			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (α .01 ; $F_{2,345} = 4.69$)

จากตาราง 24 เปรียบเทียบปัจจัยตัดสรรกรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่า ปัจจัยตัดสรรกรในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 25

ตาราง 25 ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบ
งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน
เป็นรายคู่

ปัจจัยคัดสรร ในโรงเรียน มัธยมศึกษา	วิธีเปรียบเทียบ	ขนาด โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
				เล็ก (n=216)	กลาง (n=72)	ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ (n=60)
1. ด้านภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร สถานศึกษา	Scheffe's Method		\bar{x}	4.26	4.08	4.53
		เล็ก	4.26	-	0.18	-0.27*
		กลาง	4.08	-	-	-0.45**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.53	-	-	-
2. ด้านการ ทำงานเป็นทีม	Scheffe's Method		\bar{x}	4.20	4.06	4.53
		เล็ก	4.20	-	0.14	-0.33**
		กลาง	4.06	-	-	-0.47**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.53	-	-	-
3. ด้านการ พัฒนาบุคลากร	Scheffe's Method		\bar{x}	4.22	3.99	4.54
		เล็ก	4.22	-	0.23*	-0.32**
		กลาง	3.99	-	-	-0.55**
		ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.54	-	-	-
4. ด้านความ ร่วมมือระหว่าง โรงเรียนและ ชุมชน	Scheffe's Method		\bar{x}	4.25	4.13	4.61
		เล็ก	4.25	-	0.12	-0.36**
		กลาง	4.13	-	-	-0.48**
		ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.61	-	-	-

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัจจัยคัดสรร ในโรงเรียน มัธยมศึกษา	วิธีเปรียบเทียบ	ขนาด โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
				เล็ก (n=216)	กลาง (n=72)	ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ (n=60)
5. ด้านการ นิเทศ กำกับ ติดตามและ ประเมินผล	Scheffe'sMethod		\bar{x}	4.24	4.09	4.60
		เล็ก	4.24	-	0.15	-0.36**
		กลาง	4.09	-	-	-0.51**
		โรงเรียน ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.60	-	-	-
ปัจจัยคัดสรร การดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	Scheffe'sMethod		\bar{x}	4.23	4.07	4.56
		เล็ก	4.23	-	0.16	-0.33**
		กลาง	4.07	-	-	-0.49**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.56	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมโดยรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาโรงเรียนใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ปัจจัยตัดสรรในโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน”

2.3.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม ปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม และรายด้าน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.715	2	.858	1.834	.161
	ภายในกลุ่ม	161.312	345	.468		
	รวม	163.027	347			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.549	2	.775	1.651	.193
	ภายในกลุ่ม	161.869	345	.469		
	รวม	163.418	347			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.489	2	.745	1.310	.271
	ภายในกลุ่ม	196.152	345	.569		
	รวม	197.641	347			
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.310	2	.655	1.468	.232
	ภายในกลุ่ม	191.904	345	.556		
	รวม	193.214	347			
ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.960	2	.980	1.648	.194
	ภายในกลุ่ม	193.582	345	.561		
	รวม	195.541	347			
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.590	2	.795	1.674	.189
	ภายในกลุ่ม	168.615	345	.489		
	รวม	170.205	347			

จากตาราง 26 พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีความแตกต่างกัน”

ตาราง 27 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประเภทการทำงาน โดยรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4.438	2	2.219	4.827**	.009
	ภายในกลุ่ม	158.589	345	.460		
	รวม	163.027	347			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.665	2	1.332	2.860	.059
	ภายในกลุ่ม	160.753	345	.466		
	รวม	163.418	347			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.943	2	1.971	3.511*	.031
	ภายในกลุ่ม	193.698	345	.561		
	รวม	197.641	347			

ตาราง 27 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.609	2	2.304	4.215*	.016
	ภายในกลุ่ม	188.605	345	.547		
	รวม	193.214	347			
ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.283	2	1.642	2.946	.054
	ภายในกลุ่ม	192.258	345	.557		
	รวม	195.541	347			
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.722	2	1.861	3.857*	.022
	ภายในกลุ่ม	166.483	345	.483		
	รวม	170.205	347			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (α .05 ; $F_{2,345} = 3.03$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (α .01 ; $F_{2,345} = 4.69$)

จากตาราง 27 พบว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมพบว่า พบว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา นักเรียน ส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD. ตามความเหมาะสม ดังตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน เป็นรายคู่

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	วิธีเปรียบเทียบ	ประสบการณ์ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี (n=105)	ระหว่าง 10-20 ปี (n=218)	มากกว่า 20 ปี (n=25)
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	Scheffe's Method	\bar{x}	4.29	4.20	4.63	
		น้อยกว่า 10 ปี	4.29	-	0.09	-0.34*
		ระหว่าง 10-20 ปี	4.20	-	-	-0.43**
		มากกว่า 20 ปี	4.63	-	-	-
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	LSD.	\bar{x}	4.26	4.17	4.58	
		น้อยกว่า 10 ปี	4.26	-	0.09	-0.32
		ระหว่าง 10-20 ปี	4.17	-	-	-0.41*
		มากกว่า 20 ปี	4.58	-	-	-
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	LSD.	\bar{x}	4.24	4.19	4.64	
		น้อยกว่า 10 ปี	4.24	-	0.05	-0.40*
		ระหว่าง 10-20 ปี	4.19	-	-	-0.45**
		มากกว่า 20 ปี	4.64	-	-	-
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	LSD.	\bar{x}	4.28	4.20	4.61	
		น้อยกว่า 10 ปี	4.28	-	0.08	-0.33*
		ระหว่าง 10-20 ปี	4.60	-	-	-0.41**
		มากกว่า 20 ปี	4.61	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นนครพนมโดยรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนประสบการณ์ทำงานที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method. พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การระหว่าง 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างกัน”

ตาราง 29 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	9.840	2	4.920	11.081**	.000
	ภายในกลุ่ม	153.187	345	.444		
	รวม	163.027	347			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	8.156	2	4.078	9.061**	.000
	ภายในกลุ่ม	155.262	345	.450		
	รวม	163.418	347			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	12.582	2	6.291	11.728**	.000
	ภายในกลุ่ม	185.060	345	.536		
	รวม	197.641	347			
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	9.823	2	4.912	9.240**	.000
	ภายในกลุ่ม	183.391	345	.532		
	รวม	193.214	347			
ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	13.057	2	6.528	12.342**	.000
	ภายในกลุ่ม	182.485	345	.529		
	รวม	195.541	347			
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	10.514	2	5.257	11.589**	.000
	ภายในกลุ่ม	159.691	345	.463		
	รวม	170.205	347			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (α .01 ; $F_{2,345} = 4.69$)

จากตาราง 29 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่าง อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	วิธีเปรียบเทียบ	ขนาดโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
				เล็ก (n=216)	กลาง (n=72)	ใหญ่/ใหญ่พิเศษ (n=60)
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	Scheffe's Method		\bar{x}	4.26	4.01	4.56
		เล็ก	4.26	-	0.25*	-0.30**
		กลาง	4.01	-	-	-0.55**
		ใหญ่/ใหญ่พิเศษ	4.56	-	-	-
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	Scheffe's Method		\bar{x}	4.28	4.14	4.62
		เล็ก	4.28	-	0.14	-0.34**
		กลาง	4.14	-	-	-0.48**
		ใหญ่/ใหญ่พิเศษ	4.62	-	-	-

ตาราง 30 (ต่อ)

ประสิทธิผล การดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน	วิธีเปรียบเทียบ	ขนาด โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
				เล็ก (n=216)	กลาง (n=72)	ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ (n=60)
3. ด้านการ ส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน	Scheffe's Method		\bar{x}	4.20	3.99	4.60
		เล็ก	4.20	-	0.19	-0.40**
		กลาง	3.99	-	-	-0.61**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.60	-	-	-
4. ด้านการ ป้องกันและ แก้ไขปัญหา นักเรียน	Scheffe's Method		\bar{x}	4.20	4.05	4.58
		เล็ก	4.20	-	0.15	-0.38**
		กลาง	4.05	-	-	-0.53**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.58	-	-	-
5. ด้านการสง ค่อนักเรียน	Scheffe's Method		\bar{x}	4.21	4.03	4.64
		เล็ก	4.21	-	0.18	-0.43**
		กลาง	4.03	-	-	-0.61**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.64	-	-	-
ประสิทธิผลการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	Scheffe's Method		\bar{x}	4.23	4.04	4.60
		เล็ก	4.23	-	0.19	-0.37**
		กลาง	4.04	-	-	-0.56**
		ใหญ่/ใหญ่ พิเศษ	4.60	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นนครพนมโดยรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการคัดกรองนักเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครู

ที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งต่อนักเรียน ทดสอบโดยใช้วิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียนมีความแตกต่างกัน”

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนดังตาราง 31

ตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตัวแปร	X _t	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y _t	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X _t												
X ₁	.940**											
X ₂	.959**	.904**										
X ₃	.903**	.787**	.817**									
X ₄	.972**	.889**	.918**	.847**								
X ₅	.963**	.878**	.908**	.826**	.947**							
Y _t	.962**	.913**	.914**	.825**	.958**	.945**						
Y ₁	.905**	.880**	.850**	.776**	.893**	.890**	.950**					
Y ₂	.939**	.879**	.896**	.808**	.937**	.924**	.969**	.901**				
Y ₃	.923**	.887**	.871**	.786**	.926**	.902**	.963**	.900**	.910**			
Y ₄	.933**	.873**	.896**	.804**	.930**	.916**	.974**	.897**	.935**	.915**		
Y ₅	.947**	.894**	.901**	.814**	.941**	.936**	.976**	.897**	.941**	.921**	.953**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวม (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (Y) มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ใน ระดับสูงมาก ($r_{xy}=.962$)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมและราย ด้านทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงถึงระดับสูงมาก ($r=.787-.972$)

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงถึงระดับสูงมาก ($r=.897-.976$)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรรายด้านกับประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงถึงระดับสูงมาก ($r=.776-.958$)

ตาราง 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม (Y_t)

ปัจจัยคัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม (Y_t)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.913**	สูงมาก
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.914**	สูงมาก
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.825**	สูง
ความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน (X_4)	.958**	สูงมาก
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.945**	สูงมาก
โดยรวม (X_t)	.962**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม (Y) มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.962$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_4y}=.958$) รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_5y}=.945$) ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_2y}=.914$) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)

($r_{x_1y}=.913$ และพบว่าอยู่ในระดับสูง 1 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_3y}=.825$)

ตาราง 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)

ปัจจัยตัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.880**	สูง
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.850**	สูง
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.776**	สูง
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.893**	สูง
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.890**	สูง
โดยรวม (X_t)	.905**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.905$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

มาก ($r_{x_4y}=.893$) ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{x_3y}=.776$)

ตาราง 34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)

ปัจจัยคัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.879**	สูง
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.896**	สูง
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.808**	สูง
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.937**	สูงมาก
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.924**	สูงมาก
โดยรวม (X_t)	.939**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.939$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านความร่วมมือ

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_4y}=.937$) ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{x_3y}=.808$)

ตาราง 35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3)

ปัจจัยคัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.887**	สูง
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.871**	สูง
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.786**	สูง
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.926**	สูงมาก
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.902**	สูงมาก
โดยรวม (X_t)	.923**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

มาก ($r_{xy}=.933$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_4y}=.926$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{x_3y}=.786$)

ตาราง 36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4)

ปัจจัยตัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.873**	สูง
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.896**	สูง
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.804**	สูง
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.930**	สูงมาก
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.916**	สูงมาก
โดยรวม (X_t)	.933**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4)

มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.933$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_4y}=.930$) ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{x_3y}=.804$)

ตาราง 37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)

ปัจจัยตัดสรร	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)	
	Person's Product-Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.894**	สูง
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.901**	สูงมาก
การพัฒนาบุคลากร (X_3)	.814**	สูง
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.941**	สูงมาก
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.936**	สูงมาก
โดยรวม (X)	.947**	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) มีความสัมพันธ์กันทางบวก

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.947$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{x_4y}=.941$) ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร (X_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r_{x_3y}=.814$)

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันทางบวก”

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ปัจจัยคัดสรรอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 38

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวม (Y)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X ₄)	.958	.918	.918	.461	.042	.471	10.984**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X ₁)	.968	.936	.936	.257	.030	.246	8.547**	.000
การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X ₅)	.971	.944	.943	.281	.041	.283	6.887**	.000

$$a = -0.014 \quad S.E._{est} = \pm 0.16674$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ปัจจัยตัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X₄) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X₁) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X₅)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.471 รองลงมา คือ

ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.283 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.246 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมโดยรวม ได้ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.16674

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = -0.014 + 0.461 X_4 + 0.281 X_5 + 0.257 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.471 Z_4 + 0.283 Z_5 + 0.246 Z_1$$

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.	β	t	Sig.
ความรวมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.893	.797	.796	.274	.069	.286	3.972**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.913	.833	.832	.369	.049	.361	7.468**	.000
การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)	.917	.842	.840	.292	.067	.302	4.367**	.000

$$\alpha = 0.261 \quad S.E._{est} = \pm 0.27405$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.361 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.302 และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.286 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ได้ร้อยละ 84.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.27405

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_1 = 0.261 + 0.274 X_4 + 0.369 X_1 + 0.292 X_5$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z'_{Y_1} = 0.286 Z_4 + 0.361 Z_1 + 0.302 Z_5$$

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.	β	t	Sig.
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.937	.879	.878	.485	.056	.506	8.718**	.000
การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)	.944	.892	.891	.288	.054	.297	5.341**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.947	.897	.896	.173	.040	.169	4.352**	.000

$$\alpha = 0.265 \quad S.E._{est} = \pm 0.22089$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 40 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.506 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.297 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.169 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)
ได้ร้อยละ 89.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.21865

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_2 = 0.265 + 0.485 X_4 + 0.288 X_5 + 0.173 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z'_{Y_2} = 0.506 Z_4 + 0.297 Z_5 + 0.169 Z_1$$

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.	β	t	Sig.
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.926	.857	.857	.568	.066	.539	8.545**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.936	.876	.876	.313	.048	.278	6.572**	.000
การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)	.937	.879	.877	.157	.065	.147	2.439**	.015

$$a = -0.215 \quad S.E._{est} = \pm 0.26418$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3) ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความ

ร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.539 รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.278 และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .147 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3) ได้ร้อยละ 87.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.26418

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_3 = -0.215 + 0.568 X_4 + 0.313 X_1 + 0.157 X_5$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z'_{Y_3} = 0.539 Z_4 + 0.278 Z_1 + 0.147 Z_5$$

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.	β	t	Sig.
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.930	.866	.865	.490	.067	.470	7.301**	.000
การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)	.937	.877	.876	.252	.064	.239	3.964**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.940	.883	.882	.134	.051	.121	2.632**	.009
การทำงานเป็นทีม (X_2)	.941	.885	.884	.153	.060	.138	2.562*	.011

$$a = -0.162 \quad S.E._{est} = \pm 0.25425$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 พบว่า ปัจจัยตัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) ส่วนด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.470 รองลงมา คือ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.239 ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .138 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.121 ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (Y_4) ได้ร้อยละ 88.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.25425

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_4 = -0.162 + 0.490 X_4 + 0.252 X_5 + 0.134 X_1 + 0.153 X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z'_{Y_4} = 0.470 Z_4 + 0.239 Z_5 + 0.121 Z_1 + 0.138 Z_2$$

ตาราง 43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยอิสระที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.	β	t	Sig.
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4)	.941	.886	.886	.437	.056	.416	7.850**	.000
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5)	.951	.905	.905	.377	.054	.355	6.989**	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)	.956	.914	.913	.237	.040	.212	5.957**	.000

$$\alpha = -0.249 \quad S.E._{est} = \pm 0.22100$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.416 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.355 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.212 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ได้ร้อยละ 91.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.22100

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_5 = -0.249 + 0.437 X_4 + 0.377 X_5 + 0.237 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z'_{Y_5} = 0.416 Z_4 + 0.355 Z_5 + 0.212 Z_1$$

ตาราง 44 ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปรเกณฑ์						สรุปผล
	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y ₁)	การคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	การส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ (Y ₃)	การป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ (Y ₄)	การส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	โดยรวม (Y ₁)	
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X ₄)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X ₁)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X ₅)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
ด้านการทำงานเป็นทีม (X ₂)				✓			ไม่จำเป็นต้องพัฒนา
ด้านการพัฒนาบุคลากร (X ₃)							ไม่จำเป็นต้องพัฒนา

✓ หมายถึง มีอำนาจพยากรณ์

จากตาราง 44 พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า ที่นำมาวิเคราะห์ มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม คือ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ด้าน ไปหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 3 ด้าน ให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผู้วิจัยนำปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยนำปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ด้าน ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หรือมีประสบการณ์ในการสอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

- 1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร คณบดีคณะครุศาสตร์ ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ อาจารย์ประจำ
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์
ในการบริหารงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

2.1 นายศักดิ์ดา ชัยภัย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

2.2 นายกิตติศักดิ์ โสตาภา ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัศึกษานครพนม

3. ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คนประกอบด้วย

3.1 นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนอุเทนพัฒนา
อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

3.2 นายยอดชาย พอหลอน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์
พัฒนา อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษา
นครพนม

3.3 นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม
อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

4. ครูผู้สอนในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษา มีประสบการณ์
ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

4.1 นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
นครพนมวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษา
นครพนม

4.2 นายปรกากร สีชมภู ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

4.3 นางสาวนีย์ ภูซุม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผู้วิจัยนำปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมมาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ท่านมีแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรของโรงเรียน ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อย่างไร” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...โรงเรียนมีการวางแผนศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาศัยความร่วมมือสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...โรงเรียนมีนโยบายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โครงการ/แนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เช่น การประชุม การดำเนินงานร่วมกัน มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงการทำงานร่วมกัน...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และความปลอดภัยของโรงเรียน/สถานศึกษา โดยดำเนินการ ดังนี้

1.1 จัดทำข้อมูลภาคีเครือข่ายและวิธีการสร้างเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.1 มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ของสถานศึกษาในสังกัด หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (แล้วแต่กรณี)

1.1.2 มีสารสนเทศเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.3 ประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกับเครือข่ายที่สนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.4 ภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมสนับสนุน ป้องกัน ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนร่วมกับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.1 จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับภาคีเครือข่ายที่มหาวิทยาลัยในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน

1.2.2 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและวางแผนการส่งเสริม สนับสนุน ป้องกันช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน

1.2.3 ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือการเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียน

1.2.4 เสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ภาคีเครือข่ายการทำงาน และร่วมประเมิน/ชื่นชม ให้ขวัญและกำลังใจการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ศักดิ์ดา ชัยภักย์, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2565)

“...พัฒนาและสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน หน่วยงานนำรูปแบบการทำงาน MOE ONE TEAM หรือ การทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวของกระทรวงศึกษาธิการ และนำ TRUST ซึ่งเป็นรูปแบบในการทำงานที่จะทำให้ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เรียน ประชาชน กลับมาให้ความไว้วางใจในการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นส่วนเสริมในเรื่องความโปร่งใส ทั้งในเชิงกระบวนการและกระบวนการตรวจสอบจากภาคส่วนต่าง ๆ...”

(กิตติศักดิ์ โสตาภา, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...โรงเรียนมีการจัดประชุมสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และหน่วยงานผู้มีส่วนได้เสียในการให้ความร่วมมือตลอดจน มีภาคีเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน การมีส่วนร่วม สร้างความเข้าใจในทิศทางการ พัฒนาสถานศึกษาร่วมกันโดยให้บุคคล หน่วยงาน ได้แสดงความคิดเห็น เพื่อหาข้อสรุป ร่วมกันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ยอดชาย พ้อหลอน, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

“...จัดประชุม ชี้แจง ถึงแนวนโยบายการดำเนินงานของโรงเรียนใน แต่ละปีการศึกษาให้คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายได้รับทราบ เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน บุญประเพณีของท้องถิ่น กิจกรรมวันสำคัญ ทางศาสนาที่ชุมชนหรือท้องถิ่นได้จัดขึ้น และกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมของโรงเรียนจัดขึ้น จัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตามความเหมาะสมมี เครือข่ายการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายนอกสถานศึกษา...”

(สินธุ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

“...ประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ประชุมผู้ปกครองนักเรียน ชี้แจงให้ทราบถึงแนวปฏิบัติในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน แต่ละปีการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน บุญประเพณีของท้องถิ่น กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีภาคีเครือข่ายการทำงาน ร่วมกันกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ผู้ปกครอง ชุมชน ระหว่างโรงเรียน ได้จากการประชุม ผู้ปกครองนักเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85 เปอร์เซ็นต์ ที่ผู้ปกครองให้ความ ร่วมมือ ช่วยดูแลลูกนักเรียนทั้งในโรงเรียน ที่บ้านนักเรียนและการประสานระหว่าง ครูผู้สอนครู บุคลากรในโรงเรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีอย่างมี ความพอใจ ไว้วางใจในสถานศึกษาเมื่อสถานศึกษาขอความร่วมมือ จากผู้ปกครองนักเรียน จากชุมชนต่าง ๆ หรือแม้แต่หน่วยงานราชการต่าง ๆ ยังพร้อมที่ให้ความร่วมมือทาง โรงเรียนเป็นอย่างดี ...”

(ปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน วิธีการที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์ โดยวางแผนในการดำเนินงานในการติดต่อประสานงาน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนให้ชุมชนได้รับรู้รับทราบ มีความรู้สึกความเข้าใจอันดีต่อกันก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมด้วย ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน เข้ามามีส่วนร่วมบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร่วมกันกับโรงเรียนสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนร่วมกัน...”

(ปรากฏ ศรีชมภู, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเชิญเข้าร่วมประชุม ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ทำให้โรงเรียนมีเครือข่ายมาร่วมกันสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนผู้นำชุมชน รวมถึงผู้ประกอบการรับส่งนักเรียน ในการดูแลนักเรียน โดยมี การประสานข้อมูลที่เป็นกับโรงเรียนและครูผู้สอน ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น...”

(เสาวนีย์ ภูซุม, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

2. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ท่านมีแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรของโรงเรียน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา อย่างไร” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...ผู้บริหารต้องเป็นต้นแบบ เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน มีความน่าเชื่อถือ มีการวางตัวที่ดี กิริยาท่าทางดี มีความเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จ...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...ผู้บริหารต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ทำให้ผู้ร่วมงานและทุกฝ่ายเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเกิดเป็นวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ผู้บริหารต้องเป็นผู้ประสานที่ดี ต้องส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ส่งเสริม สนับสนุน การนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการทำงานให้ช่วยกำลังใจแก่บุคลากรอย่างยุติธรรม...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ดำเนินการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนี้

1. กำหนดนโยบายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วมกับเครือข่ายสหวิทยาเขตและสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการกำหนดแนวทางตามนโยบายที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างชัดเจน

1.2 มีแผนกลยุทธ์ที่ระบุการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 มีแผนปฏิบัติการที่ระบุโครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน

1.4 มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนที่ชัดเจน

1.5 มีระเบียบ แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนมาใช้อย่างเหมาะสม

2. มีข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

- 2.1 มีการวิเคราะห์สภาพปัญหา นำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงและพัฒนาในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน
- 2.2 มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันและพร้อมนำไปใช้
- 2.3 มีสารสนเทศผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ
- 2.4 มีการสรุปข้อมูลพร้อมทั้งรายงานผลการพัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาและส่งต่อตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการบริหารและดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงหรือหน่วยงานต้นสังกัด
4. ส่งเสริมให้สถานศึกษามีแนวทาง/รูปแบบการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของสถานศึกษา
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และเป็นต้นแบบการเรียนรู้ได้...”

(ศักดิ์ดา ชัยภัย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2565)

“...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีนโยบายให้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียน ยึดหลักค่านิยมหลักองค์การด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา กล่าวคือ F-U-N คนสำราญ งานสำเร็จ ซึ่ง F = Forward thinking s หมายถึง หัวก้าวหน้า รักการเรียนรู้, U = Unity หมายถึง อยู่อย่างสามัคคี มีความเป็นหนึ่งประสานความร่วมมือ, N = Noble mind หมายถึง พึ่งมีคุณธรรม นำจิตใจ...”

(กิตติศักดิ์ โสตาภา, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน บุคลิกภาพดี กิริยามารยาทดี ทัศนคติดี คิดเชิงบวก วางตัวเป็นเป็นกลางในการบริหารความขัดแย้งภายในโรงเรียน รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายก่อนที่จะตัดสินใจบนพื้นฐานของความถูกต้อง เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้คำแนะนำ คำปรึกษาในการ

ดำเนินงานให้แก่เพื่อนร่วมงาน กล้าคิด กล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดประโยชน์ของ
หน่วยงานเป็นสำคัญ...”

(สินธ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

“...การปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน
การรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ก่อนการตัดสินใจ บนพื้นฐานของความคิดเห็นที่ถูกต้อง
สร้างแรงจูงใจในการทำงาน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุความสำเร็จที่ตั้งไว้...”

(ยอดชาย พอหลอน, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

“...ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน บุคลิกภาพดี
กิจกรรมทางที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนร่วมงานในทุก ๆ ด้าน เป็นผู้ดำเนินการดำเนิน
กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน กล้าคิด กล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่ถูกต้อง...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...โดยปกติผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
อาจจะหลาย ๆ ด้าน หรืออาจจะด้านใดด้านหนึ่งหรือ ด้านคุณวุฒิและด้านวิทยุวุฒิที่มีความ
แตกต่างกันหรืออาจจะมาพร้อมกัน ทั้งนี้แต่ละคนไม่เหมือนกัน คนละบทบาทอยู่ที่
ระยะเวลา ประสบการณ์แต่ละคนของผู้บริหาร บริบทหรือบทบาท ภาวะการเป็นผู้นำของ
ผู้บริหารแตกต่างกัน เราควรจะต้องดูในส่วนที่สามารถปฏิบัติได้ นำมาพัฒนางานเราได้ต่อยอด
หรือการดำเนินงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของเราครับ นโยบายคือนโยบาย
การปฏิบัติคือการปฏิบัติ แต่บางสิ่งบางอย่างอาจจะไปด้วยกันได้หรือไม่ไปด้วยกันก็ได้
ให้เราดูในส่วนที่สามารถนำมาพัฒนาในโรงเรียนของเราครับแต่ทั้งนี้ทั้งนี้ ระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาเป็นงานนโยบาย อย่างไรก็ตามผู้บริหารสถานศึกษาทุก
สถานศึกษาคงต้องให้ความสำคัญในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาเป็นส่วน
ใหญ่หรือส่วนมากครับ...”

(ปิยะศักดิ์ เหลาสงคราม, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคการศึกษา 4.0 นี้
จำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารมืออาชีพที่มีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ
คุณธรรมและใจรักและศรัทธาในอาชีพการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทและสภาพ
ปัญหาอย่างแท้จริงโดยยึดหลักการว่า หัวใจแห่งการบริหารสถานศึกษา คือ การที่ผู้บริหาร

สถานศึกษาสามารถสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อตอบสนองของความจำเป็นของสังคมได้อย่างเหมาะสม...”

(ปราการ ศรีชมภู, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการคุ้มครองนักเรียนอย่างปลอดภัย โดยมีการจัดกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี ผู้บริหารสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริมให้ครูทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ ในวิธีการดำเนินงาน ตลอดจนมีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูทุกคนอย่างต่อเนื่อง เช่น การประกาศยกย่อง ชมเชย การพิจารณาความดีความชอบ เป็นต้น...”

(เสาวนีย์ ภูมูม, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

3. ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถาม “ท่านมีแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรของโรงเรียน ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล อย่างไร” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...โรงเรียนมีการติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีแนวทางการดำเนินงานให้ดีขึ้น ติดตาม สะท้อนผลการดำเนินงาน มีข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนปัญหา อุปสรรค เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่ง ๆ ขึ้นไป...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...มีนโยบายชัดเจนในการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา การนิเทศติดตามเน้นความเป็นกัลยาณมิตร ให้ขวัญและกำลังใจบุคลากรอย่างยุติธรรม นำผลการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ไปใช้ในการพัฒนางานต่อไป นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นกระบวนการนิเทศติดตาม...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565)

“...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการ ดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างความ ปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. กำหนดการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนใน สถานศึกษา ร่วมกับเครือข่ายสหวิทยาเขตเป็นประจำทุกภาคเรียน
2. ร่วมกับภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพ กำกับติดตามการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัย และ การคุ้มครองนักเรียน ในช่วงเทศกาลสำคัญและสถานการณ์ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความ เสี่ยงด้านความปลอดภัย
3. กำหนดรูปแบบ และกระบวนการนิเทศที่เหมาะสมกับบริบท ของโรงเรียน/สถานศึกษา
4. ภาคีเครือข่าย ทีมสหวิชาชีพ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทุกคน ได้รับการพัฒนาตนเอง และได้รับขวัญกำลังใจจากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ทุกปี...”

(ศักดิ์ดา ชัยภักดิ์, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2565)

“...มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อน นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับเขตพื้นที่ ทำหน้าที่ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลในระดับนโยบายและจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการทราบตามลำดับ...”

(กิติศักดิ์ ไสตาภา, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2565)

“...มีประชุม วางแผน ปรีกษาหารือคณะครูและบุคลากรในโรงเรียน ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการ ดำเนินงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และนิเทศ กำกับ ติดตาม ตามคำสั่งที่ได้รับ มอบหมายในแต่ละคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายงาน สรุปรายงานผลการดำเนินงานให้

ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบและจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษาต่อไป...”

(สินธ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

“...มอบหมายคำสั่ง การปฏิบัติงานตามหน้าที่ และดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม ทั้งการสอบถาม ให้คำแนะนำ ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางการ และไม่เป็นทางการในการซักถามปัญหาอุปสรรคร่วมกัน ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อสะท้อนผลและพัฒนาต่อไป...”

(ยอดชาย พอหลอน, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

“...ประชุม วางแผน ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และนิเทศ กำกับ ติดตาม ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายในแต่ละคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายงาน หัวหน้างานให้คำแนะนำ ปรึกษา คณะครูในการดำเนินงาน กำกับ ดูแล ติดตาม สรุปรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบและทำจดหมายข่าวประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยปกติเราปฏิบัติ ตามนโยบาย สพฐ.กระทรวงศึกษาธิการเป็นทีมงาน โดยเราแบ่งออกเป็น 3 ทีม

1. ทีมผู้นำ ทีมผู้บริหาร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษา

มีหน้าที่ ให้ความอำนวยความสะดวกในการบริหาร ตามนโยบาย

2. ทีมผู้ประสาน คือ หัวหน้างานกิจการนักเรียน/หัวหน้าระดับแต่ละระดับ ทั้ง 6 ระดับ (ม.1 – ม.6)

มีหน้าที่ คอยประสานงานระหว่างทีมผู้บริหารกับทีมทำให้มีความสอดคล้องกันและกัน

3. ทีมผู้ทำหรือผู้ปฏิบัติ คือ ครูหรือครูที่ปรึกษาทุกท่าน
มีหน้าที่ ดูแลกับกำติดตามักเรียนในที่ปรึกษา ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ให้สำเร็จ

ฉะนั้น ในด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาของเราทำงานกันเป็นทีม จะขาดทีมใดทีมหนึ่งไม่ได้เพราะเป็นความสำเร็จเป็นองค์รวม แนะนำ ดูแล ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาทุกครั้งที่เราได้ดำเนินการกิจกรรม เราจะสรุปภาพรวมโดยการประชุม ปรึกษาหารือ สรุป เพื่อเสนอผู้บริหารทราบลำดับต่อไป...”

(ปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...การนิเทศ กำกับติดตามประเมินผล เป็นการช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุง การให้ความร่วมมือและการประสานงานให้บุคคลที่ปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายงานทำงานได้ดีขึ้นการนิเทศสามารถนำไปใช้กับงานที่ต้องอาศัยผู้ดูแล ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือบริการและบริหารงานเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้...”

(ปราการ ศรีชมภู, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565)

“...ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล โรงเรียนมีการใช้รูปแบบและกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เช่น การประชุม การรายงานผลการดำเนินงาน การพูดคุยอย่างกัลยาณมิตร ทำให้ผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจและนำผลการนิเทศไปพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือประเมินผลอย่างเหมาะสม โดยประเมินผลเป็นระยะ ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานและนำผลการประเมินไปพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง...”

(เสาวนีย์ ภูซุม, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565)

ตาราง 45 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยตัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										รวม	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1. โรงเรียนมีนโยบาย/โครงการ การปฏิบัติงานที่ชัดเจน สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน		✓			✓	✓	✓				4	40
2. โรงเรียนมีการประชุม สร้างความเข้าใจ ประสานความร่วมมือวางแผนศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ฯลฯ	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	70
3. มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ของสถานศึกษา และหน่วยงานภายนอกที่เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	✓	✓	✓	✓		✓		✓			6	60
4. เสริมสร้างขวัญกำลังใจรวมประเมิน/ชื่นชม ให้ขวัญและกำลังใจ			✓								1	10
5. เขารวมกิจกรรมของชุมชน บุญประเพณีของท้องถิ่น						✓	✓				2	20
6. กิจกรรมของโรงเรียนจัดขึ้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมตามความเหมาะสม						✓	✓				2	20

จากคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาปัจจัย
 คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านความร่วมมือ
 ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดังนี้

1.1 โรงเรียนมีการประชุม สร้างความเข้าใจ ประสานความร่วมมือ วางแผน
 ศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำ
 ชุมชน ฯลฯ

1.2 มีภาคีเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ของสถานศึกษา และหน่วยงาน
 ภายนอกที่เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

1.3 โรงเรียนมีนโยบาย/โครงการ การปฏิบัติงานที่ชัดเจน สร้างเครือข่าย
 ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 กิจกรรมของโรงเรียนจัดขึ้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมตาม
 ความเหมาะสม

1.5 เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน บุญประเพณีของท้องถิ่น
 การพัฒนางาน

1.6 เสริมสร้างขวัญกำลังใจรวมประเมิน/ชื่นชม ให้ขวัญและกำลังใจ

ตาราง 46 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยค้ำยันที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										รวม	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1. ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความน่าเชื่อถือ มีการวางตัวที่ดี กิริยาท่าทางดี	✓	✓			✓	✓	✓				5	50
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ทำให้ผู้ร่วมงานและทุกฝ่ายเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเกิดเป็นวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อเป้าหมายเดียวกัน		✓	✓							✓	3	30
3. ผู้บริหารต้องเป็นผู้ประสานที่ดี ต้องส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ส่งเสริม สนับสนุน การนำเทคโนโลยี และนวัตกรรม		✓		✓							2	20
4. มีความเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จ	✓				✓	✓	✓		✓	✓	6	60
5. ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			✓					✓			2	20
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา			✓					✓		✓	3	30

จากคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาปัจจัย
 คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านภาวะผู้นำของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

- 2.1 มีความเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผล
 สำเร็จ
- 2.2 ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความน่าเชื่อถือ มีการวางตัวที่ดี กิริยา
 ท่าทางดี
- 2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ทำให้ผู้ร่วมงานและทุกฝ่ายเห็น
 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเกิดเป็นวิสัยทัศน์รวมเพื่อเป้าหมาย
 เดียวกัน
- 2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
 สถานศึกษา
- 2.5 ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับ
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.6 ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับ
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตาราง 47 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										รวม	ร้อยละ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1. โรงเรียนมีการติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นระบบ	✓											1	10
2. นิเทศ กำกับติดตาม สะท้อนผลการดำเนินงาน มีข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนผล ปัญหา อุปสรรค เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ	✓				✓							2	20
3. มีนโยบายชัดเจนในการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา		✓									✓	2	20
4. มีคณะกรรมการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัย และการคุ้มครองนักเรียนในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง			✓	✓		✓	✓	✓	✓			6	60
5. ประชุม วางแผน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล					✓	✓	✓					3	30
6. สรุปรายงานผลการดำเนินงานรายงานให้ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบ						✓	✓	✓		✓		4	40

จากคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญข้างต้น สามารถสรุปการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยค้ำจุนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล ดังนี้

3.1 มีคณะกรรมการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เสริมสร้างทักษะชีวิตความปลอดภัยและการคุ้มครองนักเรียนในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3.2 สรุปรายงานผลการดำเนินงานรายงานให้ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบ

3.3 ประชุม วางแผน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

3.4 มีนโยบายชัดเจนในการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา

3.5 นิเทศ กำกับติดตาม สะท้อนผลการดำเนินงาน มีข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนผล ปัญหา อุปสรรค เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ

3.6 โรงเรียนมีการติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุป
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดโรงเรียน

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 1,978 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 103 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,824 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด,

2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 348 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 และครูผู้สอนจำนวน 246 คน จากโรงเรียน 51 โรงเรียน วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น

1.2 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท (Likert's Scale) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงานมีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรการทำนงงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.2.1 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.2.2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา การใช้ถ้อยคำของแบบสอบถาม โดยเลือกใช้ข้อคำถามที่มีดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

1.3 ทำหนังสือขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต่อสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในวันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564 โดยมีเลขที่ใบรับรอง 161/2564 ออกโดย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ลงนามโดย นางสาวสุธาสินี คุปตะบุตร ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 54 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยม เท่ากับ 0.979 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยม อยู่ระหว่าง 0.616 – 0.867 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ 0.988 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายข้ออยู่ระหว่าง 0.620 – 0.889

1.5 ขอนหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 51 โรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6 ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 51 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.7 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

2. แนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยนำปัจจัยคัดสรรด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน แล้วทำการสรุปรวมแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดให้เป็นแนวทางการพัฒนา และข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

3.1 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3.2 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียนพบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.962 ส่วนปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.471 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.283 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.246 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมโดยรวม ได้ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.16674

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y' = -0.014 + 0.461 X_4 + 0.281 X_5 + 0.257 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z' = 0.471 Z_4 + 0.283 Z_5 + 0.246 Z_1$$

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ดังนี้

7.1 ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ประชุม วางแผน สร้างความเข้าใจกับคณะครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ศึกษาบริบทชุมชน การทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีภาคีเครือข่ายในการทำงาน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

7.2 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน มีความน่าเชื่อถือ มีการวางตัวที่ดี กิริยาท่าทางดี ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

7.3 ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

รูปแบบและกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ให้คำปรึกษา/แนะนำ อย่างกัลยาณมิตรทำให้ผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจและนำผลการนิเทศไปพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการทำงานเป็นทีม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำ มีการทำงานเป็นทีม และบุคลากรซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน ซึ่งได้รับการพัฒนา ตลอดจนในการบริหารงานใด ๆ สถานศึกษามีการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมในขณะเดียวกันชุมชนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ แสงสุริยา (2556, หน้า 383) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร

และผู้ปฏิบัติงานสายงานบริหารเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน 2) เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และข้อมูลสารสนเทศ 3) ครูแนะแนว ผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และมีความตระหนัก 4) การมีแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูผู้สอน และนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา เครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง สหวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยมงคล ชัตติยะราช (2557, หน้า 147) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 6 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 2) ความรับผิดชอบของครู
- 3) การให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง
- 4) การได้รับความร่วมมือจากนักเรียน
- 5) การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ความสัมพันธ์ที่ดีของทีมงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2560 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562) มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นปัจจุบัน มีการวางแผนและการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามเพศและอายุขนาดของโรงเรียนประสบการณ์การทำงานและการฝึกอบรมโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทำการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า

3.1 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนมีการประชุมวางแผนการทำงานร่วมกัน โรงเรียนมีนโยบาย/โครงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมถึงรูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกันที่ชัดเจน ทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน ซึ่งเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานบุคลากรในโรงเรียนทุกคนจะต้องมีความเข้าใจและความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวในการ

ทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน ด้วยเหตุนี้อาจจะ
 เป็นเหตุผลที่ทำให้สถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
 ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของยอดชาย พ้อหลอน (สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2565)
 ที่กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาชั้น
 พื้นฐาน และบุคลากรอื่น ๆ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการ
 สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน สร้างการทำงานเป็นทีมและพัฒนาบุคลากร ครูทุกคนจำเป็นต้องมีความตระหนัก
 ในความสำคัญ สร้างทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการอย่าง
 เต็มกำลังความสามารถ คณะกรรมการสถานศึกษาหรือชุมชนต้องมีการประสานงานอย่าง
 ใกล้ชิดมีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 และมีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยการดำเนินงานทั้งหมดนี้จะส่งผลให้
 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์
 โกทอง มุตผากิตติเดช (สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2565) ที่กล่าวว่าปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อ
 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ บุคลากรทุกคนในโรงเรียน
 จะต้องเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการให้คำปรึกษา ดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อนักเรียนและที่สำคัญการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนต้องมีแผนงาน/นโยบายรูปแบบที่มีความชัดเจน มีข้อมูลนักเรียนรายบุคคล
 สามารถส่งเสริมดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ
 คำสัมภาษณ์ของเสาวนีย์ ภูซุม (สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2565) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อ
 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร
 สถานศึกษาที่จะต้องกำหนดนโยบายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการดำเนินงานระบบ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียน การทำงานเป็นทีม โดยแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดบทบาท
 หน้าที่และการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความ
 ตระหนักมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานความ
 ร่วมมือกับเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการนิเทศ
 ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการ
 ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่วนด้านที่เหลือรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่มากกว่า มีความเป็นผู้นำการบริหารจัดการบังคับบัญชา มีประสบการณ์ มีความชำนาญในการบริหารงาน และมีความชำนาญในการปฏิบัติงานที่มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเต็ม ปุราธานะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของโสพิศ ภาชนะ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็น ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

3.3 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จะมีปัจจัยคัดสรรด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการทำงานเป็น ทีมด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง และส่วนใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจะมองปัจจัยต่าง ๆ ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้อาจเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มี ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานสูงและมีการศึกษาที่สูงจึงมีศักยภาพและความสามารถ บริหารจัดการได้มากกว่าส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กเป็นโรงเรียนที่จะได้ผู้บริหาร ที่พึงสอบบรรจุเป็นผู้บริหารใหม่ ๆ ถึงมีประสบการณ์ในการบริหารงานน้อยแต่มีความ ตั้งใจในการทำงานและมองปัจจัยต่าง ๆ เป็นเชิงบวกและมีความตั้งใจในการบริหารงาน และทำงานอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดิม ปุราธานะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาด โรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของของโสพิศ ภาชนะ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน จำแนก ตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน
 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน
 พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น
 ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน
 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน
 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า
 หน่วยงานต้นสังกัด ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงาน
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนทุกคน
 ได้รับการดูแล การเอาใจใส่ จากครูผู้รับผิดชอบระบบงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ครู
 ประที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งได้นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงานเพิ่ม
 ประสิทธิภาพการทำงานมากยิ่งขึ้นและมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ชุมชน
 หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน และครูผู้สอน/ครูประจำชั้น ต่างได้รับการพัฒนาตนเองให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
 ในการดำเนินงานระบบในการดำเนินงานที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนให้เกิดประสิทธิผลนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ทุกคนในโรงเรียนจะต้องร่วมมือกันในทุก ๆ มิติในการทำงาน มีการประชุมวางแผน
 กำหนดแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน ศึกษาสภาพบริบทของโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหาร
 ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถเสนอแนะ ความคิดเห็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการ
 ดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียนแล้วนำประเด็นข้อเสนอของครูและบุคลากรในโรงเรียน
 ทุกคนมาสรุปหาแนวทางที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มี
 ประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สถานภาพการ
 ดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐ
 สยาม วงศ์จันทร์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการดำเนินงาน
 ตามเกณฑ์มาตรฐานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน

ตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็น จำแนกตามที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวม พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี และระหว่าง 10 – 20 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานที่มากกว่าจะเข้าใจในหลักการและวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิผลเป็นรูปธรรมที่มากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศรา จุแย้ม (2555, บทคัดย่อ) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดระยองที่จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งการทำงานและขนาดโรงเรียนมีความคิดเห็นไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

4.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีจำนวนบุคลากรที่มากกว่าในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นระบบมากกว่า รวมทั้งงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือมีการจัดทำโครงการรวมไปถึงการกำหนดนโยบายและรูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนเห็นเป็นรูปธรรมมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ พระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีประสิทธิภาพดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน

5. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .962 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จตามบรรลุมิติวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษา การทำงานเป็นทีมของบุคลากรในโรงเรียน การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานที่รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนซึ่งต้องประสานความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชน และหน่วยงานภายนอกที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ และการนิเทศ กำกับ

ติดตามประเมินผล เป็นกระบวนการนิเทศ กำกับติดตาม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สะท้อนผลปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนและสรุปผลการดำเนินงานให้เป็นระบบ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระศักดิ์ ไชยดำ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธ.สุรางค์ บุญทอง, ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่, พระมหาสุพจน์ สุขเมธ และพระครูประโชติกิจจาภรณ์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสรัญญา เกิดแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับสูง

6. ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X_5) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .471 รองลงมา คือ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและ

ประเมิณผล (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .283 และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .246 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น นครพนม ได้ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .16674$ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายออกเป็นรายด้าน ดังนี้

6.1 ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือ ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกับชุมชนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งโรงเรียนจะต้องอาศัยบุคคลภายในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองนักเรียน หรือบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนที่รู้ปัญหาหรือพฤติกรรมนักเรียนในการสะท้อนปัญหาหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในชุมชนว่านักเรียนมีปัญหาหรือมีพฤติกรรมที่อยู่ภายนอกโรงเรียนเป็นอย่างไร ต้องมีการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องใดเป็นพิเศษหรือไม่ ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องรับฟังปัญหาหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ภายในชุมชนเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องมีการประชุมวางแผนการทำงานร่วมกันสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และบุคคลในชุมชน มีติดต่อสื่อสารประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง อันก่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565) โรงเรียนมีการวางแผนศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาศัยความร่วมมือสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของมิตรชัย ไชยนาน (สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2565) ประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ประชุมผู้ปกครองนักเรียน ชี้แจงให้ทราบถึงแนวปฏิบัติในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในแต่ละปีการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน บุญประเพณีของท้องถิ่น กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีภาคีเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

6.2 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ตัวแปรพยากรณ์ลำดับถัดมาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ กล่าวคือ ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรหลักที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะเป็นผู้นำบุคลากรทุกคนในโรงเรียน หรือหน่วยงานภายนอกที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะด้านภาวะผู้นำที่สามารถจูงใจให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้แสดงความคิดเห็น มีแรงจูงใจหรือโน้มน้าวความคิดเห็นที่แตกต่าง ให้สามารถเห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างเหมาะสม ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีส่วนร่วมในการทำงาน รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ก่อนการตัดสินใจบนพื้นฐานของความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นไปตามแผนงานหรือนโยบายของโรงเรียนที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ทักษะด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่สำคัญ ๆ เช่น มีทัศนคติที่ดี บุคลิกภาพ กิริยามารยาท เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนร่วมงาน การสื่อสารที่ดี การประสานงาน สร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบ มีความกล้าที่จะตัดสินใจ เป็นต้น ซึ่งภาวะผู้นำต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมี เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของสินธ์ สิงห์ศรี (สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565) ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน บุคลิกภาพดี กิริยามารยาทดี ทัศนคติดี คิดเชิงบวก วางตัวเป็นเป็นกลางในการบริหารความขัดแย้งภายในโรงเรียน รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายก่อนที่จะตัดสินใจบนพื้นฐานของความถูกต้องเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้คำแนะนำ คำปรึกษาในการดำเนินงานให้แก่เพื่อนร่วมงาน กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดประโยชน์ของหน่วยงานเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภร์เกษม ประชุมผล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 17 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงมีความเห็นว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ควรบริหารงานตามระเบียบแบบแผน มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งต่อ ควรให้ครูหรือหน่วยงานภายนอกมีระบบติดตามแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ

6.3 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล คือ ตัวแปรพยากรณ์ ลำดับถัดมาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายที่รับผิดชอบในเรื่องของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องคอยให้คำชี้แนะหรือคำปรึกษาแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการประชุมติดตามงาน การพูดคุย/สอบถาม หรือวิธีการตามความเหมาะสมอื่น ๆ ของผู้นิเทศ กำกับ ติดตาม ตามบริบทของแต่ละโรงเรียน และขั้นตอนการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญเป็นการประเมินผลสรุปการดำเนินงานว่าที่ดำเนินการมาในแต่ละขั้นตอนนั้นเป็นอย่างไรสอดคล้องกับนโยบายหรือโครงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อหาข้อสรุปผลการดำเนินงานและหาแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของเพลินพิศ ธรรมรัตน์ (สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565) โรงเรียนมีนโยบาย/แผนงานที่ชัดเจนในการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา การนิเทศติดตามเน้นความเป็นกัลยาณมิตรให้ขวัญและกำลังใจบุคลากรอย่างยุติธรรม นำผลการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการพัฒนางานต่อไป นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นกระบวนการนิเทศติดตามและสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของยอดชาย พ่อหลอน (สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2565) มอบหมายคำสั่ง การปฏิบัติงานตามหน้าที่และดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม ทั้งการสอบถามให้คำแนะนำ ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์

ทั้งทางการและไม่เป็นทางการในการซักถามปัญหาอุปสรรคร่วมกัน ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อสะท้อนผลและพัฒนาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการทำงานเป็นทีม จากผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2 ด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการทำงานเป็นทีม ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมควรพัฒนาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2 ด้านดังกล่าวให้มีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น

1.2 ผลการวิจัย พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และการ

ส่งต่อนักเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมควรพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3 ด้าน ดังกล่าวให้มีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า มีปัจจัยคัดสรรที่มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนและด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมปัจจัยคัดสรรด้านดังกล่าวให้ สูงยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยคัดสรรในด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เช่น ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ด้านงบประมาณและ ทรัพยากร ด้านนโยบาย/โครงการและด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่ หลากหลายในเรื่องของปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานภายในโรงเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2556). *คู่มือการดำเนินงานโครงการ 1 โรงพยาบาล 1 โรงเรียน One Hospital One School : OHOS*. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์.
- กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546* ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 95 ก ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2546. กรุงเทพฯ : เทพเพ็ญวานิสย์.
- _____. (2548). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: เทพเพ็ญวานิสย์
- กระทรวงศึกษาธิการ. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- _____. (2562). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2562*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรินทร์ มณีนุ่ม. (2555). *การปรับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมกับโรงเรียนขนาดเล็กกรณีศึกษา : โรงเรียนวัดท่าใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม.*
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จักรพงษ์ วงศ์สุวรรณ. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.*
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จตุพร ขาวมะลิ. (2557). *รายงานผลการประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. ทยเอกสาร*.
- ชฎารัตน์ พลเดช. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนกลุ่มเสี่ยงสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 7(3),
214–227. file:///C:/Users/Administrator/Downloads/22041–Article%20Text–
60461–1–10–20141226.pdf
- ชัยมงคล ชัตติยะราช. (2557). รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2555). *หลัก ทฤษฎี และปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. สกลนคร :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณรงค์ฤทธิ์ นามเหลา. (2560). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดุษฎี ศรีจำปา. (2557). *พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครปฐม เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครปฐม.
- เต็ม ปุราถาเน. (2557). *การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุกการ. (2562). ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *วารสาร มจร อุบล
ปริทรรศน์*, ปี5(2), 266–279. [https://so06.tci-
thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/240783](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/240783)

- เทวาทฤทธิ์ พุຍวันดี. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนคลองสิบสาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นริศรา จูแย้ม. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- นฤมล กอบแก้ว. (2559). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิติเวทย์ จิตรวิขาม. (2557). สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เนตรนภา คำหนองหว่า. (2560). การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนสังกัด สพป. สกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ นุ่นทอง. (2561). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประชุม ปิ่นสกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ประยงค์ ศรีโทมิ. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ประโยชน์ คล้ายลักษณ์. (2556). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงศ์สิทธิ์ พรหมณีนัน. (2556). คู่มือการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเข้ารับราชการในกรมสรรพากร. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร.
- ไพโรจน์ เคนนิเศษ. (2558). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก, 6 เมษายน 2560, หน้า 1 – 90.
- รัฐสยาม วงศ์จันทร์. (2559). การศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์. ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัตนา หัตถัง. (2555). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มย่อยที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (เชียงใหม่-พะเยา). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- รัตนา ฤทธิคง. (2556). การดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่ายอักษรกรุงเทพจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฤทัยทิพย์ พัดทอง. (2556). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนของครุฑ อำเภอนครชัย จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลำเทียน เผ่าอาจ. (2559). การทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเมืองตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณภา เย็นมนัส. (2557). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- วีณา พึ่งวิวัฒน์นิกุล. (2561). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารวิชาการจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์ร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วีระพงษ์ เจริญไชย. (2552). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วีระพงษ์ วันทา. (2555). การศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
ข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 29 (อุบลราชธานี – อานาจเจริญ). วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วีระศักดิ์ ไชยดำ (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์ ค.ม ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สพม. เขต 21. วิทยานิพนธ์. ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศรารุณี แก้วอาจ. (2558). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนโพธิ์ชัยทอง
สังกัด สพม. เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ศักรินทร์ โพธิ์เพชร. (2559). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.
- ศุภร์เกษม ประมูล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. (2564). ข้อมูลพื้นฐานสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. เข้าถึงได้จาก
<http://sesaonkp.org/web/basicinformation>. 24 กรกฎาคม 2564

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *แนวทางการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2559). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: พรินทวาทกราฟฟิค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำส่งเสริมสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ).
- _____. (2551). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิดและทิศทางการดำเนินงาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). *แนวทางการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สมนึก พงษ์สกุล. (2556). *ปัจจัยและรูปแบบยุทธวิธีการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สร้อยญา เกิดแก้ว. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สะอาด ชันอาษา. (2550). *สภาพการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนทุ่งพลวงพลับพลาไชย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2*. วิทยานิพนธ์. ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุจิตรา ช่างโชติ. (2556). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนปัญญานุกูล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา

- สุนิสา มาสุข. (2560). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จังหวัดวิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาวดี ขุนทองจันทร์. (2559). การบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างบูรณาการ. กรุงเทพฯ
: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- สุวรรณ พงษ์ผ่องพูล. (2558). การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุวรรณ แสงสุริฉาย. (2556). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ใน
สถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด.
เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- โสพิศ ภาชนะ. (2561). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- หัตถยา แยมชูดิ. (2557). การเปรียบเทียบภาวะผู้นำใ้บริการของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
ธนบุรี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 9(3), 570 – 582.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37569>
- อมร ปลื้มหอม. (2559). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 29. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อรรวรรณ แสนเฮีย. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อัมภายุทธ โพธิ์นอก. (2558). สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตาม
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

- Anne Obrien. (2012). *The Importance of Community Involvement in Schools*. Retrieved from : https://www.educathai.com/knowledge/articles/425?fbclid=IwAR33-ho68avJGT_RxJGuzDNo34Vyj6SWMtbc15sIO9eiT_M8MW0EJLbSbQ. 15 August 2020.
- Burke, J. V. (2014). *A Case Study of Highly Effective Collaborative Team*. (Ph.D. Thesis, The Dwight Schar College of Education Ashland University, Ohio).
- Capelet, L. R. (2010). *The New Student Success: Authenticity in Education*. (Master's Thesis, Nipissing University, Ontario).
- Childs, S. R. (2013). *Impact of The Student Support Services/Trio Programming on Persistence and Academic Achievement*. (Ph.D. Thesis, The Graduate College of Bowling Green State University, Ohio).
- Hardwicke, S. B. (2006). *An Analysis of Student Assistance Program Outcome*. (Ph.D. Thesis, Virginia Polytechnic Institute and State University, Virginia).
- Lee J. Cronbach. (1974). *Essentials of Psychological Tests*, (New York & Row Publisher)
- Mackey, W. (2003, October). *The impact of pupil control ideology on student' dropout rates as perceived by administrative staff in selected 4 – A high school in Texas*. Dissertation Abstracts International. 64(4): 1146–A.
- Pharion, J. L. (2014). *Transformational Leadership in Coaching*. (Ph.D. Thesis, The DwightXO Schar College of Education Ashland University, Ohio).
- Rensis Likert. (1963). *The Human Organization*. New York: McGraw–Hill, 1963
- Sorochan, R. V. (2011). *Factor Influencing Overall Success of Student at Risk*. (Master's Thesis, Royal Road University, Canada).
- Williams, Francis M., Jr. (2008). *Student Assistance Program (SAP) : An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth*. 68(8). Dissertation Abstract International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวະบุตร คณบดีคณะครุศาสตร์
ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิตและหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.กนก ยนต์ชัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
4. ดร.พรณภัทร์ เอกนิพนธ์คงเสน ผู้อำนวยการโรงเรียนรามราชพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม
5. นายยอดชาย โพธิ์หลอน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์
พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม**

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร	คณบดีคณะครุศาสตร์
ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรคุษฏีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิตและหลักสูตรคุษฏีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายศักดิ์ดา ชัยภัย	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
4. นายกิติศักดิ์ โสตาภา	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและ
ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
5. นายสินธ์ สิงห์ศรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนอุเทนพัฒนา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
6. นายยอดชาย โพธิ์หลอน	ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์
พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
7. นายมิตรชัย ไชยนาน	ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

8. นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนม
วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
9. นายปรภากร สีชมพู
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
10. นางเสาวนีย์ ภูซุม
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพธิ์สวรรค์
ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายยอดชาย พ้อหลอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๙๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายมิตรชัย ไชยนาถ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนกร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนกร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๔๕ ๐๓๔๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายกิตติศักดิ์ โสตาภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๔๑๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เขาวลัักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ไปรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายสินธ์ สิงห์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายศักดา ชัยภัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๔๕ ๐๓๔๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตเผยแพร่จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๔๕ ๐๓๔๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางสาวนีย์ ภูซุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๙๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๔๕ ๐๓๔๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.โชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๔๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เขวาลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายโกทอง มุตผากิตติเดช

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๔๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้อภิปรายผลการวิจัย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๔๕ ๐๓๔๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวนีย์ ภูขุม

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยศัตรูที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้อภิปรายผลการวิจัย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายยอดชาย พ้อหลอน

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๔๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านซึ่งเป็นผู้บริหารและนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านเพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไปใช้อธิบายผลการวิจัย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสว่างแดนดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๙๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๑๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนร่มเกล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธนากร อุมะวรรณ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๒๕๑๓๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เยาวลักษณ์ สุดะโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๖๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ทำอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธนากร อุมะวรรณ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๐๙๕ ๐๓๙๘

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ภาคผนวก ค

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

COA NO. ๑๖๑/๒๕๖๔

IEC NO. HE ๖๔-๑๕๙

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอรับรองว่าโครงการวิจัยเรื่อง : ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม (Selected Factors Affecting Effectiveness Of The Performance Of Student assistance system Under The Secondary Educational Service Area office Nakhon Phanom)

หัวหน้าโครงการวิจัย : นายธนกร อุมะวรรณ
หน่วยงานต้นสังกัด : สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
เอกสารที่รับรอง

๑. แบบฟอร์มโครงการวิจัย
๒. เอกสารชี้แจงอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย
๓. แบบแสดงความยินยอมให้ทำการวิจัยจากอาสาสมัคร
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล

รับรอง ณ วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สุภาวณี คุปตะบุตร

(นางสาวสุภาวณี คุปตะบุตร)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วันหมดอายุ วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่อยู่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ ๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร รหัสไปรษณีย์ ๔๗๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๔๒-๓๓๐-๑๕๔

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

2. ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งจะไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

3. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้จะไม่ผลต่อตัวของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำผลไปวิเคราะห์ในภาพรวม คำตอบของท่านจะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยและการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

4. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จขอความกรุณาส่งคืนตามที่อยู่ของเปล่าติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยนำข้อมูลของท่านมาวิเคราะห์ผลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายธนากร อุมะวรรณ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านเอง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()
หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- () ผู้บริหารโรงเรียน
- () ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- () ครูผู้สอน

2. ประสบการณ์ทำงาน (กรณีครูที่ปรึกษา นับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นครูผู้ช่วยจนถึงปัจจุบัน กรณีครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นับตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรณีผู้บริหารโรงเรียนนับตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรักษาราชการแทนจนถึงปัจจุบัน)

- () น้อยกว่า 10 ปี
- () ระหว่าง 10 – 20 ปี
- () มากกว่า 20 ปี

3. ขนาดโรงเรียน (ขนาดโรงเรียนระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา)

- () โรงเรียนขนาดเล็ก (มีนักเรียนไม่เกิน 499 คน)
- () โรงเรียนขนาดกลาง (มีนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คน)
- () โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีนักเรียนตั้งแต่ 1,500 – 2,499 คน)
- () โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (มีนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง 1. ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.2 การทำงานเป็นทีม
- 1.3 การพัฒนาบุคลากร
- 1.4 ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
- 1.5 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

2. เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว ท่านคิดเห็นว่า ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3. ระดับความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
0	ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลและนโยบายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน	✓				

คำอธิบายคำตอบ

ตัวอย่างข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง มากที่สุด แสดงท่านคิดว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลและนโยบายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้านในระดับมากที่สุด

รายการประเมิน ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา					
1. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
3. ผู้บริหารสถานศึกษาศึกษาข้อมูลและนโยบายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน					
4. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูเข้ามารับผิดชอบในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
5. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
6. ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้ครูดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย					

รายการประเมิน ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการทำงานเป็นทีม					
7. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสร้างความไว้วางใจและยอมรับนับถือระหว่างกัน					
8. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเสริมสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีในการทำงานร่วมกัน					
9. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการคิด การทำงานประสานกันและรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน					
10. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับฟังความคิดเห็น และสื่อสารให้ทีมงานทราบในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
11. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องประสานข้อมูลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกขั้นตอน					
ด้านการพัฒนาบุคลากร					
12. โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน ครูและบุคลากรในโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมให้ได้รับความรู้ เพิ่มทักษะและความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
13. โรงเรียนมีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ					
14. โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรตามรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณตามแผนงานและโครงการอย่างเหมาะสม					

รายการประเมิน ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
15. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น					
16. ผู้บริหารมีการติดตามประเมินผลการฝึกอบรมสัมมนาของบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานในฝ่ายงานดังกล่าว					
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน					
17. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจาก คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
18. โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
19. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนในการจัดและพัฒนาการศึกษา					
20. โรงเรียนมีการจัดบุคลากร หรือวิทยากรช่วยเหลือ และให้คำแนะนำทางด้านวิชาการแก่ชุมชน เช่น ด้านโภชนาการ ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นต้น					
21. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นระยะ					

รายการประเมิน ปัจจัยคัตสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
22. โรงเรียนให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น					
23. โรงเรียนจัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน เช่น การให้นักเรียนร่วมพัฒนาทำความสะอาดในเขตชุมชนบริเวณโรงเรียน					
24. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น					
25. การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และชี้แจงการปฏิบัติงานของโรงเรียนทุกปีการศึกษา					
ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล					
26. โรงเรียนจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานหรือประชาสัมพันธ์ข่าวสารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
27. โรงเรียนได้นำผลการประเมินการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง					
28. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา					
29. ผู้บริหารสถานศึกษาให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะแก่ครูเมื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดปัญหา					
30. ผู้บริหารสถานศึกษาชื่นชมและมอบรางวัลให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ทุกคนเมื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์					
31. ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบทุกภาคเรียน					

ตอนที่ 3

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง

1. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย
 - 1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.2 การคัดกรองนักเรียน
 - 1.3 การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน
 - 1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน
 - 1.5 การส่งต่อนักเรียน
2. เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว ท่านคิดเห็นว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
3. ระดับความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - ระดับ 5 หมายถึง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน
 - ระดับ 4 หมายถึง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน
 - ระดับ 3 หมายถึง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน
 - ระดับ 2 หมายถึง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน
 - ระดับ 1 หมายถึง ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
0	ครูที่ศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย		✓			

คำอธิบายคำตอบ

ตัวอย่างข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง มากที่สุด แสดงท่านคิดว่า ครูที่ศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีที่หลากหลายในระดับมาก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1. ครูที่ศึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน 100%					
2. ครูที่ศึกษาศึกษาข้อมูลนักเรียนด้านต่าง ๆ เป็นรายบุคคล					
3. ครูที่ศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย					
4. ครูที่ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล					
5. ครูที่ศึกษานำข้อมูลของนักเรียนไปใช้ส่งเสริมพัฒนาหรือช่วยเหลือแก้ไขปัญหา นักเรียน					
ด้านการคัดกรองนักเรียน					
6. โรงเรียนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินการรวบรวมคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียน					

รายการประเมิน ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. โรงเรียนได้ประชุมชี้แจงครูที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดกรองข้อมูลพื้นฐานนักเรียนและการแยกนักเรียนเป็นกลุ่มตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
8. โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรอง โดยใช้การประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)					
9. โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)					
10. ครูที่ปรึกษาจัดเก็บข้อมูลการวิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษาความลับ					
11. ครูที่ปรึกษารวบรวมข้อมูลสารสนเทศ มีการจัดกลุ่มนักเรียน เป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษ					
12. โรงเรียนนำผลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนมาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา					
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
13. ครูที่ปรึกษาวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียน					
14. โรงเรียนจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					
15. โรงเรียนจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้แก่ทุกคน					
16. โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน					

รายการประเมิน ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
17. ครูที่ปรึกษาส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ					
18. ครูที่ปรึกษา ติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ					
19. ครูที่ปรึกษาสรุปและรายงานผลการส่งเสริมและพัฒนาต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ					
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
20. ครูที่ปรึกษาวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา					
21. ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง					
22. ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา					
23. ครูที่ปรึกษา ประสานงานกับผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
24. ครูที่ปรึกษา ติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
25. ครูที่ปรึกษา สรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ					
26. โรงเรียนติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0, ร, มส, มผ และนักเรียนที่ไม่จบพร้อมรุ่น					

รายการประเมิน ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
27. โรงเรียนจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหา ทางบ้านฐานะยากจน					
ด้านที่ 5 การส่งต่อนักเรียน					
28. โรงเรียนมีการประสานงานกับบุคลากรหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา					
29. ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียน ไปยังครูที่ปรึกษา					
30. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ และผลการช่วยเหลือที่ดำเนินการแล้วไปพร้อมกับนักเรียน					
31. ครูที่ปรึกษาติดตามผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้รับการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง					
32. ครูที่ปรึกษารายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อ หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหาร สถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ					
33. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกิน ความสามารถที่จะแก้ไขไปยังครูแนะแนว					
34. ครูที่ปรึกษาได้ส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม ไปยังครูฝ่ายงานปกครอง/กิจการนักเรียน					
35. ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองส่งต่อนักเรียนที่มี ปัญหา ไปรับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก					

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 48 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถาม ปัจจัยคัดสรร
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน									
ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา									
1	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็น ผู้นำในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็น แบบอย่างที่ดีในการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3	ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาข้อมูลและนโยบาย ของระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างรอบด้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4	ผู้บริหารสถานศึกษา มอบหมายให้ครูเข้ามา รับผิดชอบในการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
6	ผู้บริหารสถานศึกษา กระตุ้นให้ครูดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้บรรลุ เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 2 การทำงานเป็นทีม									
7	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สร้างความไว้วางใจ และ ยอมรับนับถือระหว่างกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างบรรยากาศการ ทำงานที่ดีในการทำงาน ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมี ส่วนร่วมในการคิด การ ทำงานประสานกันและ รับผิดชอบในการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
10	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับฟัง ความคิดเห็น และสื่อสาร ให้ทีมงานทราบในทุก ขั้นตอนของการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
11	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ประสานข้อมูลในการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทุก ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 3 การพัฒนาบุคลากร									
12	โรงเรียนสงเสริม สนับสนุน ครูและ บุคลากรในโรงเรียนให้เข้า รับการอบรมให้ได้รับ ความรู้ เพิ่มทักษะและ ความสามารถ ในการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
13	โรงเรียนมีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
14	โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรตามรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณตามแผนงานและโครงการอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
15	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
16	ผู้บริหารมีการติดตาม ประเมินผลการฝึกอบรม สัมมนาของบุคลากรที่ รับผิดชอบการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อนำผลมา พัฒนาปรับปรุงการ ปฏิบัติงานในฝ่ายงาน ดังกล่าว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 4 ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน									
17	โรงเรียนได้รับการ สนับสนุนจาก คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องด้านงบประมาณ บุคลากร แหล่งเรียนรู้ และทรัพยากรในการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
18	โรงเรียนมีการสร้าง เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน คณะกรรมการ สถานศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
19	ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน ในการจัดและพัฒนา การศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
20	โรงเรียนมีการจัด บุคลากร หรือวิทยากร ช่วยเหลือและให้ คำแนะนำทางด้าน วิชาการแก่ชุมชน เช่น ด้านโภชนาการ ความรู้ ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
21	ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นระยะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
22	โรงเรียนให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่ดั่งามของท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
23	โรงเรียนจัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน เช่น การให้นักเรียนร่วมพัฒนาทำความสะอาดในเขตชุมชนบริเวณโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
24	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
25	การจัดประชุมผู้ปกครอง นักเรียนเพื่อสร้างความ เข้าใจร่วมกัน และชี้แจง การปฏิบัติงานของ โรงเรียนทุกปีการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 5 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล									
26	โรงเรียนจัดกิจกรรม เผยแพร่ผลงานหรือ ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
27	โรงเรียนได้นำผลการ ประเมินการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมาพัฒนางานที่ รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
28	ผู้บริหารสถานศึกษาจัด ให้มีการนิเทศการ ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดปีการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
29	ผู้บริหารสถานศึกษาให้ คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ แก่ครูเมื่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเกิดปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
30	ผู้บริหารสถานศึกษาชื่น ชมและมอบรางวัลให้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ทุกคนเมื่อ การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนประสบ ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
31	ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงาน สรุปผลการปฏิบัติงานให้ ผู้บริหารสถานศึกษา ทราบทุกภาคเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน									
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล									
32	ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยม บ้านนักเรียนทุกคน 100%	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
33	ครูที่ปรึกษาศึกษาข้อมูล นักเรียนด้านต่าง ๆ เป็น รายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
34	ครูที่ปรึกษารวบรวม ข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคลเป็นข้อมูล เชิงประจักษ์ที่ได้จาก เครื่องมือและวิธีที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
35	ครูที่ปรึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลนักเรียนในด้าน ต่าง ๆ และสรุปผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
36	ครูที่ปรึกษานำข้อมูล ของนักเรียนไปใช้ส่งเสริม พัฒนาหรือช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน									
37	โรงเรียนกำหนดนโยบาย เกี่ยวกับการดำเนินงาน การรวบรวมคัดกรอง ข้อมูลพื้นฐานนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
38	โรงเรียนได้ประชุมชี้แจง ครูที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการคัด กรองข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและการแยก นักเรียนเป็นกลุ่มตาม ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
39	โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ ปรึกษาคัดกรองนักเรียน ตามเกณฑ์การคัดกรอง โดยใช้การประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
40	โรงเรียนกำหนดให้ครูที่ ปรึกษาคัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความ ฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
41	ครูที่ปรึกษาจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนก กลุ่ม นักเรียนให้เป็นระบบ และรักษาความลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
42	ครูที่ปรึกษารวบรวม ข้อมูลสารสนเทศ มีการ จัดกลุ่มนักเรียน เป็นกลุ่ม ต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
43	โรงเรียนนำผลที่ได้จาก การคัดกรองนักเรียนมา จัดเป็นข้อมูลสารสนเทศ ระดับสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน									
44	ครูที่ปรึกษาวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
45	โรงเรียนจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
46	โรงเรียนจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนทุกคน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
47	โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
48	ครูที่ปรึกษาส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
49	ครูที่ปรึกษา ติดตามเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
50	ครูที่ปรึกษาสรุปและ รายงานผลการส่งเสริม และพัฒนาต่อหัวหน้างาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และผู้บริหาร สถานศึกษาให้ทราบ ตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน									
51	ครูที่ปรึกษาวางแผนและ ให้คำปรึกษาเบื้องต้น สำหรับนักเรียนกลุ่มที่มี ความสามารถพิเศษ กลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่ม มีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
52	ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหา สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
53	ครูที่ปรึกษาและบุคลากร จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหา สำหรับนักเรียนกลุ่มมี ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
54	ครูที่ปรึกษา ประสานงาน กับผู้ปกครองและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องใน การจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
55	ครูที่ปรึกษา ติดตามผล การจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
56	ครูที่ปรึกษา สรุปและ รายงานผลการจัด กิจกรรมป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียนต่อหัวหน้า งานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และผู้บริหาร สถานศึกษาให้ทราบ ตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
57	โรงเรียนติดตามช่วยเหลือ นักเรียนที่ติด O, ร, มส, มผ และนักเรียนที่ไม่จบ พร้อมรุ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
58	โรงเรียนจัดหา ทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ มีปัญหาทางบ้านฐานะ ยากจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 5 การส่งต่อนักเรียน									
59	โรงเรียนมีการประสานงานกับบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
60	ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
61	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการและผลการช่วยเหลือที่ดำเนินการแล้วไปพร้อมกับนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
62	ครูที่ปรึกษาติดตามผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้รับการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
63	ครูที่ปรึกษารายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาให้ทราบตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
64	ครูที่ปรึกษาที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขไปยังครูแนะแนว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
65	ครูที่ปรึกษาได้ส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายงานปกครอง/กิจการนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
66	ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ไปรับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ตาราง 49 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .666 – .738 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .891	1	.714
	2	.684
	3	.666
	4	.725
	5	.738
2. ด้านการทำงานเป็นทีม ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .616 – .807 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .934	1	.807
	2	.770
	3	.665
	4	.616
	5	.652
	6	.690
3. ด้านการพัฒนาบุคลากร ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .704 – .774 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .912	1	.717
	2	.757
	3	.774
	4	.719
	5	.704
4. ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .710 – .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .961	1	.855
	2	.846
	3	.733
	4	.854
	5	.710
	6	.778
	7	.867

ตาราง 49 (ต่อ)

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	8	.791
	9	.820
5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล	1	.817
ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .655 - .866	2	.822
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .932	3	.776
	4	.655
	5	.866
	6	.745

ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .616 - .867 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ .979

จากตาราง 49 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .616 - .867 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ .979 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .666 - .738 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .891
2. ด้านการทำงานเป็นทีม ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .616 - .807 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .934
3. ด้านการพัฒนาบุคลากร ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .704 - .774 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .912
4. ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .710 - .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .961
5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .655 - .866 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .932

ตาราง 50 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .620 - .822 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .936	1	.620
	2	.822
	3	.797
	4	.770
	5	.791
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .797 - .888 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .975	1	.861
	2	.888
	3	.817
	4	.811
	5	.797
	6	.834
	7	.798
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .749 - .869 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .944	1	.840
	2	.770
	3	.749
	4	.797
	5	.869
	6	.814
	7	.755

ตาราง 50 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .741 – .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .952	1	.741
	2	.858
	3	.867
	4	.775
	5	.821
	6	.831
	7	.811
	8	.797
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .803 – .889 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .968	1	.862
	2	.871
	3	.884
	4	.849
	5	.865
	6	.854
	7	.889
	8	.803
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .620 – .889 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ .988		

จากตาราง 50 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .620 – .889 และมีค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยศัตรูที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ .988 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
.620 – .822 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .936

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
.797 - .888 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .975
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
.749 - .869 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .944
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
.741 - .867 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .952
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ .803 - .889
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .968

***** ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .991**

ภาคผนวก ช

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
x1	Between Groups	.784	2	.392	.869	.420
	Within Groups	155.610	345	.451		
	Total	156.394	347			
x2	Between Groups	.127	2	.064	.140	.870
	Within Groups	157.482	345	.456		
	Total	157.609	347			
x3	Between Groups	.810	2	.405	.857	.425
	Within Groups	162.983	345	.472		
	Total	163.793	347			
x4	Between Groups	1.080	2	.540	1.054	.350
	Within Groups	176.765	345	.512		
	Total	177.845	347			
x5	Between Groups	1.565	2	.783	1.572	.209
	Within Groups	171.745	345	.498		
	Total	173.311	347			
Xt	Between Groups	.759	2	.380	.884	.414
	Within Groups	148.054	345	.429		
	Total	148.814	347			

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
x1	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.3553	.59231	.05753	4.2413	4.4694	3.00	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.1920	.70729	.04801	4.0974	4.2866	3.00	5.00
	มากกว่า 20 ปี	25	4.5800	.54032	.10806	4.3570	4.8030	3.00	5.00
	Total	348	4.2696	.67134	.03599	4.1989	4.3404	3.00	5.00
x2	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.3019	.64335	.06249	4.1780	4.4258	2.80	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.1613	.69254	.04701	4.0686	4.2540	2.40	5.00
	มากกว่า 20 ปี	25	4.5200	.53541	.10708	4.2990	4.7410	3.00	5.00
	Total	348	4.2299	.67395	.03613	4.1588	4.3009	2.40	5.00
x3	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.2491	.66637	.06472	4.1207	4.3774	2.60	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.1806	.69668	.04729	4.0874	4.2739	2.60	5.00
	มากกว่า 20 ปี	25	4.5600	.61373	.12275	4.3067	4.8133	3.00	5.00
	Total	348	4.2287	.68704	.03683	4.1563	4.3012	2.60	5.00
x4	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.3218	.69599	.06760	4.1878	4.4558	3.00	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.2314	.73090	.04962	4.1336	4.3292	2.67	5.00
	มากกว่า 20 ปี	25	4.5956	.59220	.11844	4.3511	4.8400	3.00	5.00
	Total	348	4.2851	.71591	.03838	4.2096	4.3606	2.67	5.00
x5	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.2862	.69873	.06787	4.1516	4.4207	2.83	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.2289	.72086	.04894	4.1324	4.3253	2.50	5.00

;

	มากกว่า 20 ปี	25	4.5800	.54032	.10806	4.3570	4.8030	3.00	5.00
	Total	348	4.2716	.70672	.03788	4.1970	4.3461	2.50	5.00
Xt	น้อยกว่า 10 ปี	106	4.3029	.62110	.06033	4.1832	4.4225	3.00	5.00
	ระหว่าง 10-20 ปี	217	4.1989	.67351	.04572	4.1087	4.2890	2.71	5.00
	มากกว่า 20 ปี	25	4.5671	.53873	.10775	4.3447	4.7895	3.00	5.00
	Total	348	4.2570	.65487	.03510	4.1879	4.3260	2.71	5.00

Multiple Comparisons

Dependent Variable	(I) ขนาดโรงเรียน	(J) ขนาดโรงเรียน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
x1	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.17670	.08969	.145	-.0438	.3972
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.26775*	.09619	.022	-.5042	-.0313
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.17670	.08969	.145	-.3972	.0438
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.44444*	.11521	.001	-.7277	-.1612
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.26775*	.09619	.022	.0313	.5042
			ขนาดกลาง	.44444*	.11521	.001	.1612	.7277
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.17670*	.08969	.050	.0003	.3531
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.26775*	.09619	.006	-.4569	-.0786
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.17670*	.08969	.050	-.3531	-.0003
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.44444*	.11521	.000	-.6711	-.2178
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.26775*	.09619	.006	.0786	.4569
			ขนาดกลาง	.44444*	.11521	.000	.2178	.6711

x2	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.14537	.08971	.270	-.0752	.3659
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.32630*	.09621	.003	-.5628	-.0898
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.14537	.08971	.270	-.3659	.0752
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.47167*	.11524	.000	-.7550	-.1884
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.32630*	.09621	.003	.0898	.5628
			ขนาดกลาง	.47167*	.11524	.000	.1884	.7550
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.14537	.08971	.106	-.0311	.3218
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.32630*	.09621	.001	-.5155	-.1371
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.14537	.08971	.106	-.3218	.0311
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.47167*	.11524	.000	-.6983	-.2450
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.32630*	.09621	.001	.1371	.5155
			ขนาดกลาง	.47167*	.11524	.000	.2450	.6983
x3	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.22593*	.09092	.047	.0024	.4495
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.31963*	.09750	.005	-.5593	-.0799
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.22593*	.09092	.047	-.4495	-.0024
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.54556*	.11679	.000	-.8327	-.2584
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.31963*	.09750	.005	.0799	.5593
			ขนาดกลาง	.54556*	.11679	.000	.2584	.8327
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.22593*	.09092	.013	.0471	.4048
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.31963*	.09750	.001	-.5114	-.1279
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.22593*	.09092	.013	-.4048	-.0471
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.54556*	.11679	.000	-.7753	-.3158
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.31963*	.09750	.001	.1279	.5114

			ขนาดกลาง	.54556*	.11679	.000	.3158	.7753
x4	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.11883	.09535	.461	-.1156	.3532
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.36420*	.10225	.002	-.6156	-.1128
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.11883	.09535	.461	-.3532	.1156
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.48302*	.12248	.000	-.7841	-.1819
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.36420*	.10225	.002	.1128	.6156
			ขนาดกลาง	.48302*	.12248	.000	.1819	.7841
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.11883	.09535	.214	-.0687	.3064
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.36420*	.10225	.000	-.5653	-.1631
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.11883	.09535	.214	-.3064	.0687
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.48302*	.12248	.000	-.7239	-.2421
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.36420*	.10225	.000	.1631	.5653
			ขนาดกลาง	.48302*	.12248	.000	.2421	.7239
x5	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.14738	.09391	.293	-.0835	.3783
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.36003*	.10071	.002	-.6076	-.1124
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.14738	.09391	.293	-.3783	.0835
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.50741*	.12064	.000	-.8040	-.2108
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.36003*	.10071	.002	.1124	.6076
			ขนาดกลาง	.50741*	.12064	.000	.2108	.8040
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.14738	.09391	.118	-.0373	.3321
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.36003*	.10071	.000	-.5581	-.1619
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.14738	.09391	.118	-.3321	.0373
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.50741*	.12064	.000	-.7447	-.2701

		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.36003*	.10071	.000	.1619	.5581
			ขนาดกลาง	.50741*	.12064	.000	.2701	.7447
Xt	Scheffe	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.16284	.08689	.174	-.0508	.3764
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.32758*	.09318	.002	-.5566	-.0985
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.16284	.08689	.174	-.3764	.0508
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.49042*	.11161	.000	-.7648	-.2160
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.32758*	.09318	.002	.0985	.5566
			ขนาดกลาง	.49042*	.11161	.000	.2160	.7648
	LSD	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.16284	.08689	.062	-.0081	.3337
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.32758*	.09318	.000	-.5108	-.1443
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.16284	.08689	.062	-.3337	.0081
			ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	-.49042*	.11161	.000	-.7099	-.2709
		ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	.32758*	.09318	.000	.1443	.5108
			ขนาดกลาง	.49042*	.11161	.000	.2709	.7099

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

ภาคผนวก ซ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางพัฒนาปัจจัยตัดสรรที่ส่งผล
ต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ชื่อผู้วิจัย นายธนากร อุมะวรรณ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์..... เวลาที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรร
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าปัจจัยคัดสรรของโรงเรียนที่
มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มี 3 ด้าน ได้แก่
ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยคัดสรรของโรงเรียน
ดังกล่าว มาจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3. การสัมภาษณ์ในครั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือจาก
ท่านผู้เชี่ยวชาญในการให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายธนากร อุมะวรรณ

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. “ท่านมีแนวทางการพัฒนาปัจจัยค้ดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล อย่างไร”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

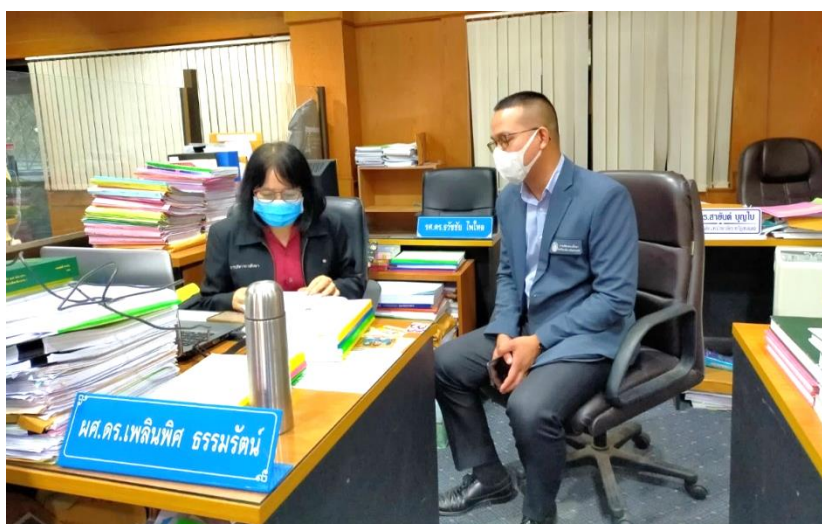
ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ฅ

ภาพประกอบการวิจัย

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร
คณบดีคณะครุศาสตร์และประธานหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นายศักดิ์ดา ชัยภักย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นายกิตติศักดิ์ โสตาภา ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ
ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการโรงเรียน
ศรีบัวบานวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ภาพประกอบ 12 สัมภาษณ์ นายยอดชาย พ้อหลอน
ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ภาพประกอบ 13 สัมภาษณ์ นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการ
โรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 14 สัมภาษณ์ นายปิยะศักดิ์ เหล่าสงคราม
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 15 สัมภาษณ์ นายปรกากร สีชมภู ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 16 สัมภาษณ์ นางสาวนีย์ ภูซุม ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนโพินสรณ์ราษฎร์พัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายธนากร อุมะวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 9 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	30 หมู่ 3 ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม 48120
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนรามราชพิทยาคม ตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2552	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุเทนพัฒนา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2557	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2565	ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2559	ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนรามราชพิทยาคม ตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
พ.ศ. 2561 - ปัจจุบัน	ตำแหน่ง ครู ค.ศ.1 โรงเรียนรามราชพิทยาคม ตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม